NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Націонал-соціалізм

Вибрані твори

НАЦІОНАЛЬНО-СОЦІАЛІСТИЧНА МЕРЕЖА РОБОТИ
ПУБЛІКАЦІЯ

2020 рік

Machine Translated by Google

ЗМІСТ

Націонал-соціалізм – філософська оцінка.....2 Біла сила – розділ XV Націонал -соціалізм ... .8 In Hoc Signo Vinces... ...

Націонал-соціалізм – біологічний світогляд.....89
Націонал-соціалізм – лівий рух.....114

Machine Translated by Google

НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІЗМ

ФІЛОСОФСЬКА ОЦІНКА

КОЛІН ДЖОРДАН

Machine Translated by Google

Через кілька десятиліть після фізичної поразки націонал-соціалістичної Німеччини в результаті її героїчної боротьби проти переважної кількості людей і матеріалів, спрямованих проти неї більшовицько-демократичним альянсом, поява цієї переоцінки відображає відродження націонал-соціалізму, що є характерною рисою того часу.

Те, що це кредо живе та проявляється так, як воно живе зараз, після десятиліть найбільшої кампанії з наклепу, яку коли-небудь знав світ, є доказом його постійної цінності, привабливості та гідності для майбутнього. Воно пережило полум'я війни та бурю наклепу, тому що, коли війна зробила своє найгірше, а наклепи охопили весь свій спектр, націонал-соціалізм, зрештою, залишається синонімом вищої волі людини до виживання, її інстинкту здоров'я та сили, її прагнення до краси в житті; і доки це буде, цей інстинкт і це бажання залишатимуться на цій землі, кредо націонал-соціалізму залишатиметься незнищенним.

Поза всіма дрібницями політичної реалізації та особливостями часу й місця, націонал-соціалізм, правильно зрозумілий, є не що інше, як орієнтація розуму, домінуючим імпульсом якої є жити повноцінно, через розвиток своїх можливостей та задоволення своїх потреб, в умовах природної конкуренції та відбору, узгоджених зі співпрацею, в рамках організованої спільноти народу.

У цьому його коріння сягає Греції Платона та його концепції природного життя, що полягає в повній реалізації справжньої природи людини через сприятливу силу уряду в межах її рідної громади.

Це перегукується з римським поняттям відповідального громадянства: поняття що добре й благородне життя полягає у стоїчному служінні державі.

Це відроджує кровні почуття та почуття спільності нордичних племен ранньої Європи: відчуття того, що людина по суті є членом народу, і що всі члени народу тісно пов'язані між собою взаємними обов'язками та зобов'язаннями.

Націонал-соціалізм, таким чином, повертається до старих, здорових, органічних цінностей життя, повстаючи проти всієї структури мислення лібералізму та демократії з її грошовим зв'язком; її надмірним індивідуалізмом; її поглядом на людину як безнародну,

Machine Translated by Google

взаємозамінна одиниця світового населення; його духовне виправдання в зіпсованому християнстві, що приймає хворобливий «гуманітаризм», який завжди буде терпіти більшу шкоду заради уникнення меншої; та його шахрайське твердження, що штучно викликані та чисельно визначені бажання маси є надзвичайно важливими критеріями.

Історія — це сага про соціальний розпад та оновлення. Націонал-соціалізм — це ліки оновлення двадцятого століття від великого виродження сучасності під впливом розкладної, принизливої та вихолостивальної думки та практики, що виникли з руйнуванням старого середньовічного порядку стабільності силами капіталізму, що розвивалися, та промислової революції; процвітали за лібералізму laissez-faire вісімнадцятого та дев'ятнадцятого століть; досягли кульмінації за демократії дев'ятнадцятого та двадцятого століть; і призведуть до світового тріумфу комунізму до кінця цього двадцятого століття, якщо націонал-соціалізм не прийде до влади вчасно на достатній території земної кулі.

Отже, націонал-соціалізм — це набагато більше, ніж просто тимчасова політична схема. Це історична тенденція відродження: рух нашого часу до Відродження, рух революційний за масштабом і духом, який не прагне компромісу з сучасним порядком, його згубними практиками та фальшивими цінностями, а прагне їх повної заміни.

Як така, вона є всесвітньою і поширюється на все життя. Вона є всесвітньою в тому сенсі, що у своїй суті є цінною та життєво важливою універсально, кваліфікуючись лише тим фактом, що вона є арійською за своїм походженням та традицією, і підтримує та залежить від якостей, які можна знайти par excellence в арійському народі.

Це охоплює все життя, оскільки це не аспект життя, а ціле життя, розглянуте з одного боку. Це ставлення розуму, яке можна виразити практично щодо всього. Націонал-соціалізм рішуче протистоїть будь-якому прояву нездоров'я, потворності та дегенерації в культурній та духовній сферах, не менше, ніж у політичній та економічній. Фактично, це спосіб життя. Людина називає себе націонал-соціалістом не просто як ярлик інтелектуального схвалення. Вона народжується зі схильністю до націонал-соціалізму, її розум естетично прагне розпізнавання та реалізації здорового способу життя, і вона не...

Machine Translated by Google

лише думає та відчуває, а діє як націонал-соціаліст, якщо він справді та повністю ним є.

За своїм масштабом та мисленням націонал-соціалізм є цілісною філософією та вірою. Він оцінює добро і зло, правильне і неправильне як те, що приносить користь або шкоду народу; і, на відміну від сентиментальної слабкості демократичного розуму, визнає, що мета виправдовує засоби, за умови, що засоби не суперечать меті.
Це визначає сенс і мету космічного виміру життя як особистісної реалізації в рамках безперервності та розвитку народу, між проростанням в утробі матері з кровної лінії народу та метаморфозою могили з її фізичним перерозподілом у всесвіті.

Основним критерієм і першочерговою цінністю націонал-соціалізму, з якого випливає все інше, є, як Адольф Гітлер чітко зазначає у своїй книзі «Майн Кампф», його концепція народу, який розглядається як суттєве середовище людини і, власне, як продовження її особистості.

Значення народу полягає, перш за все, у расовій спільноті. Це етнічне розширення сім'ї. Людина не є самодостатньою одиницею і самоціллю, як стверджують мудреці лібералізму та демократії. Вона належить своєму народу. Її життя, як частина, переплетене з життям цілого, не лише теперішнього, але й минулого та майбутнього, бо поки люди приходять і йдуть, народ живе далі, безперервно, вічно, за умови, що його члени виконують свій обов'язок перед ним. Таким чином, ототожнюючи себе зі своїм народом, людина продовжує себе через множинність своїх предків і нащадків і тим самим досягає безсмертя.

Народ існує в менших і більших формах, починаючи від сім'ї, до клану, племені чи регіональної спільноти, звідти до нації і далі до раси. У сучасну епоху уявлення про народ стало занадто сильно ототожнювати себе з націями сучасних держав. Почуття спорідненості та спільноти, яке справедливо поширилося від племені та дрібного королівства до сучасної національної держави, однак, стало занадто сконцентрованим на цьому рівні. Нижчі та менші, але не менш важливі спільноти всередині національної держави були порушені та позбавлені життєвої сили, тоді як розширення народної свідомості від рівня національної держави до рівня всієї раси було зупинено. Однак, щоб народне почуття було цілісним, воно повинно витікати зі своїх коренів через місцеві та провінційні

Machine Translated by Google

спільноти до меж раси, оскільки повна безпека та процвітання частин може бути знайдена лише в безпеці та процвітанні цілого.

Сьогодні і в майбутньому націонал-соціалізм повинен втілювати це суттєве розширення почуття спорідненості та спільноти за межі сучасної національної держави та традиційного націоналізму, щоб національна держава стала проміжною одиницею в структурі народу, а її націоналізм та расизм стали невід'ємно підпорядкованими націоналізму всієї раси.

Водночас, місцеві громади потребують відродження, визнання та поваги до провінційних субнацій, а народи, що підпадають під небажане, чуже правління, повинні отримати свою етнічну свободу шляхом відокремлення.

Віра націонал-соціалізму в народ як базову цінність та його сукупність світогляду призводять, образно кажучи, до того, що вони думають «кров'ю» з усіх питань.

Це одразу та неминуче породжує визначення громадянства як питання раси: лише ті, хто є членами народу, є членами нації, і лише ті, хто є членами нації, можуть бути громадянами держави – перефразуючи четвертий із двадцяти п'яти пунктів НСДАП Адольфа Гітлера.

Це також породжує переконання, що необхідно не лише зберегти расовий характер народу, але й, за допомогою євгенічних заходів, покращити якість народу. Революційне твердження націонал-соціалізму полягає в тому, що шлях до справжнього прогресу лежить у вихованні кращих людей.

Оскільки всі громадяни належать до однієї раси, їх об'єднує трансцендентний зв'язок спорідненості, що об'єднує їх як кровних братів, понад усі секційні та класові відмінності та особисті відмінності. Національна єдність, тобто згуртованість та спільне життя замість класової боротьби лівих і правих, є одним із великих вторинних принципів націонал-соціалізму. Усі професії та заняття, усі види людей та всі сфери діяльності повинні бути інтегровані в спільне життя громади.

Соціальне почуття єдності повинно знайти практичний вияв у щирій та глибокій турботі про соціальну та економічну справедливість і, своєю чергою, стимулюватися нею. Усвідомлення спорідненості та турбота про колективне благо народу вимагають, щоб кожен громадянин мав рівні можливості розвивати та реалізовувати свої таланти та

Machine Translated by Google

піднесення відповідно до його заслуг; і що кожен громадянин повинен отримувати справедливу винагороду за свої послуги громаді, і навіть найпростіший працівник — гарантію життєво необхідного.

Таким чином, ми доходимо до соціалістичного елементу в націонал-соціалізмі.

Це не марксистський соціалізм державної власності на засоби виробництва та розподілу, який є економічним надмірним управлінням мурашника і є таким же неприйнятним, як і хижацький індивідуалізм капіталістичної системи, який є економічним недоуправлінням, або анархією, джунглів. Натомість це народний соціалізм, або регулювання приватного підприємництва для справедливого розподілу його плодів за справедливих умов. Економічна несправедливість та соціальні зло капіталізму сприяли розвитку марксизму з його згубною формою громадського контролю над економікою, а альтернативою обом є націонал-соціалізм.

Народний ідеал, який передбачає захист раси, єдність нації та добробут народу, породжує принцип лідерства націонал-соціалізму та еліту, яка служить цим цілям. Його концепція природного порядку не лише передбачає, що люди народжуються в народі для життя в народі, але й що вони мають спадкові відмінності у здатності служити громаді.

Відповідно, для максимального блага всіх, вищий повинен вести нижчого. Природні лідери повинні бути обрані, створені як ієрархічна еліта під керівництвом верховного лідера та наділені повноваженнями виконувати свої функції.

На відміну від лібералізму, націонал-соціалізм не розглядає директивну владу держави як щось по суті репресивне, а радше як велику, благотворну силу керівництва та арбітражу, заохочення та захисту. Він підтримує вислів: «Все для народу і народ для всіх». Він санкціонує будь-які необхідні засоби в будь-яких сферах, щоб забезпечити гармонію кожного та всього в громаді з цим.

Воно розглядає обов'язок націонал-соціалістичного уряду як відображення волі народу, що розуміється не як тимчасова примха якоїсь демократичної юрби, а як вищий інтерес громади, що розглядається в історичній перспективі як безперервність мети, що охоплює не лише загальне благо сьогодення, а й спадщину минулого та потреби майбутнього.

Machine Translated by Google

БІЛА СИЛА

РОЗДІЛ XV
НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІЗМ

ДЖОРДЖ ЛІНКОЛЬН РОКВЕЛЛ

Machine Translated by Google

Досі ця книга була переважно критичною.

Тепер час представити конструктивні плани будівництва та творення.

Я витратив рік досліджень і сотні сторінок текстів, щоб допомогти читачеві побачити та зрозуміти, що Західна цивілізація знаходиться за лічені роки від кінця, якого досягла римська цивілізація – забуття – і що він особисто постраждає від долі мільйонів, які вже потрапили до рук єврейських смертельних ворогів Західної цивілізації – поневолення або, що більш імовірно, вбивства – якщо ми не знайдемо в собі волі та мудрості, щоб якимось чином перестати тікати від ворога та атакувати його Білою революцією!

Як саме ви збираєтеся створити революцію?

Невже ми всі маємо відростити бороди, вибігти на вулиці та почати кричати, розмахувати руками, кидати бомби та іншим чином поводитися як стереотипні «революціонери»? НІ! Звичайно, ні. Наша революція вже все для нас підготовлена.

Гітлер надихнув, організував і здійснив відносно мирну революцію, революцію, яка забрала набагато менше життів, ніж Американська революція, і незначну кількість життів порівняно з будь-якою, яку будь-коли здійснювали єврейські більшовики.

Не тільки це, але й революція Гітлера, як він обіцяв у «Майн Кампф», була на 100% «легальною» – легітимною – формально вираженою волею більшості німецького народу, санкціонованою як вищим виконавчим посадовцем Німеччини фон Гінденбургом, так і німецьким «конгресом» – Рейхстагом. Гітлер мав багато можливостей захопити владу силою і міг би легко зробити це в 1931 році. Але Гітлер вважав, що революція проти волі народу, революція, яка здобуває владу лише силою, не може довго тривати.

Гітлер, як і я, вважав, що лідер — це ворог цивілізації. якщо тільки за ним не стоїть воля його народу.

Як же тоді я можу закликати до «революції»? Як я можу писати «вбивства та бути вбитим»? Хіба сама суть революції не полягає в насильстві?

Не обов'язково

Так, там може бути елемент насильства. Коли на вас нападає вбивця і ви стоїте перед вибором: смерть чи розправа...

Machine Translated by Google

смерть собі, тоді насильство — єдина можливість. І західні
Цивілізація справді перебуває під атакою ворога, який регулярно, в рамках політики, вбиває та вчиняє різанину більш безжально, ніж будь-яка інша група в історії.

Тож ми повинні бути достатньо жорстокими, щоб зупинити комуністів. вбивство ворога і достатньо безжальний, щоб зруйнувати його силу.

У 1923 році, коли червоні погрожували захопити владу в Баварії, націоналісти, консерватори та генерал Людендорф попросили Гітлера очолити «путч» – повстання – у Мюнхені. Тоді слабак
Лідери обдурили його в останній момент. «Повтч» було придушено, а Гітлера відправили до в'язниці. Але це не була революція проти волі народу, як довели пізніші події. Але суть справжньої революції ніколи не полягає ЛИШЕ в кровопролитті та перевороті. У справжній та тривалій революції насильство та вбивства є лише одним із доцільних засобів для досягнення радикальної зміни в
загальний духовний світогляд – зовнішній прояв вищої людської волі встановити новий устрій фізичних справ відповідно до внутрішнього ідеалу.

Влада, яку здійснює більшість тих, хто сьогодні при владі, є справжньою тиранією, хоча й лицемірно маскується під «демократію». Це не та доброзичлива, розумна влада для підтримки порядку та справедливості, встановлена батьками-засновниками на благо білих людей.

Наша революція повинна твердо ґрунтуватися на ідеалі знищення незаконної влади тиранів та відновлення справедливого суспільного ладу, що базується на твердій владі, що походить безпосередньо від нашого народу. і вільно надається лідеру.

Вірите чи ні, але саме це Адольф Гітлер зробив для Німеччини, і саме це ми повинні зробити для Америки.

Коротше кажучи, наша революція повинна мати своєю рушійною силою та метою не лише ненависть та знищення ворога, але й бути пройнята абсолютною рішучістю встановити справедливий суспільний лад, за якого кожна людина може досягти свого максимального потенціалу як успішна, щаслива та продуктивна частина нашої великої Білої Раси.

Що ж таке такий справедливий лад суспільства?

Немає потреби в такому розумінні наукового
принципи успішного групового життя серед здорових людей

Machine Translated by Google

суспільства, де природні інстинкти неушкоджені. Тварини, наприклад, мають упорядковані, успішні «суспільства», тому що природа дає кожній соціальній істоті всі інстинкти, необхідні їй для успішного життя в групі.

Наприклад, вовки, мурахи, бджоли – і мавпи – мають високий рівень організовані та повністю здорові, впорядковані суспільства.

Ранні люди мали здорові суспільства. Потім зростаючий контроль людини над природою дозволив їй втекти від свого природного середовища, оточувати себе штучністю та розкішшю, аж поки вона не стала декадентською та сповненою зарозумілої зарозумілості – зарозумілості, яку сьогодні називають «лібералізмом».

Тільки повернувшись до простішого та примітивнішого життєвого устрою немислячого та нецивілізованого тваринного світу та спостерігаючи за роботою інстинктів, даних їм Творцем, чи можемо ми побачити дива того, що нам було дано, – і що ми відкинули.

Природа створила «породи», з якими вона може експериментувати та шукати завжди кращі породи, так само, як це робить хороший фермер. Творець, будучи нескінченно мудрішим фермером, ніж будь-яка людина, абсолютно наполягає на чистоті, святості – БІОЛОГІЧНІЙ ЦІЛІСНОСТІ кожної групи.

Але Природа, подібно до фермера, який розводить корів, може покращити породу, лише сприяючи розведенню кращого типу та усуваючи гірший. Природа виконує це завдання з найбільшою потужні інстинкти, дані нам: ЛЮБОВ до власних і НЕНАВИСТЬ до тих, хто втручається – або «чужинців».

Ці два інстинкти однаково важливі: любов не є «доброю», тоді як ненависть є «злою» — що є тією ж іронією, яку так палко люблять євреї, ліберали, хіпі, гомосексуалісти та недоумки.

Кохання справді неймовірно сильне та добре, коли воно ПРИРОДНЕ. КОХАННЯ, природне, здорове, справді керує світом і є найпрекраснішим, найсвятішим дивом, яке ми будь-коли бачимо тут, на цій землі.

АЛЕ БЕЗ СМЕРТЕЛЬНОЇ НЕНАВИСТІ ДО ТОГО, ЩО ЗАГРОЖУЄ ТЕ, ЩО МИ ЛЮБИМО, КОХАННЯ — ЦЕ ПУСТОТНЯ СЛОВО, ГАЛУЗА ДЛЯ ХІПІ, ПСИХІКІВ ТА БОЯГУНІВ.

Machine Translated by Google

Я хотів би набагато більше написати про цей конкретний закон соціального життя, тому що, як ми побачимо, БІОЛОГІЧНА ЦІЛІСНІСТЬ є суттю, метою і метою націонал-соціалізму, якщо його застосувати до арійського суспільства – та й, власне, до кожного здорового людського суспільства, яке коли-небудь існувало.

Але в цій праці просто немає місця для книги, яку можна було б написати лише на цю тему. Я можу лише підсумувати, сказавши, що перший закон усіх групових живих істот, що живуть у соціальних групах, — це БІОЛОГІЧНА ЦІЛІСНІСТЬ; абсолютна та безкомпромісна вірність власній ~~расовій~~ групі, заснована на
всепоглинаюча любов і абсолютна, безкомпромісна ненависть до будь-яких чужинців, які вторгаються та загрожують змішати свої гени з генами самок власної групи.

Цей закон проявляється у повсякденному житті через любов до собі подібних та ненависть до агресивних чужинців (саме тому більшість здорових білих людей мають таку інстинктивну відразу до «ніґерів», євреїв та інших «чужих»).

Другим за важливістю законом є закон ТЕРИТОРІЇ.

Наприклад, десять або двадцять самців крихітних тропічних рибок під назвою «мечохвости» одразу після того, як їх туди помістять, захищають певну частину акваріума та атакують будь-якого вторгнення іншого самця.

Якщо в акваріум запустити самок, самці, як і очікувалося, будуть битися за них. Але науку здивувало те, що секс не є найсильнішим мотивом у житті цих маленьких рибок.

Якщо почати охолоджувати воду в їхньому акваріумі, можна дійти до точки, коли вода стане настільки холодною, що самці перестануть звертати увагу на самок. Коли вода стане настільки холодною...
холодні, майже готові вбити маленьких рибок, вони зовсім не звертають уваги на самок. Але навіть коли вони майже замерзнуть, вони все одно люто вийдуть захищати свою ТЕРИТОРІЮ – свою приватну власність!

Націонал-соціалізм базується, серед іншого, на цій концепції приватної власності. Закон ТЕРИТОРІЇ проявляється як «націоналізм» та приватна власність у людському суспільстві.

У всьому тваринному світі лідер ніколи не обирається голосуванням, а завжди природним відбором, встановленим Природою як єдиний надійний метод забезпечення того, щоб групою керували найкращі.

Machine Translated by Google

– бій. Це я назвав законом ЛІДЕРСТВА.

Як тільки кожен член тваринного суспільства пізнає своє місце в природному біологічному порядку витривалості, мудрості та кмітливості, кожен член оселяється у своїй ніші, і група стає відносно мирною та впорядкованою. Лише коли молоді самці починають дозрівати і їм доводиться пробиватися вгору або вниз по сходах, починаються серйозні битви. І тоді, як тільки кожен самець дізнається, кого він може відшмагати, а хто може відшмагати його, він оселяється та живе мирно та задоволено на тому місці, яке він знайшов для себе.

Таким чином встановлюються ще два фундаментальні принципи або закони всього групового життя – ЛІДЕРСТВО найкращих та природна ієрархія або шкала лідерства всіх інших членів групи – СТАТУС.

Зрештою, дослідження тваринного світу встановлює, що самки не втручаються у справи самців і спеціалізуються на вихованні потомства, організовуючи здорові сім'ї. Підсумовуючи: існує п'ять основних законів будь-якого групового життя, які я назвав «ЗАКОНИ ПЛЕМЕНІ»;

(1) Закон БІОЛОГІЧНОЇ ЦІЛІСНОСТІ (любов всередині, ненавиджу зовні);

(2) Закон ТЕРИТОРІЇ (приватна власність);

(3) Закон ЛІДЕРСТВА (від найкращих);

(4) Закон СТАТУСУ (або природного місця кожної людини в групі); та

(5) МАТЕРИНСТВО для жінок.

Завдяки дії цих природних принципів, як і в усьому світі соціальних тварин, у групі панує відносний мир і порядок.

Лише коли групу якимось чином змушують жити в неприродних умовах, дані Богом інстинкти підкорятися цим залізним законам природи зникають.

Оцінюючи все це у своєму розумі, подумайте про те, що, очевидно, "божевільна" схема ювенальної злочинності. У нас є сини та

Machine Translated by Google

доньки деяких із найбагатших та найбагатших людей раптово збожеволіли, б'ють людей похилого віку, безглуздо руйнують речі, вживають отруйні наркотики та стають зарозумілими, антисоціальними злочинницями. Водночас ми бачимо, що діти деяких найбідніших груп нашого суспільства майже не народжують правопорушників.

Наприклад, донедавна молоді китайці ніколи не вважалися правопорушниками (і рівень злочинності у них досі набагато нижчий, ніж у інших груп). Молодь із тісно пов'язаних, хоча й дуже бідних груп часто залишається незахищеною від сучасного божевілля юнацької злочинності.

Чому так відбувається? Чому заможний юнак чи дівчина повинні ставати злодієм, вандалом і бути жорстоко антисоціальними, незважаючи на всі можливі переваги, тоді як діти деяких найбідніших людей Америки є добре адаптованими та конструктивними?

Відповідь полягає в тому, що діти, які виховуються в групі, якій вдалося зберегти певну подобу законів природного групового життя («Закони племені»), які відчувають себе лояльними члени групи, «племені», що вони «належать» до чогось або когось цінного, і тому мають уявлення про п’ять основних законів усього групового життя, не розчаровані, не втрачені та не порожній.

Євреї, поширюючи лібералізм та комунізм, свідомо та науково впровадили процес стирання з душ нашого народу будь-якої пам'яті про священні «Закони племені», які, одні тільки, можуть зробити групу людей здоровою, щасливою та мирною.

Жодна людина не може жити в мирі та плідному щасті ПОЗА якимось "ПЛЕМЕНЕМ", до якого він належить НАДЗВИЧАЙНО ВІДДАНИЙ і який, у свою чергу, ПІДТРИМУЄ ЙОГО ДУХОВНО.

Євреї поширюють невимовно руйнівну ідею «універсалізму», «єдиного світу» – єдиного натовпу безрасових, бездержавних та атомізованих індивідів – як найвищу ідею людства. Навіть консерватори були спокушені на словах підтримувати цю ж неприродну, фрагментовану, суперіндивідуалістичну, ЄВРЕЙСЬКУ хворобу суспільства.

Machine Translated by Google

Євреї кажуть нам, що Закон БІОЛОГІЧНОЇ ЦІЛІСНОСТІ (любов всередині, ненависть зовні) – це «расизм» – «найвище зло» всіх часів! Нам кажуть, що якщо ми не любимо жовтих чоловіків, чорних чоловіків – і особливо євреїв – так само сильно, як і свій власний народ, то ми порочні, збочені та приречені – ми «расисти». Мільйони жалюгідних білих лохів вірять у цю єврейську брехню!

Нам кажуть, що Закон ТЕРИТОРІЇ (приватної власності) — це НЕприродна жадібність, і що порядні люди повинні бажати ділитися всім і не мати бажання мати власну приватну власність. Вони називають це «марксистським соціалізмом», «комунізмом» та різними іншими назвами, що вказують на турботу про «суспільство» та «громаду», але всі вони вражають у саму суть найпотужнішої та єдиної мотивації живих істот будувати, творити та виробляти. Ще мільйони людей вірять цим єврейським брехунам.

Євреї кажуть нам, що Закон ЛІДЕРСТВА (правління найкращих) – це «диктатура», і що ми повинні прагнути до «демократії» (правління натовпу): мільйони білих арійців були втягнуті в... вірячи в цю пісню сирени "демократії", доки юрби людського сміття тепер не тероризують всю нашу націю.

Євреї кажуть нам, що Закон СТАТУСУ (встановлення природного порядку здібностей кожної людини на її належному місці) є «класовою експлуатацією», і що природні лідери суспільства – ті, хто досяг успіху – повинні бути знищені та вбиті тими, хто цього не зробив. Цілі нації, повні добрих білих арійців, були заманені цим мерзенним єврейським методом розділу та завоювання нашого народу через класову війну.

Зрештою, ці вічно люблячі євреї кажуть нам, що спеціалізація жінок у вихованні дітей – це звіряче поневолення наших жінок, що жінки призначені бути суддями, машиністами локомотивів, армійськими офіцерами та керівниками підприємств. Результатом, звичайно, є зростаюче руйнування цього священного та прекрасного інституту всіх здорових цивілізацій – материнства, а разом з ним – дому та сім'ї. Весь наш західний світ попався на цю «демократичну» єврейську аферу, яка зробила жінок найжалюгіднішими жертвами єврейської хвороби. Мільйони «сучасних» жінок безнадійно втрачені, розчаровані та вкрай нещасні, навіть коли вони кричать про більше «прав» через гучномовці та

Machine Translated by Google

маршируючи в пекельних, войовничих, політичних організаціях.
Тим часом мільйони сімей залишаються без теплих, чудових матерів, а домівки стають більше схожими на розкішні в'язниці, ніж на дива любові та тепла, якими були домівки століття тому.

Ви коли-небудь замислювалися, чому так багато неповнолітніх злочинців збираються в банди? Роками, як і більшість людей, я вважав, що це неприродна збоченість «поганих» хлопців, бо мене виховали в своєрідному буржуазному «коконі», мало знаючи про жорстокі реалії життя.

Але як тільки людина розуміє закони соціального життя для всіх істот – людську потребу жити за «Законами Племені» –
«банда» стає більш зрозумілим.

Це показує, що наші діти, принаймні, все ще мають здорові інстинкти, навіть якщо зовнішній прояв цих інстинктів є жорстоким та антисоціальним в результаті неприродних умов, нав'язаних дітям їхнім вкрай нездоровим міським середовищем.

Зверніть увагу, що найпершою характеристикою банди є «ексклюзивність». Вони фанатично «тримаються разом». Нападеш на одного, і всі нападуть на тебе. Зв'яжешся з однією з жінок банди, і ти мертвий. Вони
палко віддані одне одному. І ще палкіше вони ненавидять чужинців та нападників.

Вони підтвердили священні закони природи БІОЛОГІЧНОГО
ЦІЛІСНІСТЬ, групова відданість, хоча вони й не знають чому.

Зверніть увагу, що наступне, що робить банда, це закріплює «територію» – територію. Горе тому, хто порушує цю «територію» – зазіхає на «приватну власність» банди! Чи може бути щось більше?
очевидно ілюструють закон ТЕРИТОРІЇ?

Банду ніколи не очолюють «демократичні» вибори, а найжорсткіші, найкращі (за мірками банди). Ось класичний приклад закону ЛІДЕРСТВА.

Зверніть увагу, як кожен член банди гостро усвідомлює своє точне місце в банді – хто над ним, а хто нижче.
Якби хтось спробував наблизитися до нього, його б розгромили. Нехай... спробуй піднятися на щабель вище, і хлопець зверху його розтрощить. Ось закон СТАТУСУ – як і в Природі.

І нарешті, поспостерігайте за жінками в банді. Чи дають вони якісь

Machine Translated by Google

накази ватажку? Ні! Вони бігають навколо та вимагають «прав»? Ні, чорт забирай! Вони поводяться як самки в усьому іншому тваринному світі і не намагаються поводитися як самці. Вони пишаються своєю роллю самок, як ті, хто «належать» могутньому самцю та гордо йому допомагає. І саме це є роль самок у здорових та щасливих суспільствах.

(Цікаво відзначити, що єврейські психіатри-фальшиваки за фрейдизмом змушені повертатися до законів групи, законів племені – щоб здійснити «лікування» наркоманів та алкоголіків. Вони формують групу та їхні потужні інстинкти вірності цій групі іноді може подолати самотність, індивідуальні слабкості)

Чорні також у своїй сліпій та дурній боротьбі роблять те саме, інстинктивно формуючи чорну лояльність, кричачи «Чорна сила» та називаючи один одного «братами по душах».

Незважаючи на крайню бідність у Нижньому Іст-Сайді Нью-Йорка в перші роки єврейської імміграції, навіть ці жалюгідні натовпи єврейських покидьків з Європи трималися разом з такою фанатичною груповою відданістю, підкоряючись усім «Законам племені», що серед них майже не було правопорушень і злочинів один проти одного. Фактично, групова відданість цих євреїв, мабуть, найфантастичніша в історії світу. Вона призвела їх майже до панування над усім світом – не тому, що вони хоробріші, працюють старанніше, розумніші чи гідніші за решту з нас, – а тому, що вони дотримуються основних законів природи та підтримують групову відданість. Поки всі інші з нас попалися на їхнє гниле сміття «єдиного світу», «ми всі брати», яке розкладає наше суспільство, євреї підтримують своє суспільство з груповою відданістю, якої історія ще ніколи не бачила, і таким чином вони йдуть від одного тріумфу до іншого.

Лише коли Адольф Гітлер п'ятдесят років тому почав інтуїтивно сприймати все це як новий світогляд, Weltanschauung націонал-соціалізму, неєвреї вперше зрозуміли, що саме виникало. наука про групове життя людей. Те, що ми робили інстинктивно століттями, а євреї досі роблять інстинктивно, Адольф Гітлер почав бачити та розуміти інтуїтивно.

Суть націонал-соціалізму полягає в расизмі, який, найпростіше кажучи, є просто переконанням, що люди відрізняються своєю досконалістю

Machine Translated by Google

породи точно такої ж, як і всі інші живі істоти, і що Біла Людина поки що є найкращою породою, яка з'явилася, тоді як Чорні - найнижчою. І, як читач пам'ятає, це перший закон Групового Життя, "БІОЛОГІЧНА ЦІЛІСНІСТЬ", як я його назвав.

Всупереч огидній брехні євреїв (та «консерваторів»), приватна власність була потужно захищена Адольфом Гітлером, Крупп та інші великі чи дрібні власники нерухомості та бізнесмени ніколи не втрачали ні цента за Гітлера, як і німецькі князі. (Свого часу скажені «ліві» в його партії хотіли позбавити німецьких князів землі, і Гітлеру довелося придушити...)

заколот у власних лавах, щоб захистити їхні права власності, що він і зробив. Гітлер був націоналістом, прихильником території, приватної власності.

Звісно ж, Гітлер дав своєму народу ЛІДЕРСТВО –
не солодкі слова чи демагогія, і вони любили його за це. Вони слідували за ним з любов'ю та охоче, як це роблять члени всіх щасливих, успішних, здорових соціальних груп.

Серед людей Гітлера панували мир і порядок, бо він навчав, що людина заслуговує і повинна отримувати таку ж повагу за те, що вона хороший копач канав (якщо це межа її здатності служити своєму народу), як і людина, яка змогла винайти нову та чудову машину або бути політичним лідером.

Кожна людина в гітлерівській Німеччині була поважана за своє місце в суспільстві, за умови, що вона займала його якнайкраще. Їх не спонукали вічно (як євреї підбурюють наш народ) вимагати...
посади лише президентів, голів правління та керівників, коли деякі люди не народжуються з цими особливими талантами.

Зазнати невдачі в тому, що можна зробити, водночас влаштовуючи пекло та прагнучи того, чого неможливо зробити, означає порушити впорядковане та щасливе суспільство, не кажучи вже про безнадійне розчарування людини, яка відмовляється. усвідомити своє природне місце у світі.

Таким чином, гітлерівська держава визнала закон СТАТУСУ. Кожну людину шанували за те, що вона робила віддано та з найкращими зусиллями, незалежно від того, чи була вона фермером, воїном, робітником, фабричним робітником чи кимось іншим.

Зрештою, Гітлер подбав про те, щоб жінкам повернули їхні права.

Machine Translated by Google

давнє право первородства та шанована як дружина, та творецька щасливих, здорових домівок – як творець добрих людей.

Брехня про часи Гітлера зараз настільки величезна та потужна, що в ній майже неможливо сумніватися. Але якщо ви зустрінете чесного та мужнього німця, який пережив ці великі часи (і він готовий говорити, незважаючи на жах, який сьогодні панує над тими, хто наважується сказати правду), ви дізнаєтеся, що німецький народ зрозумів, що таке хороше лідерство та природна сила.

Здорова держава — це як за часів Гітлера.

Щоб запобігти поширенню цих знань і цього природного стану суспільства (і тим самим знищити паразитичне існування єврейства), ці єврейські дияволи спровокували решту з нас піти і знищити та знищити це диво білого арійського відродження.

Але природний закон не можна спростувати, так само як не можна «спростувати» той факт, що два плюс два дорівнює чотирьом. Ви можете тероризувати людей, щоб вони не сказали це, і змусити їх усіх повторювати «два плюс два дорівнює сімнадцять» – але два і два – це все одно чотири, і завжди знайдеться хтось, у кого вистачить сміливості та мудрості, рано чи пізно, щоб знищити терористів і брехунів, щоб знову ствердити правду.

Вже зараз це відбувається по всьому світу.

Молоді «банди», про які я згадував, — це лише одна з ознак того, що насправді відбувається. Люди знайдуть шлях назад до природних «Законів Племені».

Те, що Гітлер дав світові, як націонал-соціалізм, є, в певному сенсі, лише сучасною формою давнього, природного «племінного закону», рецепту щасливого та здорового групового життя, даного Великим Духом усім живим істотам, включаючи людину.

Націонал-соціалізм — це не що інше, як ПРИРОДНИЙ ПОРЯДОК (назва, яка в певному сенсі краще описує реальність, ніж «Націонал-соціалізм»). Гітлер мусив розробити назву свого руху, щоб досягти успіху в конкретній політичній ситуації, і тому був змушений використовувати назви та терміни, які б досягли його цілей. У Німеччині мільйони німців вважали себе «соціалістами» –

але були в маніпулятивних лапах євреїв. Замість того, щоб воювати більше битв, ніж було потрібно, Гітлер фактично сказав цим мільйонам: «Якщо ви мусите бути «соціалістами», давайте не будемо євреями»

Machine Translated by Google

«соціалісти» – марксисти – будьмо «націонал-соціалістами», тобто національним суспільством. Будьмо «соціалістами» для Німеччини, а не для євреїв».

І це спрацювало! Мільйони й мільйони добрих чоловіків і жінок, яких євреї спокусили на комунізм, були повернуті до свого народу та Природного Порядку здорового групового життя методами Гітлера.

Поза фундаментальними елементами природного порядку, які я як я вже виклав вище, націонал-соціалізм втілює щось набагато вище та благородніше, ніж будь-який простий набір правил чи принципів. Націонал-соціалізм, як ФІЛОСОФІЯ, втілює вічне прагнення, що є в усіх живих істотах – навіть у всьому творінні – до вищого рівня існування – до досконалості – до Бога.

Ця «аристократична» ідея націонал-соціалізму – ідея Постійне прагнення всієї Природи до вищого й вищого, все складнішого та все досконалішого існування – це метафізичний, надприродний аспект нашого ідеалу.

Іншими словами, концепції соціальної справедливості та природного порядку є Органами та нервами націонал-соціалізму, але його ОСОБИСТІСТЬ, його «релігійний» аспект – те, що підносить його над будь-якою суворо політичною філософією, – його благоговійне ставлення до Природи та релігійна любов до Великих дарів Невідомого Творця.

Християнство, наприклад, набагато вища річ, ніж його ритуали, слова його молитов чи будь-які його віросповідання. Це ДУХОВНЕ ПРАГНЕННЯ віруючого до ідеалів Духовної Досконалості.
Націонал-соціалізм — це таке ж прагнення до все вищих і вищих рівнів тут, на цій землі, тоді як християнство прагне до майбутнього та подальшого життя не на цій землі.

Для звичайного «солдата» нашої «армії», який будує та бореться за Природний Порядок – Націонал-соціалізм – достатньо, щоб він поважав та підкорявся законам і доктринам, встановленим високими ідеалами нашої філософії, лише з інстинктивною любов'ю до цих ідеалів, можливо, не з повним розумінням найвищих форм нашої філософії.

Але так само, як найвидатнішими християнськими лідерами були ті, кого не турбували деталі та правила, а ті, хто був «Богом»

Machine Translated by Google

сп'янілі" найвищими ідеалами релігії, лідери нашої націонал-соціалістичної еліти повинні поділяти цей фундаментально релігійний підхід. Для них справжній зміст нашої расової доктрини має бути частиною їхнього ідеалістичного "прагнення до Бога".

Через повну ідентифікацію себе з нашою великою расою, ми брати участь у його минулій і майбутній славі. Коли ми робимо будь-який внесок, особливо самопожертвуванням, щоб допомогти нашій расі на шляху до вищого існування, ми звертаємося до Бога – Творця Господньої Раси.

Коротше кажучи, хоча механіка та правила націонал-соціалізму, як вони кодифіковані та викладені тут, достатні для більшості з нас, для небагатьох ідеалістів, готових і бажаючих пожертвувати своїм життям заради свого народу, націонал-соціалізм має бути цілком реальним релігійним ідеалом – прагненням до Бога. Націонал-соціалізм – єдиний рух, який здобув достатньо самопізнання та розуміння, щоб мати змогу зрозуміти цей рух від ліберальної штучності та недалекоглядності до вічної мудрості Природи. Наша беззастережна віра в расу, наша наполягання на природних законах у суспільстві, економіці та кожній іншій сфері людської діяльності – це, в кожному випадку, свідоме, наукове застосування залізних законів Природи, а не пихатих та недалекоглядних перекручень законів, як це просувають зарозумілі, тупі ліберали та марксисти.

Наші ліберальні та марксистські опоненти так само сліпі щодо того, що вони роблять. Але в кожному випадку виявиться, що вони по суті ненависники законів природи, пихаті, халтурні. «інтелектуали», які стали жертвами трюїзму про те, що «трохи знань» – це «небезпечна річ». Оскільки вони виявили, що можуть навчити негра з Конго декламувати вірші або навіть поводитися як юрист чи лікар, вони пишаються своєю здатністю маніпулювати Природою на свій розсуд і уявляють, що можуть зробити з будь-якого готтентота самозайнятих білих людей із Заходу. Той факт, що Природа вже зробила негра таким, яким він є, і жодна людська сила не може зробити «шовковий гаманець зі свинячого вуха», вони просто відмовляються визнавати.

Націонал-соціалізм – це дистильована сутність любові до та повага до природи, любляче, свідоме та наукове

Machine Translated by Google

застосування вічних, справедливих і прекрасних законів природи до кожної миті існування людини. Водночас націонал-соціалізм визнає потребу людини у вищій культурі, ніж культура немислячих тварин джунглів, і таким чином підносить застосування природного права від голої, зубо-іклової конкуренції тваринного світу, наприклад, до регульованої та впорядкованої конкуренції за справедливими правилами.

Наші опоненти хочуть повністю усунути конкуренцію – абсолютно неприродна ідея.

Націонал-соціалізм наполягає на тому, що людина може вдосконалювати та збагачувати застосування Природних Законів життя на благо людини, але також наполягає на тому, що людина не може уникнути Природного Закону чи кинути йому виклик. Між станами соціального здоров'я («Націонал-соціалізм» або Природний Порядок) та соціальної хвороби (єврейський марксизм) лежить «нічия земля» небуття – місце, де люди не є ні мертвими, ні справді живий.

Демократія, «лібералізм» та «консерватизм» – це чисті, непідробні стани небуття. Вони не мають жодного базового, фундаментального погляду на життя, жодного розуміння, жодної життєвої сили глибоко всередині себе. Це вигадливі трюки з гарними словами та фразами, які нічого не означають. Вони ведуть лише до хаосу та готують шлях для євреїв та їхнього проклятого, неприродного комунізму.

Єдиний спосіб покласти край цій єврейській афері та захопити розуми й серця нашого народу — це відновити для нашого народу Природний Порядок – Закони Племені, – які, єдині, можуть...
дай нам сили та волю знову ствердити природну, біологічну перевагу нашої Білої Раси і таким чином врятувати Західну Цивілізацію.

Знищте згуртовані сили Природного Порядку в будь-якій групі, і ця група стане хаотичною, безнадійною, розчарованою, втраченою, порожньою, злою і, зрештою, безпорадною перед будь-якою іншою об'єднаною групою.
і підкоряється Законам Племені.

Ось чому чорношкірі, у багатьох випадках, жахають цілі міста.
Вони тримаються разом. Вдариш одного, і на тебе з ревом покотиться мільйон чорношкірих.
Ось чому поліція часто більше не наважується їх заарештувати, навіть за найжахливіші правопорушення.

А євреї серед нас ще могутніші, бо ж

Machine Translated by Google

причина. Вони тримаються разом.

Додавши Закони Племені до Законів Раси, які ми розглядали раніше в Розділі IX, ми можемо синтезувати новий закон сучасного суспільства: Закон Групового Домінування.

У стані Природи та тваринна чи примітивна людська група, яка є біологічно вищою, група, що складається з найкращих особин, що носіїв найкращих генів та хромосом, домінуватиме над усіма нижчими групами, оскільки всі групи в Природі (вищі чи нижчі) однаково підкоряються Законам Племені.

Таким чином, єдиним фактором, що діє конкурентно у тваринному світі, є біологічна досконалість розведення. Але наукові пристосування, розкіш та єврейський «лібералізм» настільки сильно зруйнували
Здатність сучасної, цивілізованої Білої Людини відчувати та підкорятися «Законам Племені» Природи така, що вона втратила свою групову згуртованість; вона «відклеїлася» як соціальна тварина; вона фрагментована та атомізована на мільйони ізольованих індивідів та сотні тисяч егоїстичних «груп тиску», класів тощо. Ця майже повна фрагментація великого «племені» білих чоловіків призвела нас до безсилля як групи.

Закон ГРУПОВОГО ДОМІНАННЯ серед людей полягає в тому, що будь-яка група, яка фанатично дотримується Природних Законів Племені, зможе домінувати над будь-якою групою, яка не підкоряється цим законам, незалежно від того, наскільки нижчим може бути «плем'я», яке підкоряється законам.

Ось чому негри та євреї панують над білою людиною в Америці, побудованій та належачій білим чоловікам. Ось чому ми терпимо тиранію "меншості". Будь-яка організована меншість покидьків та людських
сміття має владу, тоді як велика біла, неєврейська більшість є розлогим, безпорадним, паралізованим велетнем.

Отже, метою нашої націонал-соціалістичної революції є відновлення Законів Племені для нашого народу, щоб знову дати змогу їхній природній біологічній перевазі розмноження дати Білій Людині панування над тим, що вона створила і повинна панувати.

Саме це Гітлер і націонал-соціалізм зробили в Німеччині для мільйонів і мільйонів роздроблених, атомізованих людей, які потонули в глибинах безнадії та хаосу.

Гітлер не досяг такого вражаючого успіху серед свого народу

Machine Translated by Google

тому що він був «крутим хлопцем», тому що він влаштовував великі, захопливі мітинги, тому що німці — природжені «звірі», ані жодних інших причин, висуваних брехливими євреями та їхніми підлабузницькими ліберальними та консервативними союзниками.

Причина, чому Гітлер зміг здійснити соціальне диво в Німеччині, полягала в тому, що Гітлер інтуїтивно зрозумів усе, що я написав, і відновив свій народ до ПРИРОДНОГО СУСПІЛЬНОГО ПОРЯДКУ.

Гітлер навчив свій народ перестати ненавидіти один одного як ізольованих, самотніх та заляканих особистостей, і повернув їм те святе почуття національності, «Племені»; так, справжнього братерства (не
штучний вид, що поширюється євреями). (Немає нічого поганого і цілком правильного у «братерстві» з власним народом. Саме коли євреї хитро та неправдиво намагаються поширити «братерство», щоб натягнути капюшон на «брата» та спробувати зробити нас «братами» із зулусами, пігмеями, китайцями, бушменами та євреями, «братерство» стає синонімом расової катастрофи, як це вже сталося.)

Гітлер дав своєму народові той самий жертовний дух теплої любові до своєї родини та свого народу (який є великою «родиною»), який об'єднує та благословляє кожну природну соціальну групу істот у
створення.

Як я вже багато разів зазначав, жодна людина не може жити щасливо, успішно та продуктивно, будучи самотньою, озлобленою особистістю, яка воює з усіма своїми ближніми. Кожен з нас має глибоку потребу в теплі та любові своєї групи, тих, хто належить до його біологічної родини. Сучасна людина втратила це відчуття групового тепла, вірності та любові, і результатом є хаос і духовна порожнеча, які ми бачимо навколо себе в цьому розпадаючомуся західному суспільстві.

Жахи, описані в першому розділі цієї книги, є прямим наслідком майже повної непокори Америки законам племені. Ці жахи продовжуватимуться, навіть якщо всі євреї та
Негри мали зникнути за одну ніч, якщо ми не відновимо для нашого народу, як це зробив Гітлер, ПРИРОДНИЙ ПОРЯДОК, «Закони племені».

Отже, наша революція не матеріальна та фізична, а
радикальні духовні зміни в самопочутті нашого народу:

Ліквідація егоїстичного атомізму та жадібного, вузького «індивідуалізму»; чи то називати його «лібералізмом»,

Machine Translated by Google

«консерватизм» або «демократія» та відновлення в серцях західних білих чоловіків глибоко задовільних почуттів любові до власного роду. Ця любов до своєї групи проявляється в готовності жертвувати та віддавати заради своєї родини – і більшої родини своєї раси.

Machine Translated by Google

У цьому знаку перемоги

ДЖОРДЖ ЛІНКОЛЬН РОКВЕЛЛ

Machine Translated by Google

Тривалий успіх у будь-якій людській справі ніколи не є результатом сліпої удачі. Досягнення чітко визначеної мети, будь то прогулянка з точки «X» до точки «Y», будівництво будинку чи організація бізнесу, завжди є результатом трьох речей:

1. Інтелектуальна здатність сприймати порушену проблему, очікуваний опір та найкращий спосіб подолання цього опору для досягнення мети.

2. Воля та рішучість робити все необхідне для досягнення бажаної мети, незважаючи на опір.

3. Фізичні засоби, сила та мужність для забезпечення та виконання плану чи боротьби, задуманих розумом та визначених волею.

Якщо будь-якого з цих трьох елементів бракує в чиїйсь меті, це загрожує невдачею.
є неминучим, передбачуваним результатом.

Людина, яка надто дурна, щоб зрозуміти різні фактори, пов'язані зі спробою пройтися з точки "X" до точки "Y", де шлях між нами — це джунглі, що кишать зміями, небезпечними хижаками та лихоманкою, і яка не озброїться зброєю, картами, ліками та іншим спорядженням, ніколи не досягне "Y", незалежно від того, наскільки непохитною є її рішучість чи наскільки сильними є її м'язи. Інша людина, яка намагається здійснити ту саму подорож, хоча вона чітко усвідомлює небезпеки та готується до них, і хоча вона сильна м'язами, все ж не досягне "Y", якщо вона настільки нерішуча та слабка воля, що не наполегливо продовжить боротьбу та безжально не використає будь-яку силу, необхідну для.. розтрощити та знищити сили, що протистоять йому. І третя людина, яка має розум, щоб усвідомити небезпеки та підготуватися до них, а також волю та рішучість пробитися крізь них, навіть з найвищим героїзмом, але яка є тілесно кволою і фізично

Machine Translated by Google

слабкий, що не може виконувати накази свого розуму, а його воля не може не піддатися сильнішим супротивникам, з якими він зустрінеться.

Це стосується як боротьби окремих людей, так і цивілізацій. Десятки великих цивілізацій загинули через невдачу в одному або кількох із цих трьох елементів, необхідних у боротьбі за виживання.

Дикі суспільства зазвичай гинуть не стільки через брак сильної волі чи фізичної сили, скільки через нездатність сприймати реальну ситуацію. Потопаючи в забобонах і блукаючи в темряві невігластва, вони пригнічені фізичними силами насильницьких природних явищ, катастроф і хвороб, з якими навчилися боротися більш цивілізовані суспільства.

подолати.

З іншого боку, цивілізації, попри всі свої інтелектуальні досягнення та науки, гинуть найчастіше через невдачу волі, зменшення дикого та безжального прагнення до виживання та панування, яке спочатку створило суспільство. Вони стають «гуманітарними», егоїстичними та м'якими. Вони стають фізично слабкими та залежними від оплачуваних армій та поліції у своїй боротьбі.
Бойовий дух честі, самопожертви та героїзму їхніх предків поступається місцем зростаючій любові до комфорту, розкоші та боягузтву, що маскується під «гуманітаризм».

Коли цивілізація досягає цієї занепаденої стадії свого занепаду, лише дуже рідкісна історична подія може зупинити остаточний крах суспільства, оскільки занепад стає дедалі очевиднішим. Тільки тоді, коли вмираюче суспільство все ще має достатньо життєвої енергії, щоб породити духовного велетня, богоподібного повернення до давнього героїзму свого народу, здатного шокувати та вивести цивілізацію з її природного стану.

історична ніч сну та смерті, попри самогубний опір вмираючих народів, які прагнуть лише «миру» та сну смерті, чи може суспільство знову на деякий час піднятися?

Західна арійська цивілізація перетнула історичну точку неповернення на своєму шляху в невизначеність протягом дев'ятнадцятого століття, як належно зазначали Шпенглер, Чемберлен та інші. Якби не неймовірний, дивовижний прихід Адольфа Гітлера на останній

Machine Translated by Google

У будь-який можливий момент єдиним стерпним рішенням для розумної, проникливої та чутливої людини, оточеної огидною та схильною до самогубства цивілізацією, було б покірне задоволення від таких миттєвих задоволень, які б забезпечували втечу від нищівної реальності юдаїзованої, канібалізмованої та цибульозної цивілізації, що стрімголов мчить назад у джунглі в ім'я «гуманітаризм».

Але поява в історії Адольфа Гітлера свідчить про те, що в білій, західній цивілізації все ще залишається достатня іскра самовідданої, творчої енергії, щоб, можливо, забезпечити білій людині виживання ще близько тисячі років. Однак ця безмежно дорогоцінна іскра залишиться саме такою і швидко згасне в темряві, доки крихітна елітна меншість людства, яка має розум, щоб зрозуміти, що зробив Гітлер, буде надто егоїстичною, боягузливою та недалекоглядною, щоб застосувати уроки історії, поки не стало надто пізно назавжди, і роздути іскру, яку дав нам Гітлер, у палаюче полум'я творчості.
цивілізація, заснована нашими мужніми предками.

Досі жахливе покарання, яке єврейські сили розпаду та руйнування зазнали бойових героїв цивілізації Адольфа Гітлера, настільки знервувало та налякало світ, що навіть ті, хто здатний побачити та зрозуміти небезпеку для людства та шлях до спасіння, показаний Адольфом Гітлером, настільки жалюгідно прив'язані до свого життя, свобод та комфорту, що не наважуються підхопити священну іскру виживання білих і роздути її власним подихом життя, який вона мусить незабаром відчути – або згаснути назавжди.

Арійське, біле людство знаходиться на межі темряви та забуття. На скелях у вічній темряві внизу розкидані кістки інших всезнаючих, помпезних цивілізацій, які були
безсумнівно, нездатні уявити собі власну загибель саме тоді, коли їх оточувала зовнішня міць і велич імперії. Вони не могли усвідомити чи протистояти ПОВНІЙ загрозі зростаючої слабкості та «гуманітаризму», не могли зібрати ПОВНУ волю, необхідну для того, щоб звернути історичний марш до смерті та забуття. Вони були надто ліниві та егоїстичні, жадібні та боягузливі, щоб зважати на тих крихітних, кого спалили, розіп'яли, побивали камінням, згодовували левам чи подавали чашу...

Machine Translated by Google

болиголов.

Якщо існує якась історія через тисячу років, і будь-які люди, здатні її вивчати, вони найбільше здивуються впертій відмові білої людини використати свою непереборну силу, свої знання та провидіння, дар лідерства Адольфа Гітлера, щоб врятуватися від найнеймовірнішого та найжахливішого рабства в руках відносно невеликої банди огидних, патологічно неврівноважених, фізично слабких та боягузливих, зарозумілих, тиранічних євреїв.

Наші проблеми сьогодні — це не «американські», «британські», «французькі», «німецькі», «європейські» чи «африканські» проблеми — це проблеми ВИЖИВАННЯ ВСІХ БІЛИХ ЛЮДЕЙ.

Яка, в ім'я найелементарнішої причини, різниця між тим, чи народився Бартолом'ю Бекінгем біля Темзи, Ганс Шмідт на Рейні, чи П'єр Дюбуа на...

Сена, Пер Олафсон у Стокгольмі, Ерік Еразм у Дурбані, Джо Доакс у Поданку, штат Огайо, або Джон Сміт в Окленді, Нова Зеландія, порівняно з питанням «Чи буде ще щось
Варфоломії, Ганси, П'єри, Перси, Еріки, Джо чи Джони?

Наша планета кишить кольоровими істотами, які перевищують нас чисельністю більш ніж у ЧОТИРИ ДО ОДНОГО – і в усіх наших країнах ці нижчі істоти, як нам кажуть, є нашими «рівними», здатними голосувати за наші гроші, наші свободи, наші життя та наша честь. Згідно зі старомодними поняттями націоналізму та демократії, я, Лінкольн Роквелл, повинен цінувати, піклуватися та бути вірним деяким із найнижчих нащадків.
джунглів, за умови лише того, що їхня Чорна Мати подарувала їх світові в якійсь американській канаві чи брудній колисці – бо тоді, звісно, вони «американці», і хіба ми всі не прагнемо «Америки»?

Чи маю я бути вірним і померти за цих жалюгідних напівтварин, моїх «співвітчизників-американців», вбиваючи мільйони найкращих біологічних зразків моєї власної раси, бо банда голлівудських євреїв вчить нас, що американці повинні ненавидіти німців?

Або ж, знову ж таки, це певний фрагмент географії, до якого я маю бути вірний, і за який я маю вбивати власний народ і, можливо, померти

Machine Translated by Google

себе? Чи моя відданість цьому шматочку географії обмежується на Канадський кордон?

Але, можливо, саме «американізму» я маю бути вірним і за який я маю воювати з німецькими чоловіками, жінками та дітьми. Однак, коли я аналізую те, що вони мені називають «американізмом», я виявляю, що він полягає передусім у готовності покірно підкоритися єврейському керівництву моєю культурою, урядом, релігією, розвагами і навіть моїм сексуальним життям.

Ні, все це нісенітниця.

Єдине, чому я можу бути вірним з глибоким переконанням – єдина вірність, яка має сенс – це моє РАСОВЕ, а отже, і культурне братерство з моїм власним народом, незалежно від того, де вони народилися! Коли ця вірність ставиться під сумнів, і мій народ перебуває в небезпеці, жахливо вдавати, що ми повинні підозрювати один одного лише тому, що живемо на уявних географічних лініях, і що після належної підготовки та агітації з боку банди міжнародних євреїв ми, білі люди, повинні йти вперед, щоб убивати один одного, бомбити один одного дотла та вічно ненавидіти один одного, тому що ми є «торговельними суперниками» або за «американську демократію», або за «Британську імперію», або за що завгодно інше у світі.

Я БІЛА ЛЮДИНА і брат усім іншим Білим людям, і я маю намір стояти з усіма ними і, якщо необхідно, вести їх у битві за виживання проти невимовної загрози кольорового населення землі, яке повстає на різанину та грабунок проти Білих людей – і ведеться підступним євреєм!

Але, як і перша людина в аналогії з прогулянкою крізь джунглі, що кишать зміями, занадто багато наших білих «лідерів» не усвідомлюють космічних масштабів проблеми та уявляють, що її можна вирішити в «їхній» країні, і наполовину...
заходи.

Ті нечисленні, хто розуміє жахливу та абсолютну невідкладність ситуації білої людини, до нашого прибуття на місце події намагалися боротися меншою кількістю зброї, ніж та, що була потрібна для тотальної боротьби за виживання. Більшість найкращих лідерів уявляли собі невеликі групи обложених білих людей, зібрані в маленькі

Machine Translated by Google

географічні скупчення за уявними лініями та сміливо розмахуючи різнокольоровими шматочками тканини на вітрі, можуть вижити самі по собі, і до біса інші білі люди, у яких є різнокольорові шматочки тканини.

Євреї НІКОЛИ не робили помилки, серйозно розділяючись на ці фальшиві географічні «команди». Навпаки, євреї – зі своїм більшовизмом, сіонізмом та дворняжництвом – атакують ВСІХ білих людей, СКРИЖУ та ПОСТІЙНО. Вони посилають свої чорні армії в усі наші країни у тотальному наступі на білу еліту світу, абсолютно не враховуючи «національні» кордони, прапори, мови чи культури. Перед обличчям цієї тотальної міжнародної загрози знищення РАСОЮ, мільйони тих, хто вже бачить небезпеку, похмуро базікають про «янкійський імперіалізм», «Британську імперію», «брудних католиків», «аморальних атеїстів», «республіканців», «лейбористів», «проклятих янкі», «Німеччина понад усе» тощо, до нудоти.

Як маленькі хлопчики, оточені натовпом викрадачів та вбивць, вони не можуть встояти перед сваркою про те, у кого більше кульок перед обличчям смертельної небезпеки, про яку вони тимчасово забувають. Битва нашого часу – якщо якась битва має бути – це битва за ВИЖИВАННЯ БІЛОЇ РАСИ!

І щоб вижити, білій людині доведеться ВІДВОЇТИ землю, колись завойовану та цивілізовану ціною стількох кровопролиття її предків. Під прапорами міжнародного єврейства кольорові маси погрожують повернути цивілізацію до дикості.
Під свастичним прапором Адольфа Гітлера білі люди всього світу оволодіють планетою, щоб врятувати цивілізацію.

Єврейська війна проти цивілізації насправді була всесвітньою, гігантською РЕВОЛЮЦІЄЮ, в ході якої вони змусили мільйони з нас убивати одне одного, кричачи «Демократія!», «Звільніть рабів!», «Свобода, рівність, братерство!». А тепер вони готуються до фінальної кровопролиття, під час якого ми кричатимемо відповідно «Капіталізм!» та «Комунізм!», поки дві команди білих чоловіків вбиватимуть одне одного водневими бомбами, що фінансуються євреями.

Machine Translated by Google

У ході цих братовбивчих та самогубних війн євреї не боялися пожертвувати тисячами своїх братів у своїй диявольській справі, як вони це зробили під час останньої жахливої різанини в 1940-ті роки. Євреї усвідомлюють те, що МИ повинні усвідомити: вони грають за найвищі ставки в знаннях людства – оволодіння всією землею – і вони не цураються неминучих висновків стратегії та тактики, продиктованих знанням таких ставок. Якщо ми хочемо вижити, то ми також повинні мати кмітливість і силу духу, щоб зіткнутися зі смертельними фактами ситуації та діяти БЕЗЖАЛЬНО, ШВИДКО ТА ЕФЕКТИВНО.

Євреї майже досягли останнього етапу своєї 4000-річної революції – ВІДКРИТОГО світового впливу. Тепер вони мають повну таємну владу маніпулювати та контролювати всю світову діяльність, і їм бракує лише трохи більше промивання мізків та зламу волі мас, щоб зробити своє світове панування визнаною та офіційною силою. Вони боролися та вибороли собі шлях до цієї неймовірної сили завдяки неперевершеній рішучості та залізній волі протягом сорока століть, і лише диво може запобігти остаточній перемозі таких фанатичних воїнів, хоча така перемога трагічно та жорстоко була б неправильною для людства.

Навіть євреї-атеїсти – а їх більшість – мають незрозумілу віру в давні єврейські пророцтва про те, що коли «закон вийде з пагорбів Сіону» та Єрусалиму, це буде тисячоліття для євреїв, і вони володітимуть землею та правитимуть нею.
ВОНИ ЗАРАЗ В ЄРУСАЛИМІ, і їм бракує лише кількох кварталів для повного володіння! [ПРИМІТКА: Командир Роквелл писав до війни 1967 року, під час якої євреї захопили решту міста.] Вони переживають всесвітнє безумство, оскільки вже відчувають повну перемогу, яку ми ось-ось їм дамо, і вони навіть зараз готують свою жертовну оргію перемоги в Тель-Авіві!

Перед обличчям цієї невимовної загрози, що весь світ і всі ми підемо перед тиранією банди злочинців-параноїків, вузький шовінізм, консерватизм і регіоналізм більшості правих лідерів є найвищою дурістю! З господарями

Machine Translated by Google

дворняги, євреї, що ведуть МІЛЬЙОНИ дикунів у всесвітній атаці проти носіїв цивілізації – білої еліти, і оскільки кінець вже за кілька хвилин з історичного погляду, лише найкороткозорші лідери можуть продовжувати тримати наших дітей розділеними та безпорадними на «команди» з американців, диксекратів, католиків, німців, янкі, атеїстів, голландців, консерваторів, ірландців тощо, і так далі по всьому жалюгідному, роздираючому серце списку.

Єврей може бути всім цим, але ПЕРШ ЗА ВСЕ ВІН ЄВРЕЄМ!

Першим завданням того, хто хоче врятувати цивілізацію, а це вимагає порятунку білої людини, є зробити так, щоб білі люди найвищою мірою та повністю усвідомлювали РАСУ понад усі інші приналежності. Наші люди можуть бути демократами, німцями, католиками чи англійцями, якщо вони цього хочуть і якщо це відповідає їхнім цілям, але ПЕРШ ЗА ВАС ВОНИ ПОВИННІ БУТИ БІЛИМИ ЛЮДЬМИ! Інакше євреї триматимуть нас розділеними, безпорадними та несвідомими нашої расової єдності та сили, поки вони фанатично боротимуться як євреї, де б вони не були, доки все не скінчиться.

Світ телебачення, ракет та реактивного транспорту став занадто малим, щоб дозволити будь-якій групі білих людей будь-де насолоджуватися самогубною розкішшю боротьби один з одним за євреїв, незалежно від причини, яку може висувати пропаганда. Ми просто не можемо дозволити собі боротися один з одним, коли ми перебуваємо під такою нищівною та смертоносною атакою таких нескінченних орд, очолюваних таким фанатичним та диявольським ворогом, як марксистський, сіоністський єврей. Причина, чому біла людина так довго програє, полягає в тому, що вона не змогла або відмовилася бачити масштабність та нагальну актуальність своєї проблеми. Вона дозволила собі відволіктися на мільйон дрібних сварок через дрібниці, тоді як її раса була майже доведена до вимирання.

Як і перша людина в аналогії, ми не зрозуміли шляху, природи перешкод і, що найгірше, ми навіть не усвідомили мети, яку ми повинні досягти – або померти. Цією метою є і має бути ОПРАВО НАД ЗЕМЛЕЮ БІЛОЮ ЛЮДИНОЮ, оскільки цивілізація залежить виключно від такого панування Білої людини. Будь-яка менша мета абсолютно нікчемна, так само як вона була б нікчемною для людини, яку призначають повішеною, щоб приймати вітаміни та досягти ідеального здоров'я.

Machine Translated by Google

І така фантастично складна та космічна мета, як світ Панування не можна здобути везінням, хитрістю, напівзаходами, молитвами, надіями, вишуканими промовами, памфлетами чи спорадичним насильством. Ми повинні прагнути та досягти СВІТОВОЇ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ проти єврейської марксистсько-сіоністської революції.

І революції ніколи, ніколи, НІКОЛИ не є результатом спонтанних і випадкових повстань, а ЗАВЖДИ продуктом безжального, наукового планування та боротьби, що ґрунтуються на незмінних законах великих соціальних потрясінь. За вилами та барикадами завжди ховається історія про запалені свічками змови планувальників – інакше революція закінчилася б миттєво.

Наша жменька лідерів не лише досі не змогла усвідомити нечувані масштаби мети, до якої ми маємо прагнути, але й однозначно не змогла виконати свої жахливі обов'язки щодо планування. Знову й знову з'являлися потенційні лідери, які вели нас у жалюгідних спробах ущипнути кінчик хвоста тигра, лише для того, щоб витрачати наші ресурси, кров і героїзм у безплідній боротьбі, яка завжди закінчується тим, що нас розчавлює один нищівний удар лапи звіра.

Єврейську світову революцію можна зламати та перемогти лише контрсвітова революція.

Будь-яка революція повинна бути спланована з ретельністю та точністю відповідно до залізних законів, що регулюють людську поведінку в масі. Світова революція, перед обличчям міжнародної та приголомшливої могутності єврейства, повинна бути спланована та виконана з блиском та безжальністю, які не мають собі рівних в історії світу.

Найфундаментальніше правило такого катастрофічного соціального перевороту, як революція, звучить так: «Кров мучеників — це насіння церкви!» Можливо, це звучить жорстоко та брутально, але все ж таки правда, що чим більша частка людських переворотів спрямована на досягнення мети, тим більшу кількість крові та потоків сліз потрібно пролити у величезних кількостях, щоб досягти мети.
Такий безпрецедентний, колосальний рух, який може сам по собі звернути назад суїцидальну тенденцію західного світу та забезпечити ще тисячу років виживання для білої людини, ніколи не зможе...

Machine Translated by Google

бути запущеним – не кажучи вже про перемогу – будь-яким безпечним, безболісним чи легким способом. Навіть звичайні страждання та мучеництво надто мізерні для того руху, який ми повинні розпалити, щоб вижити. Все в сучасній смертельній битві за світове панування є і має бути
Олімпійці, і ми не можемо уникати олімпійських МУКІВ, якщо хочемо перемогти.

Могутні рухи завжди вимагають від мільйонів людей самовідданої самовіддачі справі. І ці величезні маси людей ніколи не зможуть кинутися у полум'я революції з криками «Сприятливий торговельний баланс!» або «Права штатів!» тощо. Тільки ФУНДАМЕНТАЛЬНІ імпульси, що йдуть з глибин людської психіки, можуть підняти повільні маси від їхньої невігласької апатії до дикого рівня емоцій, який повністю захоплює їх у припливній хвилі революції. Ніщо так не впливає на ці фундаментальні емоції мас, як ГЕРОЇЗМ, і лише найвищий героїзм може тепер врятувати білу людину від її летаргії та паралізуючого страху перед євреями.

І немає жодного символу, окрім свастики, і жодного імені, окрім Адольфа Гітлера, яке б так чудово розраховане на переслідування та подальший героїзм, що єдине може об'єднати та розпалити білу людину, спричинивши непереборну хвилю антиєврейської марксистсько-сіоністської революції. До приходу Адольфа Гітлера білі люди світу не мали нічого, абсолютно НІЧОГО у вигляді спільної справи, спільних героїв, спільних мучеників, священних святинь, імен та символів. Але тепер, після того, як мільйони молодих німецьких білих чоловіків героїчно віддали свої дорогоцінні життя в першій справжній боротьбі в історії за білу еліту, ми нарешті маємо просякнуті кров'ю святині, символи та мучеників, які є найелементарнішою частиною революції.

Мільйони не менш цінних молодих білих чоловіків з протилежного боку, які борються за диявольських комуністично-сіоністських євреїв, втратять свої життя абсолютно ні за що, якщо ми не приймемо це. неймовірну жертву крові та використати її, щоб ніколи більше не проливалася дорогоцінна біла кров у боротьбі за євреїв та негрів.

Machine Translated by Google

Тим не менш, і як неймовірно, щасливі спадкоємці всієї цієї самопожертви та героїзму – одержувачі цих дорогоцінних закривавлених прапорів та священних імен – відкидають свою спадщину як «непрактичну».

«Ми ніколи не зможемо перемогти, відкрито дотримуючись націонал-соціалізму та свастики», – слабо пояснюють ці панове. «Євреї навчили людей занадто сильно їх ненавидіти», – додають вони. «Якщо ми будемо використовувати свастику та занадто відкрито вихваляти Гітлера, вони кинуть нас у в'язницю або вб'ють!» І хіба вони не кинули ВСІХ виробників революцій, включаючи єврейських творців Червоної революції, у в'язницю – і навіть убити деяких з них? Невже ми, націонал-соціалісти, маємо бути більш боязкими та боягузливими, ніж банда євреїв? Саме переслідування та кровопролиття, яких такі нерішучі особистості прагнуть уникнути, є sine qua non [щось абсолютно необхідне чи суттєве] нашої перемоги!

Це не порожні слова. Я особисто довів їхню правдивість тут, в Америці, центрі сили світового єврейства, зазнаючи побиття, потрапляючи до в'язниці та психіатричної лікарні, втрачаючи свою дорогу родину та живучи як тварина. Через дванадцять днів від сьогодні, коли я пишу це, мені знову загрожує в'язниця. Ці речі неприємні і навіть розбивають серце – але вони ПОВИННІ БУТИ!

За два роки я піднявся на керівну позицію у всесвітній боротьбі за Білу людину, починаючи як безгрошовий, невідомий і безсторонній самотній індивід, як і мільйони й мільйони інших – просто і виключно тому, що я з вдячністю та любов'ю використовував дорогоцінні імена та символи, які були омити та просякнуті такими океанами крові та сліз – свастику та ім'я Вождя, Адольфа Гітлера.

Тимчасові та показні політичні успіхи завжди даються легко. Завжди простіше та швидше засунути захисні накладки в піджак, ніж нарощувати людські м'язи, щоб заповнити піджак місяцями чи роками праці та поту. Протягом п'ятдесяти років спостерігається стабільний злет і падіння "правих" або білих рухів, побудованих виключно на захисних накладках.

Підтримуючи материнство, чесноти, патріотизм тощо, та уникаючи брутальних заяв щодо справжньої мети таких організацій, яка неодмінно має полягати у знищенні

Machine Translated by Google

Комуністично-сіоністських ворогів людства – величезні зграї полохливих «патріотів», «консерваторів» і навіть кількох «запеклих» антисемітів – можна було б зібрати. Але цих людей не приваблює такий рух, бо вони настільки запалені революційним запалом, що їх ледве можна стримати від нападів на своїх мучителів на вулицях. Натомість вони приєднуються до «патріотичного» товариства, щоб заспокоїти свою совість, вдаючи, що борються з євреями, їхньою зрадою та терором за допомогою того, що вони називають «хитрими підпільними методами». Вони позбавляються накопиченого розчарування тиранією євреїв та негрів раз на тиждень на «мітингу» (приватному, звісно), а потім щасливо поспішають додому на черговий тиждень прибутків, вечірок та телебачення.

Такі Могутні Миші жахаються, коли їм пропонують роздавати брошури на вулицях або пікетувати якийсь обурливий приклад єврейсько-комуністичної зарозумілості. А якщо викривати не лише євреїв такими, якими вони є, а й цих політичних ледарів, які висмоктують підтримку та енергію для справжньої битви, ці герої відповідають виттям, що вони є агентом-провокатором, який працює над тим, щоб розіп'яти їх усіх як купу нацистів – якими вони, якби не їхня огидна боягузтво, могли б і бути.

Завдання світової антиєврейської революції не в тому, щоб привабити та організувати цих нікчемних шахраїв, а в тому, щоб витіснити їх з дороги та з бізнесу, де вони не зможуть видоїти для Руху крихітну крихітну частину доступної підтримки для непотрібних «проектів», як вони це роблять роками. Ніщо так не виконує це завдання, як свастика. Політичні трутні, спекулянти, повії та боягузи тікають, підібгавши хвости, від цього гачкуватого хреста, як диявол від святої води.

З іншого боку, свастика має непереборну привабливість для тих сміливих, відважних, байдужих до диявола бойових МОЛОДИХ чоловіків, які нам потрібні. В Америці більшість із них просто ненавидять негрів через свій чистий інстинкт білої людини. Коли вони дізнаються про роль євреїв у ганебній ситуації з неграми, вони за лічені хвилини стають нацистами. Тоді це робота лише за кілька місяців, поки вони також зрозуміють

Machine Translated by Google

глибше значення, ідеалізм та справжні цілі Руху.

Але ще важливішим за ці переваги є те, що просякнута кров'ю свастика має надприродний вплив на євреїв. Зрештою, це лише кілька чорних ліній, але вона виводить євреїв з їхнього звичного лукавого та розрахункового стану розуму та робить їх істеричними та дурними. Для них це не просто лінії, а жахлива загроза безжального викриття, швидкого правосуддя та жахливої помсти, на яку, за словами їхньої нечистої совісті, вони сповна заслуговують. Це як картина електричного стільця для переслідуваного вбивці.

Спокійний, розважливий єврей — найнебезпечніша істота на землі. Завдяки своєму диявольському, збоченому, але блискучому розуму, єврей майже підкорив усіх нас. Але істеричний, кричущий єврей, божевільний від ненависті та страху покарання за свої злочини, — це безпорадна пластилін у руках розважливого націонал-соціаліста.

Ми довели це знову і знову – коли єврейські ради витратили мільйони доларів, щоб поширити серед євреїв інформацію про те, що вони нас ігнорують. Але орди винних маленьких грішників не можуть цього зробити! Коли вони бачать цю свастику та чують, як ми вихваляємо Адольфа Гітлера та описуємо газові камери для зрадників, вони перетворюються на кричущих, диких євреїв гетто, які навічно підірвали свої перемоги в останню мить своїми божевільними пристрастями ненависті та помсти.

Результатом є життєва сила політичного руху: ГЛАСНІСТЬ! Незважаючи на єврейське панування в усіх засобах масової інформації, демонстрації свастик та націонал-соціалістів на вулицях громадських місць не можна приховати чи ігнорувати, не видавши при цьому справу. Звичайно, вони можуть приховати цю новину.
Але потім занадто багато людей усвідомлюють свою прес-владу та цензура. І коли молодий Рух здатний домогтися публікації про своє існування на гігантських національних телеканалах, у журналах, пресі тощо – це служить гучним закликом до розчарованих мільйонів, які шукають такого руху. Тільки таким чином ми змогли зв'язатися з тисячами людей по всьому світу, які ніколи раніше не були в жодному «патріотичному» вбранні, але не могли протистояти Американській нацистській партії та Всесвітньому союзу...

Machine Translated by Google

Націонал-соціалісти. [ПРИМІТКА: Командер Роквелл офіційно змінив назву своєї організації на НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІСТИЧНУ ПАРТІЮ БІЛИХ ЛЮДЕЙ під час своєї останньої національної конференції штабу в червні 1967 року.]

Свастика та Гітлер, аж ніяк не жорна, а насправді є відповіддю на вічну проблему правих – гроші!

Коли у вас немає грошей на папір, зали для зустрічей тощо – чого ніколи не буває з нашої сторони – ви можете вийти на вулиці, марширувати, розповсюджувати саморобні листівки та пікетувати – задарма. Євреї шаленіють, атакують – а ви потім можете безкоштовно користуватися єврейським телебаченням, газетами, журналами тощо на мільйони доларів. Звичайно, ви можете бути залитими кров'ю та посидіти у в'язниці, поки відновлюєтесь. Але це невелика ціна за вражаючі результати.

Окрім безкоштовної реклами відкритої операції нациста, ви також виявляєте, що сама зухвалість цієї справи приваблюватиме потрібних вам молодих бійців, навіть якщо вони нічого не знають і їх зовсім не хвилює політика бізнесу. Вони захоплюються чистою мужністю та сміливістю. Пізніше, коли вони трохи краще ознайомляться з фактами, вони боротимуться за ідеали та білу людину. Але до того часу ці цінні захисники вашої свободи слова боротимуться просто заради розваги.

Перш за все, свастика врятує вас від фундаментальної помилки правих – цей солодкий розум змінить світ і врятує нас від єврейських тиранів.

Розум у людських справах все ще є немовлям, цінним і рідкісним явищем, що знаходиться в мутаційному мозку нескінченно малої меншості homo sapiens. І навіть ті кілька геніїв, які здатні використовувати справжній, незалежний розум, майже повністю не здатні діяти відповідно до вказівок цього розуму – що є однією з причин, чому так багато з них зазнають невдачі у світі, який не цінує їх чи їхній розум.

Саме СИЛА, МОЦЬ, МІЦНІСТЬ править світом, від припливів і відпливів до рішення вашого сусіда вступити до Ротарі. Лише незначна частина дивакуватих людей змінює свою думку, будучи переконаними переважним аргументом. Переважна маса, включаючи масу

Machine Translated by Google

Сьогоднішні «інтелектуали» змінюють свою думку лише для того, щоб ВІДПОВІДАТИ. Іншими словами, переважна більшість ЗАВЖДИ схиляється до найсильнішої думки – думки, яка приносить винагороду та уникає покарання.

Праве крило аналізує свої причини, аргументи та факти і знаходить їх правдивими та правильними – якими б вони не були. Потім вони обурюються тим, що невдахи з сусіднього дому не можуть побачити та оцінити цю правильність, і, дуже ймовірно, виженуть їх з дому за проповідь «ненависті». Але так воно і є. Невдахи дотримуватимуться будь-якої думки, яка здається їм найбільше сильною та ВОЛЕЮ ДО ВЛАДИ. Вони абсолютно, безнадійно жіночі у своєму підході до розуму і завжди, ЗАВЖДИ віддають перевагу силі над «правильністю».

Коли вони кажуть «ні» нашій свастиці та націонал-соціалізму, вони лише вічні жінки, які кажуть «ні», але мають на увазі: «Якщо ти приймаєш моє «ні», то ти слабак і не маєш права на мою прихильність. Подивимося, чи вистачить у тебе мужності та сили ЗМУСИТИ мене сказати «так!»

Вони ненавидять нас зараз, бо ми слабкі та безсилі. Жодна причина у світі ніколи не змусить їх полюбити нас чи наші ідеї в БУДЬ-ЯКОМУ вигляді, як би ми не намагалися їх прикрасити, доки ми не ЗАВОЮЄМО ЇХНЮ ПОВАГУ ТА ЗАХОПЛЕННЯ НАШОЮ ВОЛЕЮ, нашою сміливістю, нашою силою! Якими б дурними вони не були, їхній інстинкт відчувати силу та міць все ще чистий, і спроба ВКРАЙТИ націонал-соціалістичні ідеї під виглядом "ліг патріотів" та інших приємних, безпечних груп дуже справедливо відштовхує їх, вважаючи їх діями боягузів та підлабузників.

До біса ці підступні, безпечніші підходи! Вони переслідують нас так само сильно, як і прямий, відкритий підхід, і щоразу прирікають нас на жалюгідну, підступну невдачу. Якщо ми маємо бути останніми з Білих людей, які завоювали світ; якщо нас врешті-решт розгромить зграя щурів, давайте хоча б зустрінемо смерть нашої раси, як наші предки зустріли свою смерть – як ЛЮДИ.

Не будемо ж повзати до щурів, благаючи про пощаду, чи намагаючись перехитрити їх, і самі вдавати з себе щурів!

Станьмо на ешафот історії – якщо мусимо висіти – як

Machine Translated by Google

мученики Нюрнберзького, високі та горді! Невже життя таке солодке, комфорт такий дорогоцінний, а робота в єврейській рахунковій палаті така священна, що ми БОЙМОСЯ схопитися за могутню руку АДОЛЬФА ГІТЛЕРА, що тягнеться до нас з нашого славного минулого? Знову ж таки, до До біса підступність та безпеку!

Бути хитрістю та підступністю — це частина євреїв. Генієм нашого народу завжди були радісна сила, непохитна наполегливість, прямота, мужня мужність та палкий героїзм. Коли євреї своїм економічним тероризмом, в'язницями, хуліганами та катами лякають білу людину, змушуючи її скласти палицю, та спонукають її до спроб перехитрити єврейську тиранію, євреї повністю выхолощують колись сильну білу людину та прирікають її на безчестя та поразку. Біла людина НІКОЛИ не зможе перемогти, хитрістю!

На зорі скандинавської цивілізації нижчі раси здригалися у своїх грубих хатинах і молилися: «Господи, врятуй нас від люті людей Півночі!» Саме ТАКА людина побудувала західну цивілізацію. Якщо цивілізацію тепер потрібно врятувати від натовпу дегенеративних євреїв, їхніх спільників-людожерів та невимовно розбещених ліберальних друзів, то саме ТАКА людина її врятує, НІКОЛИ не підкрадеться!

БІЛА ЛЮДИНО! У ваших жилах тече та сама залізна кров ваших могутніх предків! Велична постать АДОЛЬФА ГІТЛЕРА простягає велетенську руку, щоб підняти вас до СИЛИ, що завойовує світ! Ви достатньо довго здригалися перед пігмеями! А тепер ПІДНІМІТЬСЯ! Киньте виклик щурам та паразитам біля ваших ніг! Нехай вони відчують носок і каблук вашого черевика! Розтопчіть їх!

Ти спав. Коли ти встанеш і підведешся, і маси знову побачать, як виглядає людина СИЛИ, вони полюблять тебе так само, як зараз уявляють, що ненавидять тебе. З іскрою націонал-соціалізму, запаленою Адольфом Гітлером, що палає у твоїх грудях, ти непереможний! IN HOC SIGNO VINCES! У знаку свастики ТИ переможеш!

Об’єднайтеся з героями Америки, Британії, Ісландії, Данії та інших білих країн, які підняли священний прапор свастики та захистили його своєю кров’ю. Він піднявся з

Machine Translated by Google

попіл Берліна, і ніколи більше його не буде зруйновано. Станьте з нами перед вівтарем Адольфа Гітлера та білої раси, яка завойовує світ, і пообіцяйте своє життя, як і ми, щоб знову принести у світ порядок і справедливість західної, білої цивілізації.

Навчімо зрадників, щурів та пігмеїв знову здригатися від жаху у своїх хатинах та молитися: «Господи, врятуй нас від ЛЮТІ ЛЮДЕЙ ПІВНОЧІ!»

Machine Translated by Google

для моїх легіонерів,

розділ VIII, демократія проти нації

Корнеліу Зелеа Кодряну

Machine Translated by Google

у парламенті

В результаті цих виборів я увійшов до парламенту; я був один у посеред ворожого світу. Мені бракувало досвіду цього парламентського життя та таланту демократичного ораторського мистецтва, сповненого порожньої, але пихатої, блискучої фразеології, відшліфованих до дзеркала жестів та великої дози зухвалості. Якостями, які допомагають досягти успіху, піднятися, Бог мене не наділив – можливо, щоб запобігти спокусі піднятися політичними сходами.

Весь час мого перебування в парламенті я ніколи не порушував законів пристойності та поваги до старших за мене, навіть якщо вони були моїми найзапеклішими ворогами. Я не висміював, не лаявся, не сміявся з... або ображав когось, а це означало, що я не міг стати частиною цього життя. Я залишався ізольованим не лише через те, що я був один проти інших, а й взагалі ізольованим від такого життя.
Одного вечора, досить пізно, коли обговорення наближалися до кінця, а лави були майже порожніми, мені надали слово. Я спробував показати, що наша країна була захоплена єврейством; що там, де вторгнення найбільше, людські страждання найстрашніші: у Маммуреші, що початок єврейського існування на нашій землі передвіщав смерть румунів; що зі збільшенням їхньої кількості ми помремо; що, зрештою, лідери румунської нації, люди століття демократії та політичних партій, зрадили свій народ у цій боротьбі, поставивши

себе на службі у великих національних чи міжнародних фінансів.
Я показав, що в портфелі банку Marmorosch Blank, цього юдейського гнізда змови та корупції, фігурує безліч політиків, яким цей банк «позичив» гроші; пан Брандш,
Заступник державного секретаря 1 1 1000 лей; Banca Taraneasca Mr. Давілія, 4 677 000 лей; пан лунян 407 000 лей; Пан Маджеару 401 000 лей; пан Філіпеску 1 265 000 лей; пан Радукану 3 450 000 лей; Банк Радукану 10 000 000 лей; пан Пангал (голова масонства Шотландського обряду в Румунії) 3 800 000 лей; пан
Тітулеску 19 000 000 лей — усі лідери румунської громадськості

Machine Translated by Google

життя. «Окрім цих, є й інші, дуже багато, але я не зміг скласти їх список. Хтось перебив мене, сказавши:

«Це позичені гроші, їх повернуть».

Я відповів: «Чи буде це повернуто чи ні, я не знаю».
Але одне я вам скажу: коли хтось позичає гроші з такого фінансового джерела, він несе зобов'язання, коли справа доходить до... владу, задовольнити її, або навіть якщо він не при владі, підтримати її, але в будь-якому разі не викривати її, коли її слід викрити».

Потім я прочитав список, з якого показав, виключаючи будь-яку можливість заперечення, як з часів війни румунська держава була обдурена на близько 50 мільярдів лей за демократії, найповажнішої та найдосконалішої форми правління «народу народом»! Керівництво «демократії» мало основну ідею постійного «контролю» над народом, за якого народ, великий контролер, був пограбований протягом 15 років правління на казкову суму в 50 мільярдів лей. Потім я зробив кілька критичних зауважень щодо демократії.

Зрештою, я висунув сім вимог:

1. Ми вимагаємо запровадження смертної кари для шахрайських розпорядників державними коштами. У цей момент мене перебив пан Іспір, професор богословського факультету: «Пане Кодряну, ви називаєте себе християнином, пропагандистом християнських ідеалів. Нагадую вам, що ідея, яку ви щойно висунули, є антихристиянською». Я відповів: «Професоре, коли йдеться про вибір між смертю моєї країни та смертю злодія, я віддаю перевагу смерті злодія, і я вважаю себе кращим християнином, якщо не дозволяю злодіїві руйнувати мою країну та знищувати її».

2. Ми вимагаємо розслідування та конфіскації багатства тих, хто стік кров'ю з нашої бідної країни.

3. Ми вимагаємо, щоб усіх політиків, винних у дії проти інтересів нашої країни шляхом підтримки тіньових приватних спекуляцій чи будь-яким іншим чином, було притягнуто до відповідальності.

справедливість.

4. Ми вимагаємо, щоб у майбутньому політикам було заборонено адміністративні ради різних банків та фінансових

Machine Translated by Google

підприємства.

5. Ми вимагаємо вигнання орд безжальних експлуататорів, які прийшли сюди, щоб висмоктати багатства з нашої землі та експлуатувати працю наших рук.

6. Ми вимагаємо, щоб територію Румунії було оголошено невідчужувана та невідчужувана власність румунської нації.

7. Ми вимагаємо, щоб усіх агітаторів було відправлено на роботу та щоб було створено єдине командування, яке надихатиме всю румунську націю єдиним ритмом та єдиним розумом.

Це були перші спроби публічно сформулювати кілька політичних заходів, які я вважав найнагальнішими. Вони були не результатом тривалих роздумів чи ідеологічних пошуків, а результатом миттєвих роздумів над тим, що потрібно румунському народу тоді, без зволікання.

Через шість місяців з'явилося кілька досить популярних рухів, у програмі яких були мої три початкові пункти:

1. Смертна кара,

2. Дослідження багатства та

3. Запобігання потраплянню політиків до адміністративних рад – що означало, що інші також вважали їх необхідними.

Кілька спостережень щодо демократії

На наступних сторінках я хочу представити кілька висновків з мого щоденного досвіду таким чином, щоб їх міг зрозуміти будь-який молодий легіонер чи робітник. Ми живемо в одяг, форми демократії. Цікаво, чи вони хороші? Ми ще не знаємо. Але одне ми бачимо точно: ми точно знаємо, що частина більших і цивілізованіших європейських націй відкинула

Machine Translated by Google

цей одяг і одягнути новий. Чи скинули вони його, бо він був добрим? Інші народи також докладають великих зусиль, щоб скинути його та змінити. Чому? Чи може бути так, що всі народи збожеволів? Що лише румунські політики залишалися наймудрішими людьми в усьому світі? Здається, я не можу в це повірити. Звичайно, ті, хто їх змінив або бажає це зробити, мають свої причини.

Але чому нас повинні турбувати чиїсь причини? Давайте краще зосередимося на причинах, які змусили б нас, румунів, скинути цей одяг демократії.

Якщо у нас немає причин від них відмовлятися, якщо вони нам підходять, то ми повинні їх зберегти, навіть якщо вся Європа має від них відмовитися. Однак, вони також не корисні для нас, тому що:

1. Демократія руйнує єдність румунського народу, розділяючи його на партії, підбурюючи та, таким чином, роз'єднаний, виставляє його перед обличчям єдиного блоку юдейської влади у важкий момент його історії. Цей аргумент сам по собі настільки серйозний для нашого існування, що був би достатньою підставою для того, щоб ми проміняли цю демократію на що завгодно, що могло б гарантувати нашу єдність: а саме на наше життя; бо наша роз'єднаність означає смерть.

2. Демократія перетворює мільйони євреїв на громадян Румунії, роблячи їх рівними румунам та надаючи їм рівні права в державі. Рівність? На якій основі? Ми живемо тут тисячі років; з плугом і зброєю; з нашою працею та нашою кров'ю. Чому ми повинні бути рівними тим, хто живе тут ледве 100, 10 чи 5 років? Дивлячись на

У минулому саме ми створили цю державу. Дивлячись у майбутнє, саме ми, румуни, несемо всю історичну відповідальність за існування Великої Румунії; у них її немає. Як євреї могли бути визнані відповідальними перед історією за зникнення Румунської держави? Підсумовуючи: у них немає ні рівності в праці, жертвах та боротьбі, які створили державу, ні рівності відповідальність за своє майбутнє. Рівність? Згідно з давнім прислів'ям, рівність означає нерівне ставлення до нерівних речей. На якій підставі євреї вимагають рівного ставлення, політичних прав рівні румунам?

Machine Translated by Google

3. Демократія не здатна на безперервність зусиль. Розділена на партії, які правлять один, два чи три роки, вона не здатна задум та реалізація довгострокового плану. Одна сторона зводить нанівець плани та зусилля іншої. Те, що було задумано та збудовано однією сьогодні, руйнується наступною іншою. У країні, яка потребує будівництва, історичним моментом якої є саме це будівництво, цей недолік демократії становить загрозу. Це так, ніби на фермі власники змінюються щороку, кожен приходить з різними планами, знищуючи те, що зробили попередники, їхню роботу лише для того, щоб наступний власник зруйнував її. завтра.

4. Демократія унеможливлює для політика виконання свого обов'язку перед нацією. Політик найбільшої доброї волі стає в демократії рабом своїх прихильників; він або задовольняє їхні особисті апетити, або вони руйнують його підтримку. Політик живе під тиранією та постійною загрозою виборчого агента. Він опиняється в положенні вибору: або відмовитися від праці всього свого життя, або задовольнити потреби своїх прихильників. А потім політик задовольняє їхні апетити; не зі своєї кишені, а з кишені країни. Він створює робочі місця, посади, місії, комісії, синекури, і все це обтяжує національний бюджет, який дедалі більше обтяжує дедалі більш зігнуті спини народу.

5. Демократія не здатна на владу. Їй бракує санкціонування. Партія, боячись втратити своїх прихильників, не застосовує санкцій до тих, хто живе завдяки скандальним діловим угодам, що обчислюються мільйонами, крадіжкам чи розкраданням; вона також не застосовує жодних санкцій до політичних опонентів, щоб вони не викрили її власні тіньові угоди та неправомірні дії.

6. Демократія служить великим фінансам. Через дорогу систему та конкуренцію між різними групами, демократія потребує багато грошей. Як природний наслідок, вона
стає рабом великих єврейських міжнародних фінансів, які підкорюють його за допомогою субвенцій. Таким чином, доля народу віддається в руки касти банкірів.

Machine Translated by Google

ВИБОР, ВІДБІР, СПАДКОВІСТЬ

Народом керують не за його волею: демократичною формулою; ані за волею однієї людини: диктаторською формулою.

Але згідно із законами. Я тут не говорю про штучні закони. Існують норми, природні закони життя; і є норми, природні закони смерті. Закони життя і закони смерті. Нація прямує до життя або смерті залежно від того, як вона поважає один чи інший із цих законів.

Залишається одне питання, на яке потрібно відповісти: хто в нації може зрозуміти або інтуїтивно пізнати ці норми? Люди? Натовп? Якби це було так, я вважаю, що забагато...

очікувалося. Набагато людей не розуміють набагато простіших законів. Щоб їх зрозуміли, їм потрібно пояснювати їх за допомогою неодноразових наполягань – так, навіть покаранням, якщо потрібно.

Ось кілька прикладів законів, вкрай необхідних для життя народу, які багато хто розуміє лише з труднощами: у разі заразної хвороби хворого необхідно
ізольовані, і потрібна загальна дезінфекція; що сонячне світло має потрапляти в будинки, тому в будинку повинні бути великі вікна; що якщо худобу краще годувати та доглядати, вона даватиме більше для людини харчування тощо. Якщо натовп не розуміє або розуміє лише з труднощами кілька законів, безпосередньо необхідних для його життя, як хтось може уявити собі, що він, який у
демократія повинна бути проведена через саму себе, щоб вона могла зрозуміти найскладніші природні закони; або щоб вона інтуїтивно знала найтонші та найнепомітніші норми людського лідерства, норми, які проектувати за межі себе, свого життя, своїх життєвих потреб, або які стосуються не безпосередньо її, а вищої сутності, нації?

Щоб випікати хліб, виготовляти взуття, плуги, займатися сільським господарством, керувати трамваєм, потрібна спеціалізація, хіба немає потреби в спеціалізації, коли...

Machine Translated by Google

Йдеться про найвимогливіше лідерство, лідерство нації? Хіба людина не повинна володіти певними якостями?

Висновок: народ не здатний керувати собою. Ним має керувати його еліта. А саме, через ту категорію людей, народжених у його лоні, які володіють певними здібностями та
спеціальності. Так само, як бджоли виховують свою «матку», народ повинен виховувати свою еліту. Так само й натовп у своїх потребах звертається до своєї еліти, мудреців держави.

Хто обирає цю еліту – натовп? Прихильників можна знайти для будь-яких «ідей», або голоси можна віддати будь-кому, хто балотується на державну посаду. Але це залежить не від розуміння народом цих «ідей», «законів» чи «кандидатів», а від чогось зовсім іншого: від спритності окремих людей завойовувати прихильність натовпу. Немає нічого більш примхливого та нестабільного в

думки, ніж думки натовпу. З часів війни цей натовп був, у свою чергу, аверескським, ліберальним, націоналістичним, націонал-селянським, йорганським тощо, вітаючи кожного, лише щоб через рік плюнути на кожного, визнаючи таким чином власну помилку, дезорієнтацію та нездатність. Його критерій вибору: «Давайте спробуємо дещо інше». Таким чином, вибір здійснюється не на основі судження та знань, а випадково та покладаючись на удачу.

Ось дві протилежні ідеї, одна з яких містить істину, інша — брехню. Істина, яка може бути лише одна, — шукається. Питання ставиться на голосування. Одна ідея набирає 10 000 голосів, інша — 10 050.
Чи можливо, що 50 голосів більш-менш визначають або спростовують істину?
Істина не залежить ні від більшості, ні від меншості; вона має свої власні закони
і, як було видно, воно досягає успіху всупереч будь-якій більшості, навіть якщо вона є нищівною.

Пошук істини не можна довірити більшості, так само як у геометрії теорему Піфагора не можна винести на голосування натовпу, щоб визначити чи спростувати її справедливість; або так само, як хімік
виробництво аміаку не вимагає від натовпів голосування щодо кількості азоту та водню; або, як агроном, який роками вивчав сільське господарство та його закони, не повинен звертатися до
натовп намагається переконати себе в їхній дійсності шляхом їхнього голосування.

Чи може народ обирати свою еліту? Чому ж тоді солдати цього не роблять?

Machine Translated by Google

вибрати найкращого генерала? Щоб зробити вибір, це колективне журі мало б дуже добре знати:

а) Закони стратегії, тактики, організації тощо та

б) Наскільки даний індивід відповідає цим законам завдяки своїм здібностям та знанням.

Ніхто не може зробити мудрий вибір без цих знань. Якщо натовп бажає обрати свою еліту, він обов'язково повинен знати закони лідерства національного організму та те, наскільки кандидати на це лідерство відповідають цим законам за кваліфікацією та знаннями. Однак натовп не може знати ні цих законів, ні кандидатів. Ось чому ми вважаємо, що провідна еліта
Країну не може обрати натовп. Намагатися обрати цю еліту — це як визначати більшістю голосів, ким мають бути поети, письменники, механіки, авіатори чи спортсмени країни.

Таким чином, демократія, заснована на принципі виборів, яка сама обирає свою еліту, припускається фундаментальної помилки, з якої випливає весь стан несправедливості, безладу та страждань у наших селах. Ми торкаємося тут важливого моменту, оскільки саме з цієї помилки демократичної концепції, можна сказати, походять усі інші помилки.

Коли маси закликають обирати свою еліту, вони не лише не здатні її знайти та обрати, але й, за деякими винятками, обрати найгірших у країні.

Демократія не лише усуває національну еліту, а й замінює її найгіршими представниками нації. Демократія обирає людей, абсолютно позбавлених сумління, без жодної моралі; тих, хто готовий платити... краще, отже, ті, хто має більшу силу корупції; фокусники, шарлатани, демагоги, які досягнуть успіху у своїх галузях під час виборчої кампанії. Серед них змогли б прослизнути кілька хороших людей, навіть політики доброї волі. Але вони були б рабами перших.

Справжня еліта нації буде переможена, усунена, бо відмовиться конкурувати на цій основі; вона відступить і залишиться прихованою. Звідси фатальні наслідки для держави. Коли держава очолює так звана «еліта», що складається з найгірших, найкорумпованіших, найнездоровіших з її представників, хіба людині не дозволено запитати, чому

Machine Translated by Google

держава прямує до руїни?

Ось причина всіх інших бід... аморальність, корупція та розпуста по всій країні; крадіжка та розграбування державних багатств; кривава експлуатація народу; бідність та злидні в її містах; брак почуття обов'язку в усіх сферах; безлад та дезорганізація в державі; вторгнення з усіх боків іноземців з грошима, які приїжджають купувати збанкрутілі магазини, товари яких продаються за безцінь. Країна розпродається з аукціону.

«Хто платить більше?» Зрештою, саме сюди нас приведе демократія.

У Румунії, особливо після війни, демократія створила для нас, через цю систему виборів, «національну еліту» романо-євреїв, яка базується не на хоробрості, любові до країни чи...
жертви, а на зраді країни, задоволенні особистих інтересів, хабарі, торгівлі впливом, збагаченні шляхом експлуатації та розкрадання, крадіжці, боягузтві та інтригах, щоб збити будь-якого супротивника.

Ця «національна еліта», якщо вона продовжуватиме керувати країною, призведе до руйнування румунської держави. Тому, зрештою, проблема, з якою сьогодні стикається румунський народ, від якої залежать усі інші, полягає в заміні цієї фальшивої еліти справжньою національною елітою, що базується на чеснотах, любові та жертві заради країни, справедливості та любові до народу, чесності, праці, порядку, дисципліна, чесні стосунки та честь.

Хто має здійснити цю заміну? Хто має поставити цю справжню еліту на місце лідера? Я відповідаю: будь-хто, крім натовпу. Я визнаю будь-яку систему, окрім «демократії», яка, на мою думку, вбиває румунський народ.

Нова румунська еліта, як і будь-яка інша еліта у світі, повинна базуватися на принципі соціального відбору. Іншими словами, це категорія людей, наділених певними якостями, які вони потім обробляти, природним чином відбирається з організму нації, а саме з великої здорової маси селян та робітників, яка назавжди пов'язана з землею та країною. Ця категорія людей стає національною елітою, покликаною керувати нашою нацією.

Machine Translated by Google

Коли можна радитися з народом, а коли обов'язково? З ним слід радитися перед прийняттям важливих рішень, які впливають на його майбутнє, щоб він міг сказати своє слово, чи може він чи не може, чи духовно готовий він йти певним шляхом, чи ні. З ним слід радитися з питань, що впливають на його долю. Саме це мається на увазі під консультацією з народом; це не означає обрання...
еліта народом.

Але я повторюю своє запитання: «Хто визначає місце кожного в еліті та хто оцінює кожного? Хто встановлює відбір та висвячує членів нової еліти?» Я відповідаю: «Попередня еліта».

Останній не обирає і не називає, а освячує кожного на його місці, до якого він сам піднявся завдяки своїм здібностям та моральним цінностям. Освячення здійснюється вождем еліти після консультації.
зі своєю елітою. Таким чином, національна еліта повинна подбати про те, щоб на її місці залишилася еліта-спадкоємець, еліта, яка, однак, не базується на принципі спадковості, а лише на принципі соціального відбору, що застосовується з найбільшою суворістю. Принцип спадковості сам по собі недостатній. Згідно з принципом соціального відбору, який постійно оновлюється елементами з глибин нації,
еліта завжди зберігає енергію. Головною історичною помилкою було те, що там, де еліта створювалася на основі

принцип відбору, наступного дня він відмовився від того самого принципу, який його породив, замінивши його принципом спадковості, тим самим освячуючи несправедливу та засуджену систему привілеїв через народження. Саме як протест проти цієї помилки, за усунення дегенеративної еліти та за скасування привілеїв через народження, народилася демократія. Відмова від принципу відбору призвела до появи хибної та дегенеративної еліти, що, у свою чергу, призвело до аберації демократії.

Принцип відбору однаково усуває як принцип вибору, так і принцип спадковості. Вони взаємно компенсують один одного. Між ними існує конфлікт, оскільки або існує принцип відбору
і в такому разі думка та голосування натовпу не мають значення, або ж останні голосують за певних кандидатів, і в такому разі відбір більше не діє.

Machine Translated by Google

Так само, якщо прийняти принцип соціального відбору, спадковість не грає жодної ролі. Ці два принципи не можуть існувати разом, якщо спадкоємець не відповідає законам відбору.

А якщо в нації немає справжньої еліти – першої, яка б позначала другу? Я відповідаю однією фразою, яка містить незаперечну істину: у такому разі справжня еліта народжується з війни з дегенеративною елітою, фальшивою. І це також за принципом відбору.

Отже, підсумовуючи, роль еліти полягає в наступному:

а) Керувати нацією відповідно до життєвих законів народу.

б) Залишити після себе спадкоємну еліту, що ґрунтується не на принципі спадковості, а на принципі відбору, оскільки лише еліта знає закони життя і може судити, якою мірою люди відповідають
здібності та знання цих законів. Це як садівник, який працює у своєму саду та піклується про те, щоб перед смертю у нього був спадкоємець, замінник, бо тільки він може сказати, хто з них
Працюючи з ним, найкраще зайняти його місце та продовжити його роботу.

На чому має ґрунтуватися еліта?

а) Чистота душі.

б) Працездатність та творчість.

в) Хоробрість.

г) Важке життя та постійна боротьба з труднощами, що стоять перед країною,

е) Бідність, а саме добровільна відмова від накопичення статків.

е) Віра в Бога.

г) Кохання.

Мене запитали, чи наша діяльність досі йде в тому ж напрямку, що й діяльність Християнської Церкви. Я відповідаю: ми робимо велику різницю між лінією, якої дотримуємося ми, і лінією...
Християнська Церква. Церква панує над нами згори. Вона досягає досконалості та піднесеного. Ми не можемо знизити цей рівень, щоб пояснити свої вчинки.

Ми, через наші дії, через усі наші вчинки та думки, прагнемо до цієї лінії, підносячи себе до неї так само, як і тягар наших плотських гріхів та нашого гріхопадіння через первородний гріх.

Machine Translated by Google

дозвольте. Ще належить побачити, наскільки ми можемо піднятися до цієї межі завдяки нашим мирським зусиллям.

Індивідуальний, НАЦІОНАЛЬНИЙ КОЛЕКТИВ, НАЦІЯ

«Права людини» обмежуються не лише правами інших людей, а й іншими правами. Існують три окремі сутності:

1. Індивід.

2. Сучасна національна колективність, тобто сукупність усіх індивідів однієї нації, що проживають у державі в даний момент.

3. Нація, та історична сутність, життя якої триває століттями, її коріння глибоко вкорінене в імлі часу, і з безкінечним майбутнім.

Нова велика помилка демократії, заснованої на «правах людини», полягає в тому, що вона визнає та виявляє інтерес лише до однієї з цих трьох сутностей – особистості; друга ж вона нехтує або висміює. заперечує третє.

Усі вони мають свої права та обов'язки, право на життя та обов'язок не порушувати право на життя двох інших.
Демократія піклується лише про забезпечення прав окремої людини. Ось чому в демократії ми спостерігаємо жахливий переворот. Індивід вважає, що він може зазіхнути своїми необмеженими правами на права всієї колективності, яку він вважає порушити.
і грабують; отже, в демократії ми спостерігаємо цю жахливу сцену, цю анархію, в якій індивід не визнає нічого, крім своїх особистих інтересів.

У свою чергу, національна колективність демонструє постійну схильність жертвувати майбутнім – правами нації – заради своїх теперішніх інтересів. Саме тому ми спостерігаємо безжальну експлуатацію та відчуження наших лісів, шахт, нафтових запасів, забуваючи, що після нас прийдуть сотні румунських поколінь, діти наших дітей, які так само очікують жити та продовжувати життя

Machine Translated by Google

наша нація. Цей переворот, це порушення відносин, спричинене демократією, являє собою справжню анархію, порушення природного порядку та є однією з головних причин стану нестабільності в сучасному суспільстві.

Гармонію можна відновити лише шляхом відновлення природного порядку. Індивід має бути підпорядкований вищій сутності, національній колективності, яка, у свою чергу, має бути підпорядкована нації. «Права людини» більше не є необмеженими, а обмежені правами національної колективності, яка, у свою чергу, обмежена правами нації.

Зрештою, здається, що в демократії принаймні людина, яка користується стількома правами, живе чудово. Але насправді, і це найвища трагедія демократії, людина не має жодного права, бо де ж свобода зібрань у нашій країні, свобода писати, свобода совісті? Людина живе в умовах терору, облоги, цензури; тисячі людей...

заарештовують, деяких убивають за віру, як за часів найтиранічніших лідерів. Де ж «право суверенної юрби» вирішувати свою долю, коли збори заборонені, а тисячі людей не мають права голосувати, їх жорстоко поводять, погрожують смертю, вбивають? Ви скажете: «Так, але ці люди хочуть змінити Конституцію, обмежити наші свободи, встановити іншу форму правління!»

Я запитую: «Чи може демократія стверджувати, що народ не вільний вирішувати свою долю, змінювати свою Конституцію, форму правління, як йому заманеться; жити з більшою чи меншою свободою, як він обирає?»

Це найвища трагедія.

Насправді людина не має жодних прав у демократії. Вона втратила їх не на благо національної колективності чи нації, а на користь політико-фінансистської касти банкірів та виборчих агентів. Зрештою, останнє благо для окремої людини. Масонська демократія через безпрецедентну віроломність маскується під апостола миру на цій землі, водночас проголошуючи війну між людиною та Богом.

Мир між людьми та війна проти Бога.

Віроломство полягає у використанні слів нашого Спасителя «Мир

Machine Translated by Google

серед людей», щоб перетворитися на апостола «Миру», засуджуючи Його та показуючи Його як ворога людства. Більше того, ця віроломність полягає ще й у тому, що вони вдають, що хочуть врятувати життя людей, тоді як насправді ведуть їх на смерть; вдаючи, що рятують їхні життя від війни, засуджують їх – диявольськи – на вічне прокляття.

Нація

Коли ми кажемо про румунську націю, ми маємо на увазі не лише всіх румунів, які живуть на одній території, мають спільне минуле та майбутнє, носять однаковий одяг, а й усіх румунів, живих і мертвих, які жили на цій землі з початку історії і будуть
жити тут і в майбутньому.

До складу нації входять:

1. Усі румуни, що нині живі.
2. Усі душі наших померлих і гробниці наших предків.

3. Усі ті, хто народиться румунами. Народ усвідомлює себе, коли досягає усвідомлення цієї цілісності, а не лише власних цілей.

Нація має:

1. Фізична, біологічна спадщина – її плоть і кров.

2. Матеріальна спадщина – ґрунт її країни та її багатства.

3. Духовна спадщина, яка містить:

а) Її уявлення про Бога, світ і життя. Це уявлення утворює сферу, духовну власність. Межі цієї сфери визначаються горизонтами, до яких сягає яскравість її уявлення
досягає. Існує країна національного духу, країна його видінь, отриманих через одкровення або власними зусиллями.

б) Її честь, яка сяє тією мірою, якою нація протягом своєї історії дотримувалася норм, що випливають з її уявлення про Бога, світ і життя.

в) Її культура, плоди її існування, що є результатом її власних зусиль у сфері мистецтва та думки. Ця культура не є міжнародною, вона є вираженням національного генія, крові.

Machine Translated by Google

Культура є міжнародною настільки, наскільки сягає її люмінесценція, але національною за походженням. Хтось зробив гарне порівняння: і хліб, і пшениця можуть бути міжнародними як предмети споживання, але вони всюди несуть відбиток землі, на якій виросли.
Кожна з цих трьох спадщин має своє значення. Народ повинен захищати всі три. Однак найважливішою є його духовна
спадщина, бо тільки вона несе на собі печать вічності, тільки вона перебуває крізь усі століття.

Стародавніх греків пам'ятають не через їхню фізичну форму — від неї не залишилося нічого, крім попелу, та й їхніх матеріальних багатств, якби вони їх мали, — а через їхню культуру.

Народ живе у вічності завдяки своєму світогляду, своєму уявленню про честь та своїй культурі. Ось чому лідери нації повинні міркувати та діяти не лише відповідно до фізичних чи матеріальних інтересів народу, а й враховуючи його історичну честь, його вічні інтереси. Іншими словами, не хліб, а честь будь-якою ціною.

КІНЦЕВА МЕТА НАЦІЇ

Це життя?

Якщо це життя, то засоби, які люди використовують, щоб забезпечити його протилежне питання; навіть найгірше — це добре.

Отже, слід поставити питання: якими принципами керуються нації у своїх стосунках з іншими націями? Чи повинні вони керуватися тваринним інстинктом, тигром у собі, як поводяться риби в морі чи звірі в лісі?

Кінцева мета — не життя, а воскресіння. Воскресіння народів в ім'я Спасителя Ісуса Христа. Творіння, культура — це лише засіб, а не мета, як вважається, досягнення...
це воскресіння. Це плід таланту, який Бог вселив у наш народ, за який ми маємо звітувати. Настане час, коли всі народи землі воскреснуть разом з усіма своїми померлими.

Machine Translated by Google

і всі їхні царі та імператори, кожен народ має своє місце перед Божим престолом. Цей останній момент, «воскресіння з мертвих», є найблагороднішим і найпіднесенішим, до якого може піднятися народ.

Отже, нація є сутністю, яка продовжує своє існування навіть за межами цієї землі. Народи є реальністю навіть у підземному світі, не лише в цьому.

Святий Іван, розповідаючи про те, що він бачив за межами землі, каже:

«І місто не потребує ні сонця, ні місяця, щоб світили в ньому, бо слава Божа освітила його, а Агнець — світильник його. І народи ходитимуть у світлі його, а царі земні принесуть до нього свою славу та честь».1

І знову: «Хто не боятиметься Тебе, Господи, і не прославлятиме Твого імені? Бо Ти єдиний святий; бо всі народи прийдуть і поклоняться перед Тобою, бо явні Твої суди».

Нам, румунам, нашому народові, як і будь-якому іншому народу у світі, Бог дав місію, історичну долю. Перший закон, якого людина повинна дотримуватися, це йти шляхом цієї долі, виконуючи довірену їй місію. Наш народ ніколи не складав зброї і не відмовлявся від своєї місії, яким би важким чи довгим не був його Голгофський шлях. Навіть зараз перед нами постають перешкоди, високі, як гори. Чи будемо ми, цікаво, тим слабким і боягузливим поколінням, яке під тиском погроз кине з наших рук лінію румунської долі та відмовиться від нашої місії як народу у цьому світі?

МОНАРХІЯ ТА ЗАКОН МОНАРХІЇ

1 (Апокаліпсис, 21, 23-24).

2 (Апокаліпсис 15,4).

Machine Translated by Google

На чолі народів, над елітою, стоїть монархія.
Я відкидаю республіку.

Зустрічалися монархи, які були добрими, деякі дуже добрими, інші слабкі або погані. Деякі користувалися почестями та любов'ю свого народу до кінця життя, інших обезголовлювали. Тому
Не всі монархи були добрими. Однак сама монархія завжди була доброю. Не слід плутати людину з інституцією та робити хибні висновки.

Можуть бути погані священики; але чи можемо ми через це зробити висновок що Церкву потрібно скасувати, а Бога побити камінням до смерті?

Звичайно, є слабкі та погані монархи, але ми не можемо через це відмовитися від монархії. У сільському господарстві іноді буває поганий рік після хорошого, або один хороший і два поганих; навіть попри це, нікому у світі не спадало на думку кинути займатися сільським господарством.

Чи чинить монарх, що йому заманеться, великий він чи малий, добрий чи поганий?

Монарх не робить того, що хоче. Він малий, коли робить, що йому заманеться, і великий, коли робить те, що мусить. Кожному
Бог нації проклав лінію долі. Монарх великий і добрий, коли він залишається на цій лінії; він малий чи поганий тією мірою, якою він відхиляється від цієї лінії долі або протистоїть їй. Отже, це закон монархії. Існують також інші лінії, які можуть спокушати монарха: лінія особистих інтересів або інтересів класу людей чи групи; лінія чужих інтересів (внутрішніх чи іноземних).

Він повинен уникати всіх цих ліній і слідувати лінії свого народу. Стефан Великий сяяв в історії протягом 500 років, і румуни пам'ятають його, бо він повністю ототожнював себе з долею свого народу. Король Фердинанд, незважаючи на тиск зовнішніх інтересів та впливів, поставив себе на лінію долі нації; він страждав разом з нею, жертвував пліч-о-пліч з нею та перемагав разом з нею. Саме завдяки цьому він великий і

безсмертний.

Machine Translated by Google

БИТВА ПРИ ТУТОВІ,

17 КВІТНЯ 1932 РОКУ

Лише чотири місяці минуло з моменту виборів у Нямці, і молода легіонерська армія вступила в нову битву. На початку січня 1932 року в Тутові було оголошено вакантним місце конгресмена. [Примітка: повіт Тутова з окружним центром у місті Бирлад.]

Я зважив ситуацію. На попередніх загальних виборах ми отримали там лише 500 голосів. Повіт був слабкий, але його обрамляли сильніші повіти Ковурлуй, Кагул і Текуч, тож ми могли легко залучити легіонерів.

Мені здавалося, що ми можемо перемогти, я думав про те, який вплив матиме відлуння нової перемоги. Дві послідовні перемоги наймолодшого покоління проти всіх політичних партій значно підвищили б його престиж в очах країни. Я вирішив, що мій батько має балотуватися, оскільки він був для мене найнеобхіднішим у русі, як у парламенті, так і поза ним для організації та пропаганди. Вибори були призначені на 17 березня. 9 січня я розіслав маніфест по всьому повіту. Мій батько з першою виборчою командою прибув 10 січня. Потім приїхали команди з Ясс, Текуч, Берешті та Кагула.

Протягом перших трьох тижнів швидкість і хоробрість невеликих легіонерських сил викликали потік симпатій на нашу користь по всій окрузі. У сувору зиму з сильними снігами та холодною погодою політичні партії не могли вийти на вулицю. Вони чекали кращої погоди. Але протягом цього часу, через пагорби, крізь сніг по пояс, крізь хуртовини, легіонери подорожували з села в село.

Приблизно на початку лютого боротьба з ворогом стала дедалі складнішою. Коаліція лібералів, націонал-селян, лупістів [примітка: члени партії доктора Лупу] та кузістів виступила проти нас.

Machine Translated by Google

лють, з якою ми ніколи раніше не стикалися. Уряд вдався до справді терористичних заходів, а єврейська преса люто атакувала нас.

Я відчував потребу в нових підкріпленнях, тому відправив останні резерви з Ясс на чолі з Тоту. У мене не було інших, окрім тих у Бухаресті, а їх не можна було забезпечити через брак коштів. Тож я скликав зустріч легіонерів і запропонував героїчний крок: вирушити пішки з Бухареста до Баріаду, подолавши відстань майже 200 миль, пояснивши їм, що цей марш матиме більше значення для наша перемога, ніж 100 000 маніфестів. Вже тільки це було б великою героїчною промовою, зверненою легіонерами до румунів Тутови.

Легіонери з ентузіазмом сприйняли мою пропозицію. Через тиждень команда з приблизно 25 осіб під керівництвом Стелеску, Каратанасе та Дору Белімаче пішки вирушила з Бухареста до Тутови. Після десятиденного маршу крізь шторм вони прибули до Баріаду, де їх тепло зустріло все населення. Але переслідування загострилося до рівня нервової напруги. Пан... Арджетояну, міністр внутрішніх справ, відправив жандармів полковника Ігнатіа з великими силами та наказом винести легіонерів з Тутівського повіту на ношах. Невеликим групам було неможливо просуватися далі. Тому я сформував дві сильні групи під командуванням Віктора Сілагі та Стелеску, які, підтримуючи одна одну, мали просуватися по лінії Пуешть-Драгомірешть, підтримуючи мого батька. Ще одну, меншу групу я відправив у напрямку Бакань. Ці два маршрути були єдиними невипробуваними. Вони становили північно-східну половину повіту.

Іншу половину, південь, належним чином опрацював мій батько, пан Д. Попеску, голова повіту, Віктор Сілагі, Теодор Тіля та Іон Антоніу з першими командами.

Дві команди на півночі просунулися майже на 30 миль, борючись із лютим холодом, і в результаті отримали кількох поранених, серед інших – Току. У північній частині округу їх зустріла велика загони жандармів. Команди забарикадувалися на горищі покинутого будинку, де чинили опір 48 годин без опалення, їжі та води. Зрештою їм вдалося відступити

Machine Translated by Google

через важкий нічний марш, здійснений у справді героїчних умовах, лише завдяки впертій наполегливості Віктора Сілагі у заохоченні виснажених, голодних та замерзлих легіонерів до
останній можливий опір.

Цей сирота, син румунського священика Сілагі з Карейї Марі, якого вбили угорці в 1918 році за трагічних обставин, боровся хоробро.

Зрештою, ці команди були оточені переважаючими силами, захоплені в полон і доставлені до Баріаду. Мого батька заарештували та замкнули у полковій в'язниці.

Третя команда була повністю розгромлена в битві під Бачань. Там, у долині перед входом до села ввечері, на неї напав великий загін жандармів. Командир команди, легіонер Ласкар Попеску, отримав удар по голові з гвинтівки і першим знепритомнів у калюжі крові. Інші легіонери відмовилися відступати. Вони контратакували з голими грудьми, без нічого в руках, намагаючись проникнути в село.

Один за одним вони всі втрачали свідомість. Останній, хто стояв, був атакований сам. Під ударами він упав на коліна, підвівся, знову атакував. Він упав поруч зі своїми товаришами. Вся команда лежала непритомною в калюжі крові. Звідти жандарми тягли їх по снігу більше милі до жандармського поста в селі. О першій годині ночі вершник приніс до Баріаду звістку про те, що сталося в Бакані. Команда з Ясс на чолі з Тоту, яка прибула до Бирд опівночі, негайно вирушила пішки, щоб допомогти своїм пораненим товаришам. Після бою, який тривав з 3:30 до 5:00 ранку, під час якого жандарми стріляли з усієї зброї, легіонери зайняли жандармський пост, знайшовши всередині, все ще непритомними та лежачими на землі, своїх товаришів, що загинули в битві під Бакані. Вони відвезли їх до лікарні в Бирді.

Але на цьому справа не зупинилася. Євреї розпочали масштабну прес-кампанію, атакуючи нас з огидним цинізмом та несправедливістю. Хвиля брехні, образ, наклепів обрушилася на нас. Усі політичні угруповання об'єдналися, щоб вивести нас з бою.

Machine Translated by Google

ДРУГИЙ РОЗПУСТ ГВАРДІЇ, БЕРЕЗЕНЬ 1932 РОКУ

Побиті жандармами, атаковані єврейською пресою, ми зазнали нового розпуску Гвардії, наказаного простим міністерським рішенням. Хоча ми діяли в рамках цілковитої законності, уряд лорга-Арджетояну, всупереч законам і Конституції, свавільно розпустив Гвардію. Наші штаб-квартири по всій країні знову були захоплені та замкнені на замки, друкарня в Яссах закрита. Нападки преси поставили нас у безвихідне становище, не маючи змоги захистити себе, оскільки всі наші публікації були призупинені. У парламенті я намагався говорити, але мені завадив галас більшості, яка не дозволила мені захистити себе.

Однак, кандидатуру в Тутові було неможливо зупинити. Команду з Бухареста виключили з повіту. Так само й інших, одну за одною. Нашу команду з Ясс, що складалася приблизно з 30 осіб, під керівництвом Тоту... Командування, яке везли до депо для тієї ж операції з евакуації, прорвало кордони та зайняло зал очікування, де, забарикадувавшись, чинило опір 24 години, поки не було
відгазували. Зрештою, його завантажили на поїзд і вивезли з округу. У місті залишилися лише Ібраїляну, Нуту Есану та мій батько, якого заарештували. Потім переслідування переключилися на
села. Селян, шкільних вчителів та священиків заарештовували та били; до їхніх будинків грабували. Вибори було відкладено на місяць, до 17 квітня.

Мого батька звільнили. Потім до міста прибули літні легіонери, щоб вступити в бій: Христаке Соломон, полковник Камбуряну, Вентонік, Іфрім, отець Ісіхіє, Печелі, Потоля тощо. Я розподілив їх по різних секторах. Кожен прослизнув на свій пост під покровом ночі. Наші команди з сусідніх повітів знову увійшли до Тутови в кількох пунктах. Команда Г. Костя перетнула річку Барлад.

Machine Translated by Google

річка, вода їм сягала по шию, бо всі дороги патрулювалися; вони прибули на виборчу дільницю мокрими до нитки.

17 квітня вранці розпочалося голосування, яке тривало до ночі. 18 квітня, о 5-й годині ранку, було оголошено про перемогу легіонерів: 5600 голосів; ліберали: 5200; національно-селяни: 4000; інші групи: менше 2000; кузісти: 500 голосів.

Ця друга перемога легіонерів проти коаліції всіх румунських політиків була здобута завдяки безстрашності та залізній волі легіонерів, їхньому героїзму та крові, які кинули виклик... перешкоди, образи, удари та переслідування викликали по всій країні невимовний ентузіазм.

НОВІ ЗАГАЛЬНІ ВИБОРИ

ЛИПЕНЬ 1932 РОКУ

Мого батька затвердили в останній день парламентської сесії. Але наш відпочинок тривав лише один тиждень, бо уряд лорги впав. Був сформований національно-селянський уряд на чолі з Пан Вайда.

Виснажені як фізично, так і фінансово, ми вступили в нову битву. Це був червень 1932 року. З 15 грудня 1929 року ми вели постійну боротьбу: з грудня 1929 року по квітень 1930 року... кампанії в Ковурлуї, Кагулі, Турді, Текучі; літо 1930 року, підготовка, а потім заборона походу в Бессарабії, а потім моє ув'язнення до тієї осені; у жовтні та листопаді ми були в Марамуреші – тієї зими знову ув'язнені; весна 1931 року, бої перед загальними виборами; літо 1931 року, вибори в Нямці; зима 1932 року, вибори в Тутові; і ось ми знову мали прийти до загальних виборів. Незважаючи на всі ці бої, ми продовжували організаційну роботу в решті країни. Роком раніше ми були включені до виборчих списків у 17 повітах, цього року – до 36. Усі

Machine Translated by Google

Політичні партії вели ті ж самі суперечки, сповнені інтриг, щодо визначення своїх кандидатів. Це тривало цілий тиждень. Але я сам за одну ніч сформував усі наші списки кандидатів у 36 повітах. Ніхто серед легіонерів не сперечається за своє місце у списку; якщо вже на те пішло, то він просить, щоб його поставили останнім.

Складна проблема для нас — це фінансові питання. Більшість повітів змогли покрити свої витрати за рахунок внесків легіонерів. Інші — ні. Мені потрібно було 50 000 леїв лише для покриття виборчих податків. Я ходив, як у заціпенінні, до останнього дня. Я спробував одне, я спробував інше. Нічого.

Я пішов до пана Нічифора Крайніка, директора «Календаря», сподіваючись, що в нього знайдуться гроші, але марно.
Своїм журналом, який видавався протягом п'яти місяців, він підтримував нашу боротьбу, крок за кроком відстежуючи хоробрість наших легіонерських загонів; однак, він не міг допомогти нам фінансово.
Зрештою, я позичив у Піху та Караніки, які, звернувшись до всіх македонців, знайшли потрібну суму. Кілька округів підтримувалися округом Фокшани та Іллісташем Соломоном.

Кампанія розпочалася. Нове переслідування спіткало наші ряди.

Розкидані по великому фронту, наші розріджені ряди всюди зазнавали жорстоких нападів. Легіонери Савін і Попеску були поранені під Тигіною. У Бирладі десятки вчителів і священиків були затягнуті в підвали та знущалися за наказом пана Джорджеску-Бирлада. У Васлуї наші невеликі групи були поранені. Так само в Подул-Ілоаеї та по всьому Ясському повіту. У Фокшані старий Христаке
Соломон, інженер Бланару та десять інших осіб були атаковані за наказом адвоката Нягу озброєними групами національних селян у селі Вултурул. Легіонери впали на землю, поранені...
палиці та ножі. Лише один залишався на ногах, як гора, Христахе Соломон, до якого тоді ніхто не наважувався торкнутися. Він люто захищався, але зрештою впав посеред дороги, приголомшений ударами. Там, на землі, його вдарили по голові палицями ці звірі, які завжди піднімали питання – тоді, як і зараз – законності, цивілізованих методів, свободи тощо. Гвардія отримала 70 000 голосів, що вдвічі більше, ніж попереднього року. Повіти Кагул, Нямц, Ковурлуй

Machine Translated by Google

і Тутова, де балотувався мій батько, вийшла найсильнішою. Далі йшли Кимпул-Лунг з Мотою; потім Турда, Фокшань, Ісмаїл, Тігіна. Ми виграли п'ять місць, і тепер нам потрібно зробити вибір, щоб їх заповнити. Я залишився в Кагулі, щоб Нуту Есану пройшов до парламенту. Я вирішив, що мій батько має залишитися в Бирладі, щоб Стелеску, 25-річному студенту, пройшов до парламенту; таким чином я хотів підбадьорити молодь країни та
стимул. Однак довіра та любов, які я виявляв цьому юнакові, не були мені взаємними. [Примітка: Автор тут посилається на Стелеску майбутня зрада його товаришів-легіонерів.]

У ПАРЛАМЕНТІ ЗА ДРУГИЙ РАЗ

Весь час у парламенті я боровся проти уряду та його заходів, які вважав такими, що суперечать добробуту румунського народу, як, власне, я боровся і проти всіх попередніх...
адміністрації, які по черзі керували державою. Країні не було чого очікувати від усіх цих урядів. Там не кувалось нічого здорового глузду для майбутнього нашого народу. Усе
заходи та закони були лише паліативами, які день у день продовжували гірке та сумне існування нашої країни.

Коли в Грівіці румунських робітників розстрілювали за наказом Міністерства внутрішніх справ, мене до глибини душі обурила поведінка прокомуністів у Націонал-селянській партії, які аплодували цьому кроку уряду, я вийшов на трибуну та вважав своїм обов'язком сказати наступне: «Погано, що нещасні робітники вийшли на вулицю, але було б гірше, якби вони та наш народ, зіткнувшись із несправедливістю, яка волає до небес, не вийшли б, а покірно схилили б голову під ярмо, залишивши країну в руках деяких експлуататорських політиків». [Примітка: Автор говорить тут про страйк робітників у

Machine Translated by Google

Рафівейний завод «Грівіта» в Бухаресті 4 лютого 1933 року під керівництвом Національно-селянської адміністрації.]

Цитую тут офіційний протокол цієї сесії:

«Пане Корнеліу Зеля Кодряну... Пане Президенте, колеги-конгресмени! Від імені групи, до якої я належу, я вимагаю, щоб на додаток до розслідування, яке зазвичай проводять компетентні органи, було проведено інше парламентське розслідування, до якого увійшли б представники різних політичних груп у цьому Парламенті. Я вимагаю цього, бо сумніваюся в правдивості заяви пана Міністра внутрішніх справ; я сумніваюся в цьому з дуже вагомої причини. 24 січня, коли румунські студенти, націоналісти та християни, пішли до могили невідомого солдата, щоб поставити хрест, Державна секурітате передала інформацію бухарестській газеті про те, що ця акція була спланована та профінансована Москвою».

«Якщо інформація, яку ви маєте щодо справи Грівіти, також походить з такого джерела, то я чудово розумію, наскільки ви маєте рацію, вживаючи таких кроків, як ви це зробили вчора і сьогодні».

(Оплески з лавок «Залізної гвардії» та з лавок Селянська партія доктора Лупу).

По-друге, я хочу заявити, що я, як і всі люди здорового глузду в цій країні, не боюся комунізму чи більшовизму. Ми боїмося чогось іншого, того, що цим робітникам нічого їсти; вони голодні».

(Оплески з лавок «Залізної гвардії» та з лавок Селянська партія доктора Лупу).

«Деякі з цих працівників заробляють лише 1100 леїв на місяць і мають 5, 6, 7 дітей».

Д-р В. Лупу: «Це правда».

Пан Корнеліу Зеля Кодряну: «Маючи 5, 6, 7 дітей, такої зарплати не вистачає навіть на хліб насущний, я ж боюся ще й іншого: їхньої спраги до справедливості».

Д-р Н. Лійпу: Дуже добре!

Корнеліу Зеля Кодряну: «Тому вам доведеться задовольнити ці дві потреби: голод і спрагу справедливості»,

Machine Translated by Google

(Оплески з лавок «Залізної гвардії» та Селянської партії доктора Лупу) «і в цій країні запанує повний порядок».

(Засідання у четвер, 16 лютого 1933 року. Офіційний монітор 41 від 23 лютого 1933 року)

Однією з труднощів, що гальмують парламентську діяльність, є тисячі вимог до міністерств щодо певного заступництва. Це справжнє покарання для нас з боку наших виборців.

(1) тому що парламентарі змушені витрачати більшу частину свого часу на задоволення цих вимог. Ця система небезпечна для життя організації, оскільки паралізує всю її діяльність; вона може програти всю битву. Ви повинні відмовитися від долі своєї країни, щоб служити своїм прихильникам. Через деякий час я помітив, що серед тих, хто звертався до мене з такими вимогами, не було легіонерів. Усі були або професійними жебраками, або спеціально підісланими супротивниками, які прагнули паралізувати нас.

(2) ця система поставила нас у делікатне становище, коли ми повинні були звертатися до чоловіків, з якими боролися, та просити у них прихильності. З цих причин я особисто відмовився втручатися в чиїсь справи. Протягом усієї моєї роботи в парламенті я нічого не просив у жодного міністра.

Іншу категорію складали ті, хто приходив до нас просити грошей. Серед сотень людей, які щодня стукали до наших дверей, не було жодного легіонера. Деякі були справді хворі або потрапили в біду, але деякі перетворили цю систему на справжню професію.
Зрештою, наша група була невеликою організацією, що працювала в строю, рухалася, перебувала в постійному бою. Це вимагало від мене особливо безперервної уваги до всіх рухів противника; це включало викриття та відбиття ворожих планів, завоювання та організацію нових позицій, іншими словами, постійне спостереження, вдень і вночі, за полями битв по всій країні. Але перш за все був нагляд за легіонерською освітою, щоб не прокинутися і не виявити, що нас поступово перетворюють на політичну категорію моральної інфекції, з якої ми не зможемо вирватися і в якій легіонерський дух загине.

Machine Translated by Google

Парламент забрав у мене час, який мені справді був потрібен для лідерства.

СТАН ЛЕГІОНЕРСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ У 1932-1933 роках

Восени 1932 року та взимку 1933 року легіонери могли зітхнути. Три з половиною роки боїв закінчилися. Ця молодь тепер заслуговувала на відпочинок. Минуло майже два роки відтоді, як я оселився в Бухаресті.

У Яссах, щоб зайняти моє місце, Баня, якому допомагали Тоту, Крангану, Таска та Стеліан Теодореску, залишився вирішувати питання, що стосуються студентів, друкарні, нашого дому тощо. Студентська група легіонерів зросла, і тепер становить понад половину студентів-войовників.
У Клужі Баніца Добре зробила позитивний старт організації; так само в Чернауці з Лауриком, де легіонер
Життя чудово розквітало під духовним керівництвом професора Траяна Бріляну, навколо якого збиралися професор Топпа та інші. По всій Буковині легіонерська течія та
організації зростали під умілим керівництвом ветерана та видатного націоналіста Василя Ласінського. У Кишиневі працювали Тудораче і Сергій Флоресеу; В Орадя Маре, Лосіф Бозантан.

Молодь, вихована в Братствах Хреста, була підготовлена до вступу до університету. У Бухаресті почала виходити націоналістична газета великої сміливості та чудового спрямування під керівництвом пана Нічифора Крайніча та за співпраці кількох інтелектуалів на чолі з професором Драгошем Протопопеску. Ця газета сміливо прокладала новий і широкий шлях у румунському інтелектуальному світі вздовж християнської...

Machine Translated by Google

і націоналістичну лінію. Статті пана Крайніка, зокрема, були справжнім гарматним вогнем, який спричиняв спустошення у ворожих лавах. У студентському русі в столиці легіонери займали перші лінії. Траян Котіга очолював студентський центр, де існував легіонерський комітет.

Серед інтелектуальної молоді столиці відчувся поворот. Їхні сумління були стурбовані серйозними проблемами, що впливали на життя нашої нації. Талановита група тяжіла навколо нового огляду Акса («Вісь») разом з Поліхроніадою, Воєном, Константом вступили до лав легіонерів, тоді як інші видатні юнаки, такі як професор Васде Крістеску, Васфіє Марін, професор Віадімір Дурнітреску, інженер Віргд Іонеску, професор Раду Гир, адвокат Попов, художники Басараб і Злотеску, всі дуже талановиті та сповнені ентузіазму, працювали в руслі легіонерської ідеології.

Здорова македонська молодь, чиста як сльоза та хоробра, підходила до нас дедалі ближче. Однак ми вважали нерозумним, що маса македонців у Чотирикутнику [Примітка: Кілька округів у південна Добруджа, анексована Румунією наприкінці Балканської війни 1913 року.] бути прийнятим до Гвардії, оскільки, так нещодавно переселені в країну, ми наражали б її на занадто багато переслідування. Однак македонська університетська молодь у повному складі приєдналася до легіонерського руху. На чолі цієї македонської молоді стояли троє видатних діячів культури: Papanace, Caranica і Sterie Ciumeti.

З першими двома я часто радився, обидва з яких мали чудову розсудливість, підкріплену бездоганною чистотою, щирою, великою любов'ю та мужністю.

Не вірю, що з 1931 року минув хоч один день без зустрічі з ними. Протягом цього часу переслідувань ми годинами обговорювали удар за ударом, несправедливість за несправедливістю, зраду за зрадою. Кожна новина про нові тортури легіонера була... ніж пронизує наші серця.

Біль, який ми страждали за всіх знущаних легіонерів, мучив наші душі, а особливо неможливість побачити в майбутньому будь-яку надію на справедливість.

Machine Translated by Google

Стеріє Чюметі жив зі мною день і ніч. Він був молодим чоловіком великої праведності та собачої вірності. Він став головним скарбником Гвардії. Усі свої дні – скільки б вони його не прожили – він думатиме лише про Гвардію, буде турбуватися та діятиме лише для Гвардії, не проживе своє життя ні для чого іншого, окрім як для Гвардії.

У різних частинах країни з'явилися інші цінні елементи: доктор Пантелімон, отець Йонеску Думініка, доктор Августин Бідіан у Сібіу; отець Георгеску-Єдінкті, духовний сповідник студентів, ветеран-боєць, капітан Цюлей у Бакеу, Арістотель Георгіу, також ветеран, який командував у Рамнікул-Сараті; в Браді, Іон Ілієску; у Констанці, Сейтан; отець Доара та Віктор Барбулеску у Вилчі; професори Вінтан, Генадій і Дума в Тімішоарі; і ветерани-легіонери, професори Ніколае Петраску, Хорія Сіма, адвокат Йосип Костеа, Колхон та інші, які зараз мають командні пости в різних частинах країни.

Бухарест поділений на сектори [Примітка: кожен із п'яти великих секторів має назву одного з кольорів: зелений, жовтий, червоний, синій та чорний.], і ми почали організовуватися всередині них. У зеленому та синьому секторах було двоє хороших людей, Ніколае Константінеску та Дору Белімаче, два сильних характери, два твердих розуми, Дору Белімаче був одним із найвидатніших студентів у...
Факультет літератури; Ніколае Константінеску, маючи видатну економічну освіту, був студентом Комерційної академії. Невдовзі вони обидва довели, що мають вражаючі якості легіонерської віри та хоробрості.

У цей період також було створено перший легіонерський ранг наступний наказ від 10 грудня 1932 року:

А) У легіонерській ієрархії встановлюється перший вищий ранг, який називається Легіонерський командир. З огляду на їхню жертовність, працю, героїзм, віру, здібності та старшинство, такі легіонери просуваються в ранзі в алфавітному порядку: Банеа Іон, доктор медицини; Белджа Іон; Бланару Іон, інженер;
Думітреску Іон, священик; Йонеску Андрей; Сілагі Віктор, адвокат; Стелесев Михайло, конгресмен; Тоту Ніколае, студент; Траян Котіга, студент; Танасе Антохі, ремісник.

Machine Translated by Google

B) Усі легіонери серій 1927 та 1928 років, які склали обітницю та досі перебувають у чинних лавах Легіону, цим підвищуються до звання помічника команданта Легіону.

Підпис: Корнеліу Зеля Кодряну.

Інших, старших за віком, перевели до Сенат Легіону та Вища рада Легіонаріїв.

Machine Translated by Google

Політичний солдат, частини II та III, Дерек Голланд

Machine Translated by Google

ЧАСТИНА ДРУГА: ПОТРЕБА В ПОЛІТИЧНОМУ СОЛДАТІ.

Коли нація палко повстає, щоб боротися за свою свободу та честь, завжди меншість справді розпалює натовп.

Занепад Заходу (Освальд Шпенглер)

На передовій боротьби проти сил Зла, що заполонили всю земну кулю океаном Брудів, Корупції та Зради, знаходяться різні націоналістичні рухи Європи. У Британії єдиною організованою силою є Національний фронт, але навіть він у сімдесятих роках припустився досить фундаментальних помилок щодо того, що було необхідно для порятунку нашої країни. Дискусії завжди точилися навколо того, чи варто нам проводити марш тут чи там; чи варто нам боротися на тих чи інших виборах; чи можемо ми щось зробити для покращення нашого «іміджу». Ці дискусії були приблизно такими ж корисними, як суперечки про те, хто може мати яке крісло на «Титаніку». Звичайно, наше ім'я стало більш відомим, хоча й інші методи могли б досягти цього; залишається фактом, що весь наш час, гроші та енергія не зупинили прибуття жодного іммігранта; вони не зупинили закриття жодної фабрики; вони не зупинили зґвалтування, фізичне та духовне, нашої Батьківщини.

Наша невдача була простою, але вирішальною. Нам потрібна не політика, доктрини чи діяльність – хоч ці речі важливі в загальній політичній схемі речей – а Новий Тип Людини, яка щодня житиме націоналістичним способом життя, яка буде маяком і натхненням для тих співвітчизників-британців навколо неї, які зневірилися в нашій ситуації. Інші дискредитовані партії пропонували нашому народу політику та доктрини протягом...
покоління, але з яким наслідком? Для пересічного британця, чому NF мав би відрізнятися від інших? Якщо ми хочемо досягти успіху, ми повинні вдарити в суть справи: нашому народу потрібен як приклад той, хто практикує те, що він проповідує. Цей приклад ми називаємо Політичним Солдатом.

Що ж таке політичний солдат?

Якщо ми подивимося на найвищий період європейської історії, ми легко зможемо визначити тип людей, які втілюють або виражають дух

Machine Translated by Google

яких наша нація так відчайдушно потребує.

У Стародавній Греції жили спартанці — суворий, дуже дисциплінований народ, який увійшов в історію головним чином завдяки своїй героїчній позиції в битві при Фермопілах. Саме тут
300 спартанців, очолюваних своїм царем-воїном Леонідом, виступили проти 100 000 перських воїнів під командуванням імператора Дарія; спартанці, аж ніяк не здригаючись від страху перед такою величезною перевагою, з гордістю заспівали свій бойовий гімн «Пісню Кастора», а потім загинули у горнилі вогню та крові. Хоча спартанці програли, саме їх пам'ятає історія.

У Стародавньому Римі саме римський центуріон завдяки своїм військовим навичкам та відданості Вічному Риму, Pax Romana, побудував одну з найкращих, добре впорядкованих імперій у світовій історії та, як наслідок, залишив нам так багато цінної спадщини.

У середньовічній Європі існували християнські хрестоносці, чия відданість ідеалам аскетизму та лицарства настільки втілювала Європу, Схід і Захід, що навіть сьогодні «лицарська поведінка» вважається високою формою похвали. Цих лицарів, наднаціональну спільноту, що походить з однієї культури, Папа Урбан II описував як тих, хто «готовий поспішати куди завгодно, де спалахує війна, привносячи туди лють своєї зброї, щоб захистити Честь і Справедливість».

У нашому столітті, мабуть, найвидатнішим прикладом політичної солдатської діяльності була Румунська Залізна Гвардія, Легіонерський рух, заснований та сформований генієм Корнеліу Кодряну.
Дух, породжений цим рухом, був настільки сильним, настільки всепроникним, що за свої короткі 15 років існування він заразив цілий народ.
Навіть сьогодні комуністична влада засуджує легіонерів, настільки вона налякана їхньою духовною та натхненною силою – силою, яка зростає, оскільки важка праця марксистської Східної Європи вбиває все, до чого торкається.

Але Європа не має монополії на політичних солдатів, і всі народи та культури мають потенціал для створення такого типу людей, кожна з яких відповідає своїм особливим обставинам. Візьмемо, наприклад,
Корпус вартових Ісламської революції в Ірані мулл. Необов'язково погоджуватися з будь-якою або всіма їхніми цілями, щоб оцінити та поважати їхню мужність. Їхня віра у свою справу настільки сильна, що вони готові бігти крізь мінні поля без зброї, щоб атакувати ворога

Machine Translated by Google

позиції; їхні ідеали настільки всепоглинаючі, що вони будуть заганяти вантажівки з бомбами у ворожі табори, чудово знаючи, що смерть — це неминуче. Чи мають вони рацію, чи ні, не є предметом розгляду, але очевидно, що ця сила, ця зневага до смерті, є тією речовиною, з якої здійснюються перемоги. Ця сила керувала війною янкі.
машину з Лівану – поки американські війська боролися за гарантії роботи, зарплату та пенсії, їхні опоненти з Корпусу вартових революції боролися за ідеал, незалежну,
Іранський Іран. Ми повинні зрозуміти, що сила ідеалізму не піддається обчисленню.

Коли ми розглянемо кілька прикладів, які я навів, одне буде одразу очевидно для більшості читачів – а саме те, що всі вони – воїни, військові. Однак, було б абсолютно
Неправильно вважати, що цей аспект, військовий, є найважливішим аспектом, або навіть одним з найважливіших аспектів. Спільний знаменник, який дозволяє помістити всіх цих чоловіків у
Об'єктивною рисою тієї ж категорії, попри їхні явні відмінності, є те, що їх надихав духовний та релігійний ідеал, який повністю домінував у їхньому житті. Ніщо не стало між ними та цим ідеалом.
Вони були готові пожертвувати всім і кожним заради перемоги свого Ідеалу. Якби з якоїсь причини їхня Справа була їм відмовлена, їхнє життя втратило б сенс,
не мали жодного значення. Вони були чудовими воїнами, бо всередині них горіло полум'я, вогонь, який можна було загасити лише тоді, коли вони зробили свій останній, смертний подих. Це було полум'я, яке їхні
вороги часто не мали чи не розуміли, але яких боялися та поважали. Це те полум'я, той палкий дух, який ми повинні відродити, якщо наша культура хоче мати майбутнє, гідне
ім'я. Якщо це виявиться поза межами наших можливостей, тоді всі наші матеріальні досягнення, наша наука і технології, наша інтелектуальна велич виявляться абсолютно марними, для більшості
Найважливіше в житті — це Воля до життя. Якщо цієї Волі немає в нашому народі, жоден вчений і жодні гаджети нас не врятують.

Завдання Політсолдата — сприяти Волі до життя, розкриваючи справжню природу життя — на противагу матеріалістичному кошмару цього століття, який помилково сприймається як «життя» —
і живучи цим життям. Для цього Політичний Солдат повинен пройти Духовну Революцію, внутрішню революцію, яка керує, спрямовує та пронизує його життя. Коли це буде досягнуто

Machine Translated by Google

По суті, Політичний Солдат оцінюватиме всі свої дії залежно від того, чи просувають вони Справу. Він буде людиною, яка не каже: «Що мені з цього?», а людиною, яка каже: «Що я можу зробити, щоб допомогти?» Для такої Людини певні слова будуть ключем до самого сенсу Життя: Честь, Справедливість, Самоповага, Чесність, Віра, Смирення, Співчуття, Любов.

Він не дозволить нападкам на свою честь чи честь нації або підірваний негідними; він не буде стояти склавши руки, коли його народ експлуатують, а стане центральною особою в боротися за справедливість. Він не втратить самоповагу та цінність через залежність від зовнішніх факторів, таких як наркотики чи алкоголь, бо знає, що якщо він володіє внутрішньою силою, яка підтримує життя тоді він буде непереможним. Він буде чесним у всіх своїх справах, великих і малих, бо Націоналістичний Воєнник веде своїм прикладом. Він матиме повну, беззаперечну віру в праведність своєї Справи; він буде людиною, яка прагнутиме до меж своїх можливостей сприяти добробуту свого Народу та Нації, але він робитиме це без жодної думки про похвалу чи публічність. Він залишатиметься скромним, знаючи, що його дії — це питання обов'язку, натхненне вищим способом життя. Його спонукатиме до дії фізичне зґвалтування нашої прекрасної країни та знищення нашої багатої культури; його співчуття буде таким, що він огортає слабких і нужденних нашої нації своєю неймовірною силою. Його любов буде чистою та освіжаючою, оживляючою та надихаючи всіх і все, до чого торкається.

Політичний солдат – це людина, підтримувана Вічним Ідеалом, яка діятиме позитивно в будь-яких ситуаціях, захищаючи те, що є Правильним, Добром та Істиною. Ніколи в історії Європи потреба в батальйонах політичних солдатів не була такою нагальною, такою життєво важливою. Ряди наших ворогів неосяжні: банки, комуністи, масони, сіоністи, капіталісти. Вони мають гроші та владу; вони домінують у ЗМІ; вони контролюють цілі армії через свій контроль над урядами; вони впорскують у кров нації руйнівні ідеї, які послаблюють нас, роблять нас апатичними, роблять нас нікчемними.

І що в нас є, щоб з цим боротися? Кілька тисяч патріотів у кожній країні Західної Європи. У нас немає ні грошей, ні влади, ні впливу, ні ЗМІ. Ми — спартанці,

Machine Translated by Google

Мало хто. Вони — перси, багато хто. Зіткнувшись із цією жахливою реальністю, наші співвітчизники, оцінивши всі шанси, юрбами залишають поле бою, стверджуючи про «неминучість» подій. «Ми не можемо перемогти», — кажуть вони. «Справи зайшли надто далеко», — кажуть вони. «Можливо, комунізм не буде таким вже й поганим», — кажуть вони. Як же правильно зауважив Емріс ап Іван, валлійський націоналіст дев'ятнадцятого століття: «Неминуче — це не висока вежа Мудрих, а лише святилище Боязких».

Політичний солдат подивиться на цю похмуру реальність зовсім по-іншому, бо він ідеаліст, і реаліст. Ідеал – це мета нашої боротьби; реалізм – це та якість, яка диктує, як найкраще ми можемо досягти цієї мети. Політичний солдат, зважуючи зброю з обох сторін, визнає, що ми поступаємося в усіх відношеннях, крім одного. Цей виняток – наша Віра, наш Ідеал, який ми цінуємо дорожче за саме Життя, і який не можна залякати, підкупити чи витіснити тортурами. Ця віра – лише тьмяний спогад, жар у більшості наших людей – завдання Політичного солдата – роздмухувати та підживлювати цей жар, доки його мерехтіння не стане сильнішим та інтенсивнішим, доки він не перетвориться на шалене пекло, що охоплює наш Народ і нашу Землю в пошуках...

Національна свобода, соціальна справедливість та справді Вільна Європа. Політичний Солдат заохочуватиме ентузіазм, товариство та відданість самою своєю присутністю. Він буде Світлом, що розсуває кордони Темряви. Люди шукатимуть його поради; вони прислухатимуться до його порад; вони візьмуться до себе та повернуться до бою сильнішими за найтвердішу сталь.

Щодня ми бачимо, як кров сочиться з понівечених тіл європейських народів. Це видовище, яке лише цинік чи байдужий може бачити, не відчувши глибокого співчуття та Священного Гніву. Прекрасна жінка, яка колись зачаровувала світ своїм розумом, величчю та жвавістю, тепер лежить у канаві, збита до нестями...

варварські орди Наддержав. Лише армія Політичних Солдатів прагне захистити її від потоку жорстоких ударів. Ця армія крихітна, її завдання величезне, проте вона продовжує боротьбу. Вона не дозволить нашій спадщині, культурі, традиціям та благородним цінностям бути перетертими в прах, втраченими назавжди через боягузтво більшості. Ця армія бореться за перемогу, але якщо вироком має бути поразка...

Machine Translated by Google

Долі, тоді це буде битва до останнього чоловіка з мечем у руці – данина поваги, гідна наших найкращих предків.

І якщо бездушні проповідники «Мистецтва Можливого» нападуть на вас зі звинуваченнями у «фанатизмі», згадайте слова Джона Дженкінса, сина, яким Уельс може по праву пишатися:

> «Я скажу три речі про фанатизм: по-перше, якщо це правда, що фанатик має силу десять чоловіків, це необхідно, бо решту дев'ятьох чоловіків не можна турбувати. По-друге, не завжди правда, що фанатик не рахує ціну дій; я став фанатиком, бо не був готовий прийняти результат бездіяльності. Зрештою, якщо Уельс має вижити, а його культура та спадщина процвітати, це станеться лише завдяки шаленій та непохитній відданості Уельсу понад усе. «Усе інше»
>
> включає сім'ю, перспективи, кар'єру, здоров'я, свободу та саме життя, я вірю, насправді я знаю, що Уельс може надихати на такий фанатизм, і цей фанатизм є тим важливим каталізатором, необхідним для того, щоб зворушити більшість людей».

Те, що Дженкінс каже про Уельс, не менш вірно й для інших британських націй та їхніх родичів у Європі.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: ШЛЯХ ПОЛІТИЧНОГО СОЛДАТА.

«Ти повинен старанно ставити собі за мету, щоб у кожному місці, в кожній дії чи зовнішньому занятті ти був внутрішньо вільним і господарем самого себе, і щоб усе було під твоїм керівництвом, а не ти під їхнім». [3]

У Лозанні, Швейцарія, у 1965 році Марсель де Корте зробив наступне спостереження: «Я часто чую, як кажуть, що це означає, сприйняте як

[3] Наслідування Христа (Фома Кемпійський)

Machine Translated by Google

такі, не є ні добрими, ні поганими. Зізнаюся, це твердження ставить мене в розгубленість, бо я запитую себе, де ми можемо знайти засоби, які є суто засобами, не будучи водночас інертними, непридатними для використання, неіснуючими, можливо, нагадуючи якийсь дивний пристрій Хіта Робінсона. Засіб ніколи не можна розглядати як такий, хіба що виключно в розумі. Засіб завжди розглядається у зв'язку з метою».

У сучасну епоху часто чують твердження, що «мета виправдовує засоби», і це твердження, з яким бездумно погоджуються надто багато націоналістів. Як чітко показує вислів Марселя де Корте, засоби та цілі – це єдність, органічно пов'язана та взаємозалежна в практичній політиці. Для патріота цілі, до яких ми прагнемо, повністю суперечать цілям...
Істеблішмент, тому, природно, засоби також будуть різними.
Методи, що використовуються червоними або дронів великого бізнесу для встановлення своїх режимів терору, не можуть бути законно використані націоналістами, не завдаючи величезної шкоди як бойовику, так і його Справі, на якій Кодряну побудував свій Рух.

Візьмемо, наприклад, тактику тероризму – те, що слід відрізняти від простого політичного насильства чи вбивства –
Це абсолютно чуже націоналістичній традиції, оскільки її мета, теоретична та практична, полягає в тому, щоб вселити страх населенню загалом шляхом невибіркового вбивства простих людей кулями та бомбами. Ми відкидаємо цей метод з тієї поважної причини, що ми прагнемо підтримки народу, щоб покращити його долю, а цього навряд чи можна досягти шляхом їхнього знищення! Цікавим також є той факт, що «націоналістичні» групи, які використовують це...
підхід – IPA, банди Штерна та Іргун, ETA, реакційні військові диктатури Латинської Америки – це саме ті групи, чиї «націоналістичні» повноваження ми вважаємо дуже сумнівними. Якщо ми проголошуємо, що любимо наш Народ і Культуру, яку можливу роль у націоналістичній політиці можуть відігравати методи, що породжують страх і ненависть? Якщо ми проголошуємо, що Абсолютна Істина найближча нашому серцю, як ми можемо у своїх діях брехати та обманювати, не спотворюючи ту саму Істину, яку ми прагнемо захищати та просувати? Нехай ніхто не каже, що все буде інакше після Національної...
Революція, бо людина, яка не може відстоювати свої принципи, коли вона безсила і їй нічого втрачати, навряд чи зможе їх дотримуватися, коли вона отримає владу і їй буде що втрачати.

Machine Translated by Google

Як то кажуть, практика веде до досконалості, і це те, що ми повинні пам'ятати щодня нашого націоналістичного життя.
Шляхи, якими йшли наші опоненти, вели їх до рабовласницьких держав СРСР та США – ми обираємо інший шлях, бо прагнемо Національно-революційної держави.

Це не означає, що ми не можемо бути розсудливими у своїх діях або вдаватися до спритності розуму; навпаки, все навпаки.
Наші принципи диктують нам використовувати кожну силу нашого єства – фізично, розумово, духовно – докладаючи максимум зусиль у просуванні Справи, одночасно зберігаючи чистоту Духу. Надто легко відмовитися від своїх принципів і цінностей, сперечаючись з тиском обставин. Потрібна сила характеру, мужність і стійкість, щоб протистояти руйнівним ідеям наших ворогів, які вказують нам піти легким шляхом. Нам варто лише один раз піти на компроміс, і ми опиняємося на слизькому схилі, що веде до зради. Наш шлях нелегкий. Він важкий, він аскетичний, це ландшафт крові, поту та сліз. День, коли він перестане бути цим, – це день, коли Революційний Націоналізм продається.

Тепер розуміння взаємозв'язку між засобами та цілями — це не просто академічна вправа, а важлива кваліфікація, яка визначає не лише рекрутинг політичних
Солдати, але також і те, як їх слід перетворити на воїнів національної революції. Це умова для усвідомлення того, чому певні методи ніколи не будуть для нас прийнятними. Давайте розглянемо вербування. У минулому воїнська еліта була фактом повсякденного життя, такою ж природною, як сонячні дні та зелені пасовища, але сьогодні вона в кращому випадку є романтичним спогадом. Тому суворий висновок, з яким ми маємо зіткнутися, полягає в тому, що саме такі люди, як ви – читачі цієї брошури – повинні будуть прокласти шлях, стати політичними солдатами, які зроблять перемогу можливою.
Дехто з вас засміється з цієї думки. Дехто з вас злякається цієї думки. Дехто зізнається, що у вас немає на це сил. На жаль, Бог, Доля, називайте це як завгодно, постановили, що ми з вами повинні виконати це складне завдання. Нашим предкам доводилося стикатися з подібними ситуаціями, і ми повинні черпати силу з їхнього духу, який спонукає нас рухатися вперед. Саме на основі їхнього духу ми повинні підняти прапор Кельтського Хреста та кинути виклик усім, хто достатньо дурний, щоб викликати гнів цієї нації.

А якщо ви відмовитеся бути цими воїнами, то кому може нація

Machine Translated by Google

поворот? Ті, хто застряг у пляшці чи пакетику з клеєм? Ті, хто шукає «реальності» у науково-фантастичних відео чи героїні? Ті, хто голосно говорить і довгі, які погрожують «Сутінками богів» і все ж шкодують кількох фунтів у фонді чи кількох годин на зустрічі? Ідіот на вулиці, який вважає, що короткий зад і боки, дешеве пиво та новий капелюх принцеси Ді — це сенс націоналізму? Пластиковий патріот, буржуазний трут, завжди відданий «зеленим і приємним пасовищам Англії», але не настільки відданий, щоб не пожертвувати своїм «патріотизмом», якщо це загрожує «респектабельності», яку йому надають сусіди та друзі? Ніхто з нас не хоче цієї боротьби, але обов'язок кличе. Ті, хто відмовляється, — просто боягузи. Політичний солдат може поважати свого Ворога, але він може лише зневажати Зрадника та Дезертира. А коли право первородства ваших дітей у них вкрали та розподіли між...

вороги, чи зможеш ти подивитися їм в очі та сказати, що зробив усе, що міг?

Якщо у вас є необхідні сміливість та рішучість, як стати національним революціонером? Не може бути двох абсолютно однакових політичних солдатів, хоча, природно, вони матимуть...
багато спільного. Відмінності, що існують, будуть зумовлені тим, що ми є особистостями, які мають як сильні, так і слабкі сторони.
Ці відмінності не обов'язково повинні створювати нам проблеми; навпаки, їх можна використати нам на користь, адже ефективна армія складається з різних типів людей. «Суцільні вожді і жодного індіанського вождя» так само ні на що не здатна, як і «суцільні індіанці і жодного вождя». Деякі з вас стануть лідерами, інші — воїнами, але всі вони будуть життєво важливими для нашої Національної Місії.

Шлях розвитку, програма навчання, що завершується народженням Політичного Солдата, – це Хрест, покладений на наші спини. Саме несучи цей тягар, через боротьбу, ми повільно – і я маю на увазі повільно – набуваємо необхідних якостей. Є ті, хто прагне фізичної досконалості як своєї найвищої мети в житті – вони підтвердять, що ця досконалість не дається безкоштовно з кожним галоном бензину, а вимагає важкої праці та багато болю. Так само, стати Політичним Солдатом – це справа активістів, а не крісельних диктаторів чи самопроголошених Люди Долі.

З огляду на це, шлях розвитку простий і логічний

Machine Translated by Google

у його структурі. Спочатку ви прагнете досягти лише дрібниць, цілей, які після досягнення додадуть вам впевненості
та вміння прагнути до більш амбітних цілей. Найважливіше на цьому етапі — бути чесним із собою, бо якщо ви не зможете цього зробити, ви ніколи не будете чесними зі своїми колегами. Сядьте самі та після періоду серйозних роздумів складіть список своїх переваг і недоліків, пам'ятаючи про необхідність уникати крайнощів надмірної критики чи самовдоволеної самовдоволеності. Зробивши це, виберіть
один позитивний момент, який можна розвинути та покращити, і один слабкий, без якого вам було б краще. На папері це звучить надзвичайно просто, але насправді це битва титанічних масштабів. Будуть моменти, коли ви думатимете, що у вас все добре, а потім раптом ви впадете обличчям донизу, повернувшись до старих звичок. Але не здавайтеся і не знеохочуйте невдачу, тому що
Саме підняття з колін і нова спроба розвиває вашу самодисципліну та волю до успіху попри всі труднощі. Це процес, який зробить для вас духовно те, що, за словами Чарльза Атласа, його гирі зроблять для вас фізично! Ви можете зрозуміти щастя лише тоді, коли зрозумієте смуток, ви можете оцінити успіх лише тоді, коли відчули гіркий смак невдачі. Якщо ви не можете подолати себе в дрібницях, ви виявитеся абсолютно марними в кризі. Коли в найближчі роки справи стануть справді важкими, коли репресії будуть жорстокими, систематичними, тотальними, ви захочете знати, що можете розраховувати на своїх товаришів у боротьбі, а вони захочуть знати, що можуть розраховувати на вас. Душевний спокій, який принесе ця довіра до інших, неможливо переоцінити.

Дозвольте мені дати кілька практичних ідей, з чого почати, але пам'ятайте, що це лише загальні приклади, які спонукають вас мислити в правильному напрямку.

Ви дивитеся телевізор щовечора? Якщо так, скоротіть час
що ти робиш це, бо ти є
без потреби наражаючи себе на пропаганду наших ворогів, незалежно від того, чи дивитеся ви документальний фільм, чи мильну оперу. Використовуйте свій час більш конструктивно та таким чином, щоб допомогти Національній боротьбі. Почитайте політичну книгу чи журнал. Прогуляйтеся сільською місцевістю чи парком і насолоджуйтесь дарами природи. Зробіть додатковий внесок у розповсюдження листівок чи продаж газет. Організуйте дискусійну групу у себе вдома для кількох друзів або долучіться до місцевих заходів.

Machine Translated by Google

громадські групи, такі як Асоціації орендарів, Друзі Землі тощо, борються за місцеву справедливість.

Ви випиваєте 4, 5, 6 або більше пінт, коли виходите ввечері? Скоротіть це до 2 або 3 пінт; ви не тільки вип'єте більше
гроші, які можна буде використати для Справи, але ваше здоров'я значно покращиться. Крім того, хрестоносці не були відомі своєю пивною жилою!

Ви багато курите? Якщо так, зменште кількість куріння або ще краще кинь. Ви лише підтримуєте Великий Бізнес, шкодячи своєму здоров'ю. Будуть часи, коли вам потрібно буде діяти швидко, і тим, хто наполягатиме на тому, щоб набути вигляду хрипкого динозавра, доведеться за це заплатити!

Ви ставите похід на футбол чи вечірку вище за відвідування заходу Національної федерації? Якщо так, навчіться правильно розставляти пріоритети. Звичайно, кожному потрібна перерва від боротьби, але пам’ятайте, що якщо Національна федерація зазнає невдачі через половинчастість її членів, це сигналізуватиме не лише про смертний дзвін нації, але й про ті самі відволікаючі фактори, які ви вважали такими важливими.

Якщо у вас немає звички читати, візьміть за це звичку та завжди прагніть до вищих рівнів. Знання – це сила, і чим більше ви знаєте, тим більшою загрозою ви стаєте для Системи.
Приходьте на партійні семінари, де вас навчатимуть виготовляти місцеві листівки, що допоможуть вам просувати націоналістичні ідеї у вашій місцевій громаді; де вас навчать друкувати плакати та футболки шовкографією; де наші лектори пояснюватимуть наші революційні ідеали простою мовою, і це покращить вашу здатність переконувати людей.

Цьому, та багатьом іншим, вас може навчити партія, але є широке поле для особистої ініціативи: вивчайте нові мови, особливо якщо у вас ірландське, шотландське, валлійське чи корнуольське коріння; навчіться водити машину, друкувати, виступати публічно. Відвідуйте вечірні курси, щоб вивчати електроніку, механіку, стенографію чи журналістику, або ж займіться фізичним розвагою, як-от важка атлетика чи бойове мистецтво. Є мільйон і одна річ, яку ви можете зробити, щоб удосконалити себе, річ, яка принесе вам задоволення та допоможе Справі досягти Перемоги. Що б ви не робили, вирішіть, що будете наполегливо працювати до кінця. Сидіти склавши руки та нічого не робити – це саме те, на що сподіваються від вас ці повзуни в Парламенті, бо таким чином ви значно полегшуєте їхню роботу.

Machine Translated by Google

Для тих, хто готовий піти на необхідні жертви, щоб стати Політичні солдати, вам потрібно буде розвинути певні чесноти:

ТЕРПІННЯ: тому що перехід до позиції Політсолдата вимагає часу та реальних зусиль і не відбудеться за тиждень чи кілька місяців. Це робота, яка займе все життя, якщо метою є Досконалість.

СПОКІЙ: тому що зі зростанням державних репресій виживуть саме холоднокровні, спокійні та зібрані, а не панічні аматори.

САМОДИСЦИПЛІНА: бо ті, хто є господарями себе, є господарями своєї ситуації.

Володіють силою, яку не видно, але відчувають як товариші, так і супротивники.

ПОЧУТТЯ ГУМОРУ: бо хоча життя й не вкрите трояндами, воно також не є однією довгою нудною роботою. Це трохи від того й іншого. Розвивайте в собі здатність сміятися з себе та своєї ситуації, і ви перетворитеся на примарного бійця, який переслідуватиме наших ворогів.

Сила сміху нещодавно була продемонстрована в Італії на суді над 30 націоналістичними бойовиками, середній вік яких становив 20 років. Їх судили за злочини, які, якщо їх доведено, призведуть до...
У багатьох випадках до довічного ув'язнення, ці бойовики, невинні перед Богом і людьми, підтримували найкращі націоналістичні традиції. Італійські ЗМІ та судова система цілком очікували, що ці молоді люди сидітимуть там, на лаві підсудних, з кам'яними обличчями, серйозними, стурбованими. Як же вони були розчаровані, коли ці товариші, ігноруючи події, грали в карти, сміялися та жартували один з одним. Вони їм було байдуже, та й навіщо їм було б? Чотири роки очікування суду, пропозиції дострокового звільнення тим, хто перетвориться на Супертраву – проте вони не поступилися ні на йоту своєї Віри. Суддя вимагав, щоб до нього ставилися серйозно, і його зустріли вибухами сміху. Це справжня сила – вона проголошує, що сама Смерть не має над нею влади. Це сила, яка зробить нас непереможними, бо що можуть зробити наші вороги понад це? Стародавні кельти написали це

Machine Translated by Google

сила перетворилася на прислів'я: «Боріться за свою країну і прийміть смерть, якщо необхідно, бо смерть — це перемога і визволення душі».

Ми будемо боротися за Англію Вільяма Берда та Томаса Талуса; за дику красу Корнуоллу та безтурботність Озерного краю. Ми будемо боротися за Уельс – Країну Товаришів – не лише за її проникливу літературу та музику, а й за героїчний дух Оуайна Гліндура. Ми будемо боротися за Шотландію, її Нагір'я та Острови, її Балади та Бардів. Ми будемо боротися за Ірландію, край парадоксів: трагедії та комедії, гумору та запального духу; за чистоту, яку Г. К. Честертон стверджував так: «Сама брехня Дубліна та Белфаста правдивіша за трюїзми Вестмінстера».

Мало що залишається сказати, коли перед вами постає остаточний вибір: чи стати вам революційним воїном, який бореться за національну свободу, чи боягузом, який опуститься, щоб поцілувати брудні чоботи гниючої Системи?

ХАЙ БОЯГУЗЬ СХИЛИТЬ ГОЛОВУ ВІД СОРОМУ.
ДАЙ ВОЇНУ ЗНАТИ, ЩО ЙОГО НАГОРОДА —
ПРИХОДЬТЕ!

Machine Translated by Google

Націонал-соціалізм Біологічний світогляд

Повл Г. Ріс-Кнудсен

Machine Translated by Google

«У будь-який момент існує ортодоксальність, сукупність ідей, яку, як передбачається, всі здорово мислячі люди приймуть беззаперечно. Не зовсім заборонено стверджувати те чи інше, але цього «не роблять».
«Той, хто кидає виклик панівній ортодоксальності, опиняється в ситуації, коли його змушують замовкнути з дивовижною ефективністю. Справді немодній думці майже ніколи не надається належного розгляду ні в популярній пресі, ні в інтелігентних періодичних виданнях». – Джордж Орвелл

Як націонал-соціаліст, ви постійно відчуваєте труднощі у веденні змістовної розмови з ненаціонал-соціалістом. Вам часто здається, що такий діалог абсолютно неможливий і що ви живете у двох абсолютно різних світах. Частково, звичайно, причина цієї жалюгідної ситуації криється в пропагандистському образі націонал-соціалізму як кульмінації людської жорстокості, який наші вороги створили у суспільній свідомості. Однак для молоді те, що сталося понад сімдесят років тому, вже не так важливо. З самого раннього дитинства вони могли стежити за всією злобою та жорстокістю, що спустошують світ з моменту «перемоги гуманізму» у 1945 році, яскраво представленою через телебачення, і серед молодого покоління існує дуже обнадійлива тенденція мати менш упереджене ставлення до життя та його різноманітних проблем, ніж було попереднє покоління.

Як націонал-соціаліст, ви постійно відчуваєте труднощі у веденні змістовної розмови з не-націонал-соціалістом. Вам часто здається, що такий діалог абсолютно неможливий і що ви живете у двох абсолютно різних світах. Частково, звичайно, причина цієї жалюгідної ситуації полягає в пропагандистському образі націонал-соціалізму як кульмінації людської жорстокості, який наші вороги створили у суспільній свідомості. Однак для молоді те, що сталося понад сімдесят років тому, вже не так важливо. З самого раннього дитинства вони могли стежити за всією злобою та жорстокістю, що спустошують світ з моменту «перемоги гуманізму» у 1945 році, яскраво представленою через телебачення, і

Machine Translated by Google

серед молодого покоління спостерігається дуже обнадійлива тенденція мати менш упереджене ставлення до життя та його різноманітних проблем, ніж було у попереднього покоління.

Однак це не означає, що молоді люди взагалі мають уявлення про те, що таке націонал-соціалізм насправді, і що вони виявляють глибоке розуміння, коли їм розповідаєш. Вони виросли у світі, де їх навмисно відчужували від усіх природних цінностей та природних етичних норм і навчали, що все відносне, і де межа між правдою та брехнею перестала існувати, оскільки немає абсолютів, і все залежить від того, як ви вирішите на це дивитися. У цьому світі, вільному від цінностей, люди живуть в ментальному вакуумі, повністю відірвані від реального світу, його невблаганних біологічних законів та абсолютних моральних і соціальних зобов'язань, і неминуче, що ідея націонал-соціалізму сприймається як незрозумілий чужорідний елемент у такому політичному та філософському всесвіті.

На відміну від сьогоднішнього безтурботного релятивізму, де всі ідеї – принаймні в принципі – однаково прийнятні та обґрунтовані, націонал-соціалізм уособлює невпинні зусилля знайти абсолютну істину та зробити цю істину основою людського суспільства.
Однак, на відміну від туманних маячней безглуздих кабінетних філософів та східного містицизму, націонал-соціалізм ґрунтується на здоровому глузді та шукає свої аргументи в реальному світі, де різниця між правдою та брехнею, між добром та злом визначається фактами, а не прийняттям бажаного за дійсне та теоретичними мріями.

У цьому світлі очевидно, що націонал-соціалізм повинен відкинути концепції та моральні норми всіх панівних ідеологій, і це, природно, призводить до розриву в розумінні, який важко подолати – просто тому, що немає спільної системи відліку між націонал-соціалістами та людьми, чиє мислення визначається ідеями сучасного порядку. Націонал-соціалізм означає просто абсолютну, безповоротну та безкомпромісну боротьбу проти самих філософських основ усього панівного світового порядку. На наступних сторінках ми спробуємо пояснити наслідки цього зіткнення між сучасним порядком та системою цінностей біологічного світогляду.

Machine Translated by Google

Як, ймовірно, вже було зрозуміло на попередній сторінці, ідея націонал-соціалізму має дуже мало спільного з політикою у звичайному розумінні цього слова. Націонал-соціалістичний рух не є однією зі звичайних політичних організацій, які просто представляють певні групові інтереси більш-менш матеріалістичного характеру. Їхня мета — просто скласти політичну програму, яка є достатньо розпливчастою та порожньою, щоб залучити необхідний виборчий матеріал для парламентської платформи, де їхні «обрані представники народу» можуть привласнити собі якомога більший шматок пирога — і, можливо, членам своєї партії — за рахунок решти суспільства.

Націонал-соціалізм — це набагато більше, ніж просто світогляд, цілісна філософія життя, що охоплює всі аспекти людського існування. Як прихильник такого світогляду, ви розглядаєте всі явища в суспільстві з одного й того ж кута, так що кожен окремий аспект стає частиною єдиного цілого, так само як ваші думки в усіх сферах визначаються одним і тим самим об'єднуючим принципом, який дозволяє вам зрозуміти та пояснити всі аспекти життя та його таємниці. Таким чином, світогляд є основою ставлення його послідовників до релігії, етики, політики, економіки — і того, як вони організовують своє особисте життя.

Звичайно, націонал-соціалізм — не єдина філософія життя, яка претендує на охоплення всіх аспектів існування. Іншими прикладами є, наприклад, усі релігії, які в принципі дають кожному, хто в них вірить, керівництво для його поведінки та ставлення в будь-якій життєвій ситуації. Однак сьогодні релігії змушені йти на компроміси у відчайдушній спробі подолати швидко зростаючу прірву між релігійними догмами та реальністю. Протягом останніх 500 років ця прірва призвела до постійно зростаючої секуляризації християнських країн старого світу, а також змусила вестернізовані уряди більшості ісламських країн відмовитися від суворої релігійної структури суспільства на користь капіталістичного або комуністичного матеріалізму.

Прикладом суспільства, яке пішло в протилежному напрямку та радикально наголошує на єдності між політикою та релігією, є Іран часів Хомейні, а сьогодні в усьому мусульманському світі та за його межами існують фундаменталістські групи, які борються за створення середньовічних суспільств, заснованих на букві Корану. Іншим прикладом є Ізраїль, який ґрунтується на релігійному переконанні, що

Machine Translated by Google

Євреї – «Богообраний народ» і мають божественне право на територію, яку вони претендують від арабів, і де, особливо найортодоксальніші групи, відповідно відкидають найменше відхилення від талмудичного закону. Цей закон є продуктом старого кочового суспільства і його неможливо застосувати до сучасної індустріальної держави, що призводить до низки типово семітських конструкцій, спрямованих на обхід суворих релігійних правил, наприклад, щодо Суботи та Шмітти-року, де вся земля повинна лежати під паром, але цього не відбувається!

Подібні методи можна побачити в арабських країнах, де Рамадан часто більш-менш скасовують назавжди, оскільки країни «воюють» з бідністю. Усі такі спроби «обдурити» чітко показують, що ці світогляди абсолютно неадекватні як орієнтири в сучасному світі з його західними технологіями –
і що вони не були достатньо сильними, щоб перешкодити своїм послідовникам бажати цього нового життя, яке не є частиною їхньої культури, а є результатом успішного паразитизму. Причина цієї невдачі полягає просто в тому, що ці релігії ґрунтуються на сліпій вірі, а не на реальності.

Звичайно, побожні християни мають таке ж бажання зберегти Біблію як найвищий авторитет і центральний пункт для будь-якого мислення. Таким чином, католицька церква постійно намагається посилити свій вплив на розвиток суспільства в традиційно католицьких країнах, таких як Польща, Ірландія, Італія, Іспанія та Латинська Америка, – і для цього вона повинна здобути політичну владу. Однак її головною слабкістю є те, що численні внутрішні розбіжності щодо того, як досягти цієї мети та на яких частинах християнської доктрини слід наголосити. Також у Північній Америці християнство має дуже важливий політичний вплив, який ні в якому разі не слід недооцінювати, хоча він і занепадає, а в Європі більшість країн мають християнські політичні партії, які намагаються зміцнити так звані християнські цінності як частину своєї політичної програми. Однак релігія як така відіграє дуже скромну роль у цих партіях – просто тому, що християнство втратило свій вплив на людей – якщо воно взагалі його мало. Чомусь воно завжди сприймалося як чужа ідея серед чоловіків Півночі, і їхнє тлумачення його часто було дуже нехристиянським. Сьогодні воно зведене до анахронічного пережитку. Наприклад, у Данії близько 95% жителів є членами лютеранської державної церкви. Однак

Machine Translated by Google

Лише 2% ходять до церкви, і ще менше стверджують, що вірять у це вчення. Як духовна сила для людей християнство мертве.

Однак, марксизм – це також філософія життя, що представляє світогляд, який керує всіма аспектами людського життя, тоді як усі інші політичні ідеї в нашій частині світу зосереджені переважно на дріб'язкових адміністративних та економічних проблемах. Ці ідеї слабо пов'язані з певним фундаментальним ставленням до життя загалом та взаємин між особистістю та суспільством, але щодо духовних потреб людини вони – в принципі – абсолютно не зобов'язані. Вони не виключають жодної релігійної приналежності – навпаки, вони завжди наголошують на повній релігійній свободі та стверджують, що релігія та політика не мають нічого спільного одна з одною та повинні бути розділені – ніби релігія є чимось неважливим порівняно з політикою. Таким чином, членами всіх цих ліберальних чи консервативних партій можуть бути християни, євреї, мусульмани, атеїсти чи буддисти. Їхні релігійні переконання вважаються абсолютно неважливими для їхньої політичної роботи. Вони об'єднані в спробі вирішити деякі досить чітко визначені практичні проблеми в державному апараті, але вони можуть мати зовсім різні духовні цілі. Як згадувалося вище, така фрагментація справді несумісна з природою релігії, але релігійні громади повинні прийняти її більш-менш неохоче, якщо вони хочуть взагалі здійснювати якийсь вплив на суспільство.

Справжня філософія життя, як-от націонал-соціалізм, абсолютно не має місця для такого атомістичного поділу життя на різні, не пов'язані між собою відсіки. Націонал-соціалізм здатний вирішити всі практичні проблеми в суспільстві, застосовуючи принципи своєї фундаментальної філософії, а його послідовникам не потрібен жодний сторонній елемент для задоволення своїх духовних потреб. Сам націонал-соціалізм дає повну відповідь на будь-яке питання, яке може поставити людина. Загальновідомо, що релігії ґрунтуються виключно на вірі – щось, що вони з гордістю визнають! Таким чином, існування Бога, Непорочне Зачаття, Воскресіння, Друге Пришестя тощо – це все те, що ви не можете довести, хіба що, звичайно, ви приймаєте Бога як автора Біблії, ще одна річ, у яку ви просто повинні вірити, незважаючи на будь-які докази протилежного. Якщо ви не вірите без доказів, ви підозрілі – як і сумніваючись Хома, який – очевидно, як найрозумніший з учнів – хотів доказів того, що людина в

Machine Translated by Google

перед ним фактично розіп'яли. На противагу цій гордості за невігластво, і марксизм, і націонал-соціалізм стверджують, що ґрунтуються на науковій істині. Марксизм, однак, був винайдений за столом, завантаженим науковими, філософськими книгами, але без будь-якого контакту з реальністю чи наукою, зрештою. При ближчому розгляді марксизм так само ґрунтується на вірі, як і будь-яка релігія, а саме на абсолютно ненауковому переконанні, що всі біологічні істоти, які ходять на двох ногах і не мають пір'я, створені рівними, і на такій же абсурдній ідеї, що саме умови виробництва визначили історію так само, як, як стверджується, середовище, а не гени, визначає розвиток особистості. Це, звичайно, означає ставити віз попереду коня. Не потрібно багато розуму, щоб зрозуміти, що насправді саме людина сформувала своє середовище – і встановила суспільний лад, включаючи умови виробництва – а не навпаки.

На відміну від усіх цих інших філософій, націонал-соціалізм ніколи не був винайдений – він походить від вічних Законів Природи, які існують стільки ж, скільки й Всесвіт, і які керують усім життям з моменту появи першого примітивного організму. Це чудово та чітко висловила Савітрі Деві, відома покійна філософиня-націонал-соціалістка, у своїй книзі « Блискавка і Сонце»:4

> «За своєю суттю, націонал-соціалістична ідея перевершує не лише Німеччину та наш час, а й арійську расу та саме людство, будь-яку епоху; вона зрештою виражає ту таємничу та незмінну мудрість, згідно з якою...»
> Природа живе і творить: безособова мудрість первісного лісу, океанських глибин і сфер у темних полях космосу; і слава Адольфа Гітлера полягає не лише в тому, що він повернувся до цієї божественної мудрості, а й у тому, що зробив її практичною політикою відродження всесвітнього масштабу.

Іншими словами, націонал-соціалізм не був винайдений Адольфом Гітлером. Він є свідомим вираженням фундаментальних Законів

4 Савітрі Деві, «Блискавка і сонце» (видання архівів Вевельсбурга), с. 168

Machine Translated by Google

Природа керує нашим життям. Вона ґрунтується на безмежній любові до творіння у всій його різноманітності, глибокій, безумовній повазі до мудрості Природи та палкому бажанні зберегти життя, яке виросло з цієї мудрості. Єдиний спосіб зробити це – організувати людське суспільство відповідно до цих фундаментальних Законів. Таким чином, бути проти націонал-соціалізму так само абсурдно та нелогічно, як і виступати проти закону всесвітнього тяжіння чи того факту, що Земля кругла! Націонал-соціалізм – це насправді не що інше, як застосування фізичних та біологічних законів до політичної, економічної, соціальної та релігійної сфер людського життя так само, як вони сьогодні застосовуються до технологій. У цьому світлі націонал-соціалізм є справді науковим – на відміну від будь-якого іншого світогляду. Він не прагне підлаштувати реальність під якісь упереджені теорії, а прагне підлаштувати теорії під реальність. Нові епохальні наукові віхи, таким чином, одразу ж знайдуть відображення в практичному житті націонал-соціалістичної спільноти.

Звичайно, іноді нам може хотітися, щоб деякі з цих Законів були трохи іншими, але ми повинні обов'язково визнати, що їх неможливо змінити. Закони природи не можуть бути скасовані чи змінені шляхом голосування в Генеральній Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, Конгресі США чи будь-якому іншому національному парламенті! Можливо, все було б легше, якби всі люди та всі раси були створені рівними, і якби не було жодних спадкових факторів, які керували б та обмежували наші індивідуальні можливості розвитку. Однак це не так, і немає абсолютно жодного шансу змінити цей факт, приймаючи бажане за дійсне, тобто роблячи так, ніби цих Законів не існує. Будувати суспільство на таких мріях — це смертний гріх, який може мати лише катастрофічні наслідки.

Ці наслідки стають надто чіткими, коли ми дивимося на суспільства, побудовані нашими ворогами на Сході та Заході. Вони одностайно називають націонал-соціалізм «Євангелієм зла», тоді як самі правлять світом, що знаходиться на межі економічної та моральної катастрофи, світом, що страждає від інфляції, безробіття, злочинності, безглуздого насильства, наркоманії, забруднення, порнографії, корупції, голоду та екологічних катастроф – світом, який пережив лише шістнадцять днів миру з 1945 року і де за той самий період було вбито незліченну кількість мільйонів людей. І над цим похмурим світом...

Machine Translated by Google

висить жахлива загроза ядерної війни, яка знищить усе вище життя на землі.

Не дивно, що людина живе в постійному страху перед тим, що приготує їй завтрашній день! На жаль, цей страх і безнадія найбільш поширені в арійській частині світу, де занепад і моральний розпад найбільш поширені. Тут люди повністю відчужені від усіх здорових і природних цінностей і перетворені на бездумних зомбі, чиї тривоги заспокоюються матеріальним добробутом – у постійній гонці з економічним хаосом. Незважаючи на всі матеріальні блага сучасного світу, ці люди не є ні щасливими, ні задоволеними. Їм повністю бракує ідеалів та ентузіазму, і вони втратили будь-яку віру в майбутнє. Арієць просто не бажає заводити дітей у цей світ. Не бачачи майбутнього, він віддає перевагу розкоші сьогодення, а не збереженню своєї раси та культури. Він намагається забезпечити собі якомога комфортніше життя в цій вигрібній ямі, і його єдина надія полягає в тому, що неминуча катастрофа не станеться за його життя. Таким чином, він пасивно спостерігає, як землю його предків повільно, але неухильно захоплюють прибульці, які ще не усвідомлюють, що кінець білої людини означає кінець усієї цивілізації, якою ми її знаємо.

Це Золотий вік, який наші вороги обіцяли світові в 1945 році – це те, що вони змогли побудувати за сімдесят років своєї абсолютної влади. За цих обставин перспективи на майбутнє, безумовно, похмурі. Однак, так не має бути. Те, що світ перебуває в такому зловісному стані, є виключно результатом повної неповаги людини до Законів Природи.

Як націонал-соціаліст, ви неминуче відчуваєте себе кимось з іншої планети, коли одного разу усвідомлюєте природу сучасного порядку. Ви не можете бути частиною цієї системи, і щоденна боротьба за виживання в рамках цього суспільства має здаватися марною тратою часу. Як націонал-соціалісти, ми уявляємо собі абсолютно Новий світовий порядок, заснований на «незмінній мудрості, згідно з якою Природа живе і творить». Тільки в рамках такого нового світового порядку життя може вижити на цій планеті в довгостроковій перспективі. Однак, щоб встановити цей Новий порядок, людина повинна прийняти те, що

Machine Translated by Google

Він не піднесений над Природою. Людина не є господарем творіння, а невід'ємною частиною сукупності Природи, і вона підпорядковується тим самим законам, що й усі інші живі організми. Так само він повинен прийняти науково доведений факт, що людські раси різні – не лише за зовнішнім виглядом, але й за своїми психічними та інтелектуальними характеристиками – і, нарешті, що всі люди є індивідами, створеними нерівними, і що їхнє життя головним чином визначається спадковими факторами, а не природним середовищем.

Звичайно, це може здатися «несправедливим», але одна з речей, яку людина повинна усвідомити, це те, що в Природі немає поняття справедливості в тому сенсі, в якому ми зазвичай застосовуємо це слово. Як люди, ми можемо – і повинні – організувати суспільство, побудоване на правовій та соціальній справедливості, оскільки всі члени суспільства виконують корисну функцію і тому також можуть вимагати рівного захисту перед законом та безпеки від економічної експлуатації. Це частина безпеки, яка є необхідною та природною в організованому суспільстві – фактично, це одна з тих причин, чому люди займалися створенням стабільних соціальних структур, саме тому вони прагнули цієї безпеки.
Однак ми не можемо створити біологічну справедливість – так само, як ми не можемо створити біологічну рівність. З людської точки зору завжди здаватиметься вкрай несправедливим, що деякі люди страждають від жахливих, болісних і невиліковних хвороб у молодому віці, тоді як інші можуть насолоджуватися добрим здоров'ям до ста років – також, навіть якщо той, хто помирає у віці двадцяти п'яти років, має набагато більші розумові здібності та міг би дати людству набагато більше, ніж той, хто досягає старості. Незалежно від того, що ми думаємо з цього приводу, так воно і є – попри всі наші медичні навички – і людина повинна навчитися приймати те, що Природа не визнає нашого поняття справедливості, і будь-яку спробу запровадити якусь божественну справедливість у майбутньому житті слід відкинути як абсурдну спробу втекти від реальності.

У зв'язку з цим вороги націонал-соціалізму часто стверджують, що біологічне уявлення про людську природу, яке є самою основою націонал-соціалізму, є «неетичним». На це можна лише відповісти, що саме так звана «етика» цих опонентів є аморальною, оскільки вона базується на нормах і цінностях, які не ґрунтуються на Природі. Для націонал-соціалістів існує лише одна істина:

Machine Translated by Google

Закони природи, і все, що не повністю відповідає цій істині, є абсолютно на 100% неправильним!

Це, звичайно, означає повне відкидання християнства, чий неприродний дуалізм є основою панівного «морального» кодексу – також там, де цей кодекс маскується під ліберально-гуманістичним або марксистським ярликом. Згідно з християнством, людина займає особливе становище серед усіх істот, маючи божественну душу. Ця душа є універсальною та небіологічною. Вона не відрізняється від раси до раси чи від окремої людини, і вона не залежить від інтелекту чи будь-якої іншої психічної чи фізичної якості особистості, а також не є спадковою чи будь-яким іншим чином під впливом Природи. Саме ця душа робить усіх людей рівними в очах Бога, незалежно від того, що вони роблять або ким вони є, доки вони вірять у Нього. Для християнина говорити про людину як про продукт біологічних факторів – це «приниження». Згідно з християнством, все життя людини – це постійна боротьба між божественною душею (духом) та «матерією», тобто Природою, або – на особистому рівні – плоттю, яка представляє Зло і має бути переможена, щоб отримати вічне життя в невизначеному раю на хмарах (або на землі після Армагеддону). Земне життя — це лише підготовка до майбутнього життя — або на лоні Авраама, або в пеклі, все залежно від того, наскільки успішно люди боролися зі своєю біологічною природою. Саме по собі життя на землі не має жодної цінності, це лише юдоль сліз.

Отже, християнство характеризується виразною зневагою до життя та природи. Це релігія для невдах та мрійників, які не можуть впоратися з життєвими викликами, а просто живуть, сподіваючись, що «останні стануть першими, а перші останніми», оскільки християнство вважає будь-якого злочинця, нікчему та розумово неповноцінного дурня ціннішою людиною, ніж працьовитого та творчого громадянина. Воно представляє набір норм та цінностей, які ставлять діву вище за матір, ченця вище за батька сім'ї, а слабких та стражденних вище за сильних та переможців, навіть мертвих вище за живих. Воно зневажає будь-яке задоволення в житті та прославляє самокатування та самоприниження як позитивні ознаки того, що людина бореться зі своєю плоттю та приймає те, що вона народжена як посудина гріха, бо вона не є повністю духом.

Незалежно від того, з якого боку ви на це дивитеся, християнство представляє збочене та мізантропічне ставлення до життя, яке може

Machine Translated by Google

за жодних обставин не повинно терпітися у здоровому суспільстві. Відверто кажучи, християнство – це свого роду духовний СНІД, який зруйнував наш природний імунітет проти небіологічного мислення. Це забруднююча хвороба розуму, з якою потрібно боротися всіма силами.
означає.

На відміну від християнина, націонал-соціаліст повинен жити. Він повинен розширювати свої здібності та розкривати свою особистість настільки, наскільки це можливо в межах його біологічної природи – як фізично, так і духовно. Він не...
він мав провести життя на колінах перед близькосхідним богом, благаючи про милосердя та прощення за «гріх» народження в Природі. Ми хочемо бачити гордих і гармонійних людей, впевнених у собі та своїй місії в житті –

не перелякані та пригнічені продукти мізантропічних концепцій, таких як «первородний гріх», який залишає людині лише одну надію в житті: що «Бог» простить їй, якщо вона просто повірить і покається. Ми також не хочемо бути несміливими та зневіреними жертвами плюралістичного світогляду з його запереченням абсолютних цінностей. Націонал-соціалісти не атеїсти. Ми віримо в божество, але наше божество є абсолютною протилежністю юдейсько-християнському Яхве. Для націонал-соціалізму існує лише одне справжнє божество: незбагненна творча сила, яка проявляється всюди в Природі. Це божество, якому ми віддаємо свою шану, виявляючи шанування та повагу до мудрості Законів Природи. Як націонал-соціалісти, ми не слідуємо жодному іншому голосу, окрім голосу Природи, і жодній іншій етиці, окрім етики Природи, і ми знаємо лише один смертний гріх: намагатися повстати проти цієї етики. Це не містика, як стверджують деякі, а пантеїзм – ідея про те, що божественне виражається через Природу і ніде більше. Пантеїзм сягає своїм корінням далеко в історію та є однією з основ німецького ідеалізму та романтизму 19 століття . Це визнання того, що ми завдячуємо своїм існуванням принципу життя, який не є просто сумою його хімічних компонентів. Таким чином, націонал-соціалізм розглядає життя як щось більше, ніж матеріалістичну боротьбу за максимальне споживання та самозадоволення – життя передбачає обов'язок захищати божественний принцип, частиною якого ми є. Дехто може назвати це релігією, але для його підтримки не потрібне створення наративу, заснованого на забобонах, – і це точно не «віра». Він ґрунтується не на вірі, а на фактах.

Machine Translated by Google

Хоча людина є частиною Природи, націонал-соціалісти, звичайно, повністю усвідомлюють, що людина відрізняється від усіх інших живих організмів в одному конкретному аспекті: своїм унікальним мозком, який дозволяє їй мислити абстрактно. Ця здатність дозволила людині запобігти або пом'якшити деяку жорстокість Природи, від якої страждають інші істоти. Наш мозок дозволив нам лікувати хвороби, які інакше були б невиліковними, та знайти основні принципи багатьох Законів Природи, завдяки чому ми змогли використовувати деякі з цих принципів на власну користь і – на краще чи на гірше – розробити технології, необхідні для дослідження Землі та використання її багатств.

На жаль, наш мозок також зробив можливим свідоме ігнорування Законів Природи, коли нам зручніше намагатися їх ігнорувати, ніж дотримуватися. У первісному суспільстві ви б швидко відчули наслідки такого порушення, але у високорозвиненому технологічному суспільстві ви зможете пережити порушення Законів Природи протягом досить тривалого часу, не відчуваючи неминучих репресій. Однак, рано чи пізно, вони прийдуть з невблаганною силою, і тоді виправити помилки буде, якщо не неможливо, то принаймні надзвичайно важко.

Зрештою, наш унікальний мозок також дав нам почуття, які навряд чи можна знайти в будь-якої іншої тварини: страх перед невідомим, неминучість смерті, а отже, відчайдушну потребу в чомусь, що може дати людині відчуття духовної безпеки та допомогти їй побачити сенс життя поза боротьбою за матеріальні блага. Ця потреба лежить в основі релігій, але на відміну від них, націонал-соціалізм зосереджується на задоволенні цих потреб на землі. У зв'язку з цим слід зазначити, що ні мозок, ні почуття не є ізольованими, небіологічними факторами, а невід'ємною частиною живого організму, і, як і фізичні характеристики людини, «дух» також підпорядковується Природним Законам щодо спадковості. Як націонал-соціалісти, ми твердо дотримуємося думки, що суспільство в цілому має бути організовано таким чином, щоб враховувати всі аспекти Природного Закону. Таким чином, недостатньо задовольняти матеріальні потреби людей, створюючи здорове економічне життя. Необхідно також подбати про те, щоб задовольнялися й духовні потреби!

Machine Translated by Google

Ворог людини часто стверджує, що духовний всесвіт націонал-соціалізму — це всесвіт примусу та маніпуляцій, де людину позбавляють її свободи та індивідуальності, щоб зробити її частиною бездумної маси. Це, звичайно, далеко від істини.
Фактично, це набагато ближче до опису демократії. Саме демократи розглядають народ як велику сіру масу, де відмінності між окремими індивідами пояснюються лише результатом випадкових впливів навколишнього середовища, які суспільство повинно «виправити», щоб «соціалізувати» людей на демократичний шлях. Націонал-соціалізм, з іншого боку, поважає особистість. Ми знаємо, що всі люди біологічно унікальні та мають різні таланти та здібності. Поєднання всіх цих індивідуальних дарів у рамках суспільства є одним із найважливіших завдань націонал-соціалістичної держави.

Тільки таким чином можна використовувати всю кількість інтелектуальних ресурсів народу – на благо як окремих людей, так і суспільства.

Однак, ми також знаємо, що геній і прогрес ніколи не походять від маси, а завжди від окремих, видатних особистостей, і лише забезпечивши індивіду можливість якомога вільніше знаходити та розвивати себе в організованому суспільстві, ми можемо сприяти просуванню людини до дедалі вищої досконалості. Якщо ми хочемо вирішити величезні проблеми, з якими світ стикається після сімдесяти років демократії, це необхідно. Оскільки очевидно неможливо підняти людей на рівень, що перевищує їхні вроджені можливості розвитку, всі дурні спроби зробити всіх людей рівними в усіх відношеннях неминуче призводять до об'єднання на найнижчому рівні, тобто до придушення всіх осіб, які піднімаються вище середнього рівня за інтелектом чи будь-яким іншим чином. Ця тенденція є не справою націонал-соціалізму, а демократії, і вона навряд чи покращить умови життя на землі.

Однак кожна спроба сформувати еліту справедливо розглядається як загроза самим основам демократичної системи, де вважається, що кожен повинен мати не лише рівні законні права, а й рівний вплив на державні справи, незалежно від того, чи має він необхідні якості, чи ні. Така система може лише завести країну у прірву. У націонал-соціалістичній державі керівництво складатиметься з найкращих людей нації. Тільки вони...

Machine Translated by Google

зможуть вирішити проблеми, що виникають, – і нести відповідальність. Окремі члени демократичних зборів не можуть нести відповідальність за свої дії, оскільки всі рішення приймаються голосуванням, і кожен повинен підкорятися більшості – незалежно від того, погоджується він чи ні. Очевидно, що такий форум надає простір для найрозбещеніших елементів суспільства.
Іронічно, що великі комерційні підприємства витрачають величезну кількість часу та грошей на пошук та навчання найкращих людей на керівні посади в корпорації, тоді як будь-який політичний шарлатан без будь-якої освіти може стати прем'єр-міністром чи президентом своєї країни. Йому лише потрібно мати відповідні зв'язки та не виявляти надмірного розуму, що може свідчити про те, що ним не так легко маніпулювати різними групами інтересів, без підтримки яких він ніколи б не виграв вибори. Найважливіша якість демократичного політика — це здатність безсоромно брехати виборцю та давати обіцянки, які він ніколи не збирається виконувати. Це жалюгідно!

Заперечення індивідуальності та біологічних відмінностей між людьми також призвело до повного витіснення концепції «генетичної гігієни». Сьогодні гігієна — це лише миття рук та чищення зубів.
Людина , однак, знає принцип «генетичної гігієни». Вона витрачає величезну кількість часу та енергії на розведення коней, корів, собак, голубів, папуг тощо – все відповідно до найкращих генетичних принципів, але коли справа доходить до відтворення собі подібних, вона повністю відмовляється від цих принципів – ніби вони дійсні лише у світі тварин. Таким чином вона добровільно сприяє повному біологічному виродженню людини.

У природному стані кожна популяція підлягає біологічному відбору, а це означає, що особини, які найкраще підходять до даних обставин, піднімаються на вершину цього суспільства, тоді як ті, хто не може впоратися з життям таким, яким воно є, повинні загинути. Це один із залізних, невблаганних Законів Природи, який людина змогла пом'якшити, побудувавши суспільства, де є місце та захист для слабших елементів населення, які також відіграють значну роль у розвиненому суспільстві. Однак, якщо ми

Machine Translated by Google

Якщо ми повністю закриємо очі на існування цього Закону Природи, то й ми прямуватимемо до катастрофи, оскільки тоді ми більше не зможемо забезпечити необхідну біологічну якість у популяції для збереження системи, яка є достатньо сильною також для захисту слабких. Якщо не враховувати біологічні реалії життя, ми зрештою опинимося у вільному для всіх світі, де найслабші особини гинутимуть першими.

Отже, націонал-соціалізм не означатиме – як часто стверджується – що слабких покинуть напризволяще. Навпаки! Націонал-соціалізм — єдина гарантія для слабких від неминучого знищення. Однак тут слід наголосити що слабкість не є ідеалом – це те, з чим потрібно боротися, і це можливо лише за допомогою послідовної генетичної гігієни. Націонал-соціалістична держава просвітить людей про біологічні механізми і таким чином забезпечить відновлення природних інстинктів людини в цій галузі, щоб вона могла біологічно розвиватися. Тільки дурні можуть вірити, що людина вже досягла найвищої можливої вершини розвитку. Однак, щоб людина могла розвиватися далі, суспільство повинно забезпечити, щоб хвороби та слабкості не накопичувалися та не передавалися безконтрольно через спадщину. Свобода свідомо передавати страждання своїм дітям та генетично руйнувати населення – це злочин проти майбутніх поколінь!

Водночас суспільство повинно також забезпечити здорове довкілля, щоб хвороби, спричинені зовнішніми впливами, зникли назавжди. Тут ми маємо на увазі не лише соціальне середовище та умови на робочих місцях, а й екологічне середовище. У націонал-соціалістичному суспільстві абсолютно неприйнятно, щоб жадібний матеріалізм та жадібна нажива допускали патогенні штучні добавки в їжі та одязі, шкідливі синтетичні матеріали в наших домівках та громадських будівлях, а також зростаюче забруднення землі, повітря та води.

не кажучи вже про смертельне радіоактивне забруднення, яке триватиме сотні тисяч років. Усе це є логічним результатом повного збочення справжніх життєвих цінностей, що спостерігається в цьому невиліковно хворому суспільстві. Генетична гігієна та загальний контроль забруднення – це лише два аспекти однієї й тієї ж справи: збереження природи та екологічного балансу для забезпечення постійного духовного та фізичного благополуччя людини. Без здорового довкілля навіть

Machine Translated by Google

Найкращі гени будуть знищені, і без достатньої кількості цих генів ніхто не зможе створити здорове середовище.

Щоб створити здорове середовище для розвитку життя, нам також потрібні здорові сім'ї, де діти можуть рости в гармонії та бути щасливими. Ще одне зло сучасного порядку полягає в тому, що такий тип сім'ї руйнується звичним небіологічним мисленням та нісенітницею захисників прав жінок. Так само, як раси відрізняються, різні і статі, і ідея про те, що чоловік і жінка біологічно рівні, є серйозною загрозою для виживання людини. Відмінності між ними є результатом не соціально сконструйованих «статевих ролей», а біологічних ролей! Не випадково саме жінка народжує дітей. Вона не лише біологічно придатна для цього завдання, але й психічно, і як мати нового покоління вона має найважливішу роль у суспільстві. Ідея про те, що вона повинна «реалізувати себе», приєднавшись до робочої сили та отримавши роботу на конвеєрі, поки її діти залишаються на розсуд інших, є злочинною!
Жінки можуть реалізувати себе лише у своїй біологічній ролі матерів. Без матері сім'я розпадається. Діти залишаються напризволяще або на державну освіту. Коли вони повертаються додому, ні в кого на них немає часу. Їх не навчають жодним ідеалам, і вони знаходять своїх кумирів з телебачення, поганої музики та ще гіршої літератури. Вони живуть на фастфуді та стають жертвами найгіршого виду комерційного матеріалізму. Тобто, якщо жінка не вирішить взагалі уникати народження дітей – або використовуючи якийсь «протизаплідний» засіб, або вбиваючи дитину, якщо вона все одно завагітніє. Звичайно, феміністки стверджують, що було б так само природно, щоб чоловік піклувався про дітей, а жінка ходила на роботу. Справа в тому, що якби це було так само природно, чоловік також би народив.

Навпаки, жіноча біологія завжди означатиме, що жінка перебуває у слабшому становищі на ринку праці, оскільки вона менш стабільна як чоловік. Не кажучи вже про роботу, яка вимагає певної фізичної сили. Не дивно, що Елізабет Бадінтер, єврейсько-французька феміністка, у своїй книзі (L'un est l'autre, = «Одне є інше», видана О. Жакобом (!), Париж, 1986, і, що не дивно, перекладена практично всіма західноєвропейськими мовами) вимагає пересадки матки та яєчників у

Machine Translated by Google

чоловікам забезпечити рівність! Суспільство, де така книга знаходить читачів, справді невиліковно хворе!

Частиною біологічної природи людини є те, що вона не просто ізольована особистість, а й соціальна істота, і її соціальний інстинкт виходить за межі нуклеарної сім'ї. З найдавніших часів люди жили разом у групах, щоб краще протистояти небезпекам свого первісного існування. Якби вони цього не робили, людина навряд чи вижила б як вид. Іншими словами, життя в організованих суспільствах є умовою існування людини, а прагнення до організації є частиною нашої природи. Без організованого суспільства кожна людина мала б достатньо справ, намагаючись зібрати предмети першої необхідності. Не було б надлишку на мистецтво, науку, освіту чи будь-яку охорону здоров'я. Високий ступінь організації є просто передумовою як культурного, так і технологічного розвитку. Тому аж ніяк не випадково, що найвищі культури завжди створювалися народами з найкращими здібностями до організації. До речі, більшість із них були арійцями.

Однак у будь-якому організованому суспільстві абсолютно необхідно, щоб індивід адаптувався до норми, яку поділяють інші члени цієї спільноти, і щоб він утримувався від зловживання своїм інтелектом і талантами таким чином, щоб це завдало шкоди тій самій спільноті, яка зробила можливим розвиток цих талантів.

Однак необхідна лояльність у групі не може ґрунтуватися лише на матеріалістичних міркуваннях. Недостатньо мати спільний благодійний орган. Має сенс лише відмовитися від частини особистої свободи в спільноті зі спільною долею, що складається з людей зі спільним походженням, спільними нормами та цінностями, а також зі спільною життєвою метою –
люди, чиї предки протягом поколінь завойовували та захищали одну й ту саму територію, бо хотіли зберегти свій особливий мовний, культурний та біологічний характер.

Саме це бажання створило нашу культуру, яка тісно відповідає талантам, уявленням, ідеалам та цінностям нашого народу – тому, що ми можемо назвати душею нашого народу. Інші народи мають інші таланти, уявлення, ідеали та цінності, і тому вони створили інші культури. Вони можуть бути такими ж «хорошими», як і наша, але вони чужі нам, так само, як наша культура чужа іншим народам. До

Machine Translated by Google

Говорити про майбутню, універсальну «культуру світу», спільну для всіх людей, – це нісенітниця. «Культура», яка не виникла природним шляхом як дзеркало душі народу, – це заперечення самого значення слова «культура», а історія дуже чітко показує, що кожна цивілізація, яка більше не могла зберегти та розвивати власну культуру , а тому імпортувала та інтегрувала будь-які іноземні культурні елементи, з якими вона випадково стикалася, стояла безпосередньо перед своїм неминучим падінням.

Суспільство, що складається з випадкової суміші рас, релігій та філософій, безумовно, не є вираженням духовного та культурного багатства, як це часто стверджується сьогодні. Це абсурдна суміш, існування якої неможливо виправдати жодними підставами – певна ознака неминучого розпаду нації та повного знищення всіх норм і цінностей. Таке суспільство є дегенеративною пародією на справжню спільноту – і воно не може тривати довго, оскільки соціальна лояльність між різними групами, які тимчасово проживають на одному клаптику землі, замінюється набагато сильнішою – духовною – лояльністю до релігійних та філософських ідей, які не мають своєї основи в самій нації та її історії.

Найсерйознішою загрозою для цілісності суспільства є, безперечно, біологічне змішання рас, яке завжди або йшло рука об руку зі змішанням культур, або навіть було його передумовою. Розпад самої культури можна зупинити будь-коли, і народ може знову знайти шлях до власних культурних норм і цінностей – за умови, що расовий склад залишається цілісним. Однак змішання рас є безповоротним, а його наслідки непередбачувані та катастрофічні. Це факт, що природа завжди розвивалася в напрямку більшої расової різноманітності, так що раси зрештою стали видами. Через неприродне змішання рас ми зараз спостерігаємо нівелювання всіх різноманітних природних талантів, які всі визначаються расою. Там, де одна раса розвивалася в одному конкретному напрямку та побудувала спільноту та створила культуру на основі розвинених нею якостей, змішання з іншими расами означає, що через кілька поколінь незаконнонароджені нащадки втратять усі умови для розуміння того, що створили їхні предки.

На жаль, можливостей для навчання забагато такі суспільства, які ми маємо внаслідок змішування рас.

Machine Translated by Google

Латинська Америка, Індія та Єгипет – чудові приклади, як і Еллада та Римська імперія. Так само, як індійська, перська та єгипетська культури, грецька та римська цивілізації були створені та підтримувані імміграційною меншістю переважно нордичної раси. Ця вищий розвинена меншість спочатку придушила первісну більшість та її культуру, але пізніше вона поступово піддалася чисельній перевазі своїх поневолених народів. Ослаблені незліченними війнами, які коштували їм найціннішої крові, та підірвані азійськими ідеями фальшивого гуманізму, вони поступово надавали громадянство дедалі більшій кількості поневолених народів і залучали нових рабів та робітників зі своїх колоній в Африці та Азії, які потім інтегрувалися та отримували громадянство в наступному поколінні. Це, безперечно, знайома картина, чи не так? І саме цей розпад нордичної раси перетворив горду державу Елладу на сучасну Грецію, а Рим на Італію – або, іншими словами: цивілізацію на хаос! У школі ви все ще витрачаєте принаймні деякий час на навчання дітей стародавнім культурам, але жодного слова не сказано про людей, які створили ці культури. Здається, нікого не дивує, що здатність організувати державу може так повністю зникнути. Правда полягає в тому, що більшість людей, які сьогодні маскуються під «римлян», мають расово дуже мало спільного зі своїми могутніми попередниками. Занадто багато їхніх предків мали батьківщину на південь від Середземномор'я!

Коли сьогодні йдеться про расову біологію, невдовзі стикаєшся з купою табу. Вивчення расової біології стало чимось неохайним – якщо ви хочете вивчати людські раси – і навіть від лікарів чи так званих антропологів не можна очікувати жодних знань з цього питання. Навіть бажання мати такі знання шкодить вашій кар'єрі, тож навіщо хвилюватися? Таким чином, завжди з презирливою глузливістю стверджується, що не існує жодної «чистої» білої раси, і що «арійський» – це суто лінгвістичний термін тощо, що все покликане довести, що расова наука – це нісенітниця. Звичайно, ці аргументи не зовсім неправильні, але висновок такий! Це правда, що відбулося змішання різних європейських рас, але це було змішання близькоспоріднених рас у межах однієї основної раси, так званої Білої Раси, яку ви цілком можете називати арійською расою – якщо ви визначите, про що йдеться! Крім

Machine Translated by Google

Немає абсолютно жодних підстав стверджувати, що це змішання – яке аж ніяк не було повним – було абсолютно вигідним для європейців! Ймовірно, все було навпаки, і немає абсолютно жодної вагомої причини продовжувати процес розпаду шляхом подальшого змішаного розмноження.

Невігласи також стверджують, що змішування рас необхідне для уникнення «інбридингу». Це, звичайно, небіологічна нісенітниця. Інбридинг стосується лише схрещування між близькоспорідненими особинами, які обов'язково схожі один на одного з біологічної точки зору. Завдяки інбридингу ми отримуємо накопичення різних генетичних факторів – як хороших, так і поганих. Якщо і батько, і мати несуть однакові гени, існує велика ймовірність – або ризик – що потомство сумуватиме ці гени, і оскільки практично всі ми є носіями невдалих генів, очевидно, що бажано, щоб вони не накопичувалися. Тут неважливо, що також буде накопичення позитивних генів: вища схильність до розвитку божевілля не може бути компенсована іншими позитивними якостями.

Однак, інбридинг становить небезпеку лише у дуже невеликих популяціях, скажімо, на дуже маленькому острові або в так званих «королівських» чи «шляхетних» родинах. У популяції з мільйонами особин він просто не існує за нормальних обставин.

У будь-якому разі, додавання расово чужих генетичних елементів не є добрим способом уникнути інбридингу. Це призводить лише до негармонійних особин, оскільки батьки занадто різні. На це необізнані люди заперечать, що, здається, у тваринному світі – і з рослинами – отримують дуже хороші результати, коли схрещують різні раси. Це, звичайно, дуже вірно, але тут ми говоримо про суворо контрольоване схрещування, де вчені заздалегідь визначили, які конкретні якості вони хочуть вивести.

Таким чином, ви вибираєте батьків з цією метою, беручи особин, які несуть найкращі якості, яких ви хочете схрестити. Коли ви отримуєте потомство, ви знову вибираєте особин, у яких знайдете більшість бажаних якостей.

Їх використовують для подальшого розведення. Решту просто забивають як неминучі відходи. Подальше розведення з цими особинами дасть результати, протилежні бажаним. Ні в якому разі не допускайте випадкового розведення. Якщо це станеться випадково – наприклад, із собаками – ви знищите потомство!

Machine Translated by Google

Існує дуже вагома причина, чому країни намагаються запобігти потраплянню екзотичних рослин і тварин на свої території. Вони порушують природний порядок і можуть загрожувати існуючим екосистемам. Наскільки небезпечним може бути схрещування, ілюструють так звані «бджоли-вбивці». Вони є штучним продуктом спроби створити міцну расу з високою врожайністю. Результатом стали агресивні рої бджіл з дуже різними моделями запилення. Випадково деякі з них вирвались з лабораторії, і сьогодні вони становлять серйозну загрозу у всій Латинській Америці та південних частинах США. Через свою поведінку вони непридатні для комерційного бджільництва, і оскільки вони витісняють європейських медоносних бджіл в Америці, бджола-вбивця створює серйозні проблеми для комерційного запилення фруктових плантацій. Це гарний приклад того, до чого може призвести змішання рас, якщо необхідні засоби контролю не спрацюють – а потім уявіть, що поширення змішання людських рас відбувається абсолютно без будь-якого контролю!

Мабуть, ніхто не запропонував би запровадити ті ж процедури для схрещування людських рас, що й для тварин – не кажучи вже про те, що ми тут маємо справу з набагато складнішими факторами, ніж з тваринами. Не такі легко визначувані речі, як статура, якість м’яса чи здатність продукувати молоко, визначають, чи зможуть люди впоратися з вимогами суспільства, а такі фактори, як характер, інтелект, креативність та внутрішня гармонія – усі ці якості, які, як відомо, сильно страждають при змішуванні рас.

У зв'язку з цим також варто зазначити, що всі люди, які виступають за необмежене змішування рас, абсолютно не змогли сказати нам, якими бажаними якостями чужорідні расові елементи, що зараз вливаються в арійський світ, могли б збагатити білу расу!

У будь-якому разі, сучасні тенденції розпаду в усіх сферах суспільства неминуче призводять до того, що люди стають невпевненими та нещасними. Тільки в справжній, гармонійній спільноті, що складається з людей з однаковим культурним, історичним та біологічним походженням та однаковими духовними прагненнями до майбутнього, людина може знайти душевний спокій та внутрішню безпеку, яких вона потребує. Тільки тут людина може відчути себе природною частиною більшого цілого, чогось могутнішого за саму людину, і що продовжуватиме існувати, коли її вже не буде, так сам

Machine Translated by Google

існувало ще до народження окремої людини. Тільки в такій національній спільноті долі людина знаходить вічне життя, якого вона завжди шукала. У наших дітях і нашому народі ми житимемо вічно, але це єдина частка вічності, яку ми маємо. Без цього ми могли б так само ніколи й не жити!

Якщо ж людина мусить шукати свою ідентичність та свою мету в житті поза межами національної спільноти, ця спільнота втратить свій сенс і неминуче розпадеться, як шлюб, де партнери не мають нічого спільного, крім адреси.

Це фундаментальна націоналістична точка зору.

Однак, лояльність у межах групи має бути взаємною. Не лише громадянин має бути лояльним до суспільства, а й суспільство має бути лояльним до громадянина. Таким чином, лояльність передбачає справедливі соціальні умови та економічну систему, де нікого не експлуатують, і де кожен робить усе можливе для спільного блага, щоб підтримувати порядок, який захищає спільні цінності, гарантує життя та щастя своїх громадян і дає кожній людині її частку вічного життя народу.

Це фундаментальна соціалістична точка зору.

Націоналізм без соціалізму абсурдний – і навпаки: соціалізм без чітко визначеної спільноти не має сенсу.

Сьогодні часто стверджують, що націонал-соціалістичне ставлення призводить до війни та спроб придушити інші нації. Це абсолютна нісенітниця. Правда зовсім протилежна. Повага до культурної та біологічної ідентичності інших народів можлива лише за умови визнання існування та бажаності расових та культурних відмінностей – і навряд чи можна поважати ідентичність інших народів, якщо не цінуєш свою власну! Якщо заперечувати існування расових відмінностей, цілком очевидно, що ви постійно намагатиметеся нав'язати іншим народам те, що самі вважаєте найкращим – без жодної поваги до їхнього особливого характеру. Таке ставлення – расизм, якщо такий взагалі існує!

Катастрофічна ідея, яку поділяють християнство, іслам та марксизм, про те, що існує лише одна цивілізація, правильна для всіх людей незалежно від раси, є основою як європейських колоніальних імперій минулого століття, так і сьогоднішніх невпинних спроб нав'язати безплідний матеріалістичний спосіб життя сучасного індустріального світу наївним народам третього світу, які лише

Machine Translated by Google

бачать блиск, але не можуть підрахувати вартість. Це буде їхньою загибеллю, як і нашою! Споживацьке суспільство бачить лише ринки та споживачів – і тут ключовим словом є одноманітність. Однорідна клієнтура не має жодних особливих вимог, і це робить виробництво простішим і дешевшим, що означає більший збут і вищий прибуток. Національні особливості та різні культурні моделі та мови тут є перешкодою – технічним бар'єром для торгівлі – і тому з ними борються. Для багатонаціональних галузей та мереж усі люди рівні – якщо вони можуть просто споживати. Вони абсолютно не поважають людські цінності. Вони їх знищують.

Для націонал-соціалізму відмінності є частиною природного порядку, і ми хочемо зберегти цей порядок з усіма його відмінностями між расами, народами та окремими особами. Ми абсолютно не хочемо змушувати негритянське плем'я сповідувати нашу релігію, їсти нашу їжу чи користуватися нашими законами. Ми хочемо, щоб інші народи знайшли свій власний шлях у майбутнє. Звичайно, ми повинні бути раді співпрацювати з ними, якщо це взаємовигідно, але ми не будемо їм заважати. Якщо вони не можуть знайти свій шлях, це їхня проблема, а не наша. Ми не прагнемо жодного конфлікту ні з ким – ми просто хочемо, щоб нас залишили в спокої. Однак ми не пацифісти. Ми знаємо, що часом кожен народ повинен боротися за виживання як нація. Якщо цього не станеться, він загине, і ми не можемо просто сидіти склавши руки і дозволяти знищувати наш власний народ. Якщо нашому існуванню загрожує небезпека, ми повинні захищатися, і ми знаємо, що лише новий націонал-соціалістичний світовий порядок, що складається з незалежних націй, які взаємно поважають одна одну, може забезпечити тривалий мир і врятувати світ від неминучої катастрофи.

Якщо світ не прийме націонал-соціалізм як свою єдину надію на майбутнє, людство зіткнеться зі знищенням. Це буде логічним наслідком його постійних порушень Законів Природи.

Однак це не буде кінцем Всесвіту. Звідти планета Земля та люди на ній — це крихітні та абсолютно незамінні частини величезного механізму. Якщо ми зникнемо, різні цивілізації останніх 10 000 років стануть лише незначним епізодом у безкінечному та позачасовому просторі — експериментом, який пішов не так. Навіть після тотальної ядерної війни, ймовірно, все ще існуватиме основа для біологічного життя в деяких місцях Землі, і тоді розвиток до дедалі вищих форм почнеться знову. Навіть якщо Земля буде повністю знищена в такій війні

Machine Translated by Google

або з будь-якої іншої причини – більш ніж ймовірно, що десь на іншій планеті у дуже далекій сонячній системі, десь у космосі, можливо, за квінтильйони світлових років від нас, існує життя. У будь-якому разі, Природа завжди існуватиме – також без людей і без планети Земля. Навіть без життя у Всесвіті все ще існуватиме природний порядок. Цей Всесвіт не приймає жодних особливих законів для людини, і якщо вона цього не усвідомить, то заслужить на своє майбутнє знищення, і ніщо не зможе цього змінити.

Однак, ми вважаємо, що було б ганьбою допустити цього. Ось чому ми намагаємося змусити людей прислухатися до розуму в цю дуже пізню годину. У нас немає часу гаяти. Чи не хотіли б ви приєднатися до нас? Не заради нас – а заради ваших дітей.

Чи можете ви уявити собі світ без білих людей та цивілізацію, яку вони створили? Ми також не можемо!

Звичайно, це не питання політики. Саме наше існування на кону. Чи можете ви дозволити собі витрачати більше свого часу?

Machine Translated by Google

Націонал-соціалізм Лівий рух

Повл Г. Ріс-Кнудсен

Machine Translated by Google

Протягом багатьох років було загальновизнано, що націонал-соціалісти є крайніми правими, і вони лише рідко вагалися називати себе такими. Однак у певний момент офіційною політикою Всесвітнього союзу націонал-соціалістів стало уникати терміна «правий», стверджуючи, що націонал-соціалізм не вписується в схему «правих» та «лівих» і натомість має розглядатися як такий, що стоїть вище цієї відмінності. Це, безумовно, був крок у правильному напрямку, але в цей час і в контексті поточної боротьби, можливо, було б гарною ідеєю переглянути все питання про політичні крила та прояснити кілька моментів щодо значення термінів «праві» та «ліві» та їх застосування до сучасної політичної сцени.

Історично склалося так, що слова «праві» та «ліві» стосовно політичних поглядів виникли у дореволюційній Франції, де ті, хто хотів зберегти систему правління більш-менш такою, якою вона була, сиділи праворуч у Національних зборах, тоді як ті, хто хотів більш радикальних змін, сиділи ліворуч. Звідси й термін «праві» для реакціонерів та «ліві» для революціонерів – терміни, які з того часу стали загальновідомими та вживаними.
Однак ні слово «реакціонерний», ні слово «революційний» не говорять нічого універсального про конкретні погляди, про які йде мова. Вони обидва є відносними та отримують своє специфічне значення лише в певному історичному контексті. Революціонери минулих часів, як, наприклад, європейські націонал-ліберали 19 століття, сьогодні не здаються дуже революційними – навпаки! – так само, як сучасних реакціонерів вважали б дуже революційними 200 років тому. Коли комуністи прийшли до влади в Росії в 1917 році, вони зробили це як революціонери, які прагнули повалити неефективний та корумпований режим, тоді як сьогодні вони представляють реакційний істеблішмент, що стикається з новим революційним викликом.

У наш час традиційне ліве крило переважно марксистське – навіть до такої міри, що сам термін «ліве крило» вважається синонімом слова «марксист». Це, звичайно, не має жодної реальної основи. Будь-який революціонер є лівим – просто марксисти мали так мало конкуренції, що вони були

Machine Translated by Google

здатний привласнити термін.

З іншого боку політичного спектру ми маємо праве крило, що складається з реакціонерів, які хочуть зберегти сучасне суспільство та так звану християнську цивілізацію Заходу з її матеріалізмом та капіталізмом. Праві відстоюють традиційні патріотичні цінності: вони є добрими християнами та добрими громадянами, які захищають Конституцію та вірні своїй країні та своєму монарху, якщо такий у них є. Вони готові піти на війну проти будь-якої іншої нації, щоб ствердити свою власну велич – навіть якщо це означає ведення ядерної війни проти іншої Білої країни, якщо вони вважають, що її система правління загрожує їхньому власному внутрішньому порядку, незалежно від того, наскільки корумпованим та дегенеративним він може бути. Вони виступають за економіку, засновану на необмеженому вільному підприємництві, незалежно від наслідків, але вони обурюються ліберальною тенденцією в політиці, а також імміграцією та расовою інтеграцією, оскільки бояться будь-яких змін, які можуть порушити порядок, до якого вони звикли.

Місце націонал-соціалістів у цьому спектрі здається цілком очевидним: ми ліві – безсумнівно! Ми не хочемо зберігати нинішню систему чи будь-яку її частину. Ми не віримо в основи системи, яка привела наш народ до страждань сьогодення! Ми не хочемо підтримувати жодну установу, яка відповідає за дві світові війни між білими народами, а також за незліченну кількість малих війн, ядерне переозброєння, забруднення навколишнього середовища, безробіття, повне розчарування молоді, яка втратила будь-яку віру в майбутнє, наркоманію, порнографію та всі інші форми повного виродження, які демонструються сьогодні. Ми, націонал-соціалісти, хочемо найрадикальніших змін з усіх: ми хочемо повного повалення всього Старого Порядку!

У той час як марксизм поділяє базову егалітарну філософію зі Старим Порядком і визначає себе як матеріалістичний рух, спрямований на простий перерозподіл матеріальних благ, націонал-соціалізм прагне побудувати абсолютно Новий Порядок, заснований на ідеалізмі та глибокій повазі до законів природи в усіх аспектах життя.
Це, безумовно, найреволюційніша ідея цього століття –
і таким чином дуже ліве! – і воно точно не марксистське!

Machine Translated by Google

Порівняно з націонал-соціалізмом, марксизм — це не що інше, як псевдореволюційна ідея, винайдена християнством і підтримана ліберальною демократією: якщо всі люди створені рівними, чому б усе багатство не розподілялося порівну між усіма людьми? У цьому світлі марксизм — це просто частина Старого Порядку, який ми хочемо зруйнувати.

Якщо націонал-соціалізм, по суті, є лівим рухом, то, звичайно, парадоксально, що націонал-соціалісти присвятили стільки часу та енергії підлаштовуванню під традиційні правих погляди, водночас уникаючи будь-яких можливостей для лівих. Чи дивно, що всі спроби створити націонал-соціалістичний рух на цій основі були абсолютно невдалими?

Першою передумовою для створення чогось у цьому світі є чітке уявлення про те, чого людина хоче досягти і як це можна зробити. можливо досягти цього. Скульптор, який хоче створити витвір мистецтва, починає з уявної концепції, а потім прагне втілити її в обраному матеріалі. Він не просто мимохідь грається різцем по шматку мармуру, розмірковуючи, яким буде кінцевий результат.

Отже, вкрай важливо усвідомити, що націонал-соціалізм — це не просто форма крайнього правого руху. Кожен у наших лавах, хто досі має такі уявлення, повинен присвятити себе вивченню ідеї націонал-соціалізму, щоб знайти її справжній сенс і значення, або, якщо у нього немає енергії чи можливостей для цього, він повинен знайти інший вихід для своєї діяльності. У цьому Руху немає місця для розчарованих ненависників чи релігійних мрійників, а лише для відданих націонал-соціалістичних революціонерів!

Давайте дивитися правді в очі: праві — це здебільшого жалюгідний конгломерат людей з дуже нечіткими уявленнями. Вони розуміють, що щось не так. Але вони відмовляються залишати Старий Порядок. Натомість вони чіпляються за це всіма силами та бажають повернутися до ситуації, яка була 75 чи 100 років тому, думаючи, що це вирішить усі їхні проблеми. Вони просто не бачать, що той безлад, у якому ми перебуваємо сьогодні, є логічним результатом системи, яка існувала 100 років тому.

Machine Translated by Google

– що основи тієї системи не були достатньо добрими та стабільними, щоб захистити нас від нинішнього розвитку. Батько більшості наших проблем полягає в тій самій християнській ідеї, чия егалітарна філософія та чужі й неприродні вчення позбавили наш народ душі, але яку вони продовжують вихваляти як щит від занепаду, який бачать навколо себе. Коли всі їхні марні спроби зупинити розвиток зазнають невдачі, вони розчаровуються та перетворюються на простих ненависників, бо не мають справжнього бачення та ідеології.

Це історичний факт, що від правих ніколи не виходило нічого доброго. Якби не такі революціонери, як Коперник, Кеплер, Джордано Бруно та Галілей, ми б досі вірили, що Земля пласка і є центром Всесвіту. Коли розвивався капіталізм, істеблішмент не робив жодних спроб вирішити соціальні проблеми, що виникли внаслідок промислової революції, а продовжував безжально експлуатувати новий робітничий клас, що породжувало революційні думки, виражені в марксистській ідеології.

І всі необхідні та справедливі соціальні покращення, які ми бачили протягом останніх 100 років, були запроваджені лише після жорсткого тиску з боку лівого крила, тоді як праві консерватори постійно відступали, жалюгідно намагаючись зберегти для себе якомога більше.

Звичайно, це не означає, що будь-яка спроба повалити усталену систему є самою по собі доброю. Якщо людині вдасться створити новий Природний порядок, який не скам'яніє, а залишиться живим організмом і розвиватиметься в межах Природного закону, приймаючи нові наукові та філософські уявлення про Природу життя, не чіпляючись за застарілі концепції, то справді було б дуже серйозним злочином спробувати викорінити цей порядок і повернутися до егоїстичного матеріалізму, християнства чи будь-якої іншої неприродної філософії. Що є добром, а що поганим, можна оцінювати виключно на основі Природного закону – чим ближче до нього, тим краще.

Майже загальновизнано, що між націонал-соціалізмом і марксизмом існує прірва. Однак, водночас, націонал-соціалісти, безумовно, також не є правими. Єдиною спільною рисою націонал-соціалізму з правими, здається, є расове питання. Але тут також існує величезна різниця.

Machine Translated by Google

у світогляді. Праві вважають, що бути білим саме по собі має абсолютну цінність, що підносить арійську расу над усіма іншими живими організмами та дає їй право робити зі світом те, що вона хоче. Однак, як націонал-соціалісти, ми стурбовані не лише життям та безпосереднім благополуччям нашої власної раси. Ми розглядаємо білу расу як частину цілісного природного порядку Всесвіту, і наше бажання зберегти її пов'язане з нашим бажанням зберегти все природне середовище – включаючи інші людські раси – з глибокої поваги до незбагненної мудрості Природи.

Безсумнівно, наша раса має величезні інтелектуальні можливості, але її здібності не мають абсолютно жодної цінності як такі, якщо їх не використовувати правильно відповідно до законів природи. Занадто довго ми приєднувалися до хору, який проголошує «Білу владу», та ігнорували сумний факт, що наша раса мала абсолютну владу щонайменше 2000 років. І саме ця сила призвела до того суспільства, яке ми маємо сьогодні.

Таким чином, ми не поділяємо правих переконань у безперервному технологічному та економічному розширенні, яке вже призвело до забруднення повітря та води і зробило величезні території світу непридатними для життя для всіх видів – розвиток подій, що означає, що озоновий шар в атмосфері систематично руйнується, щоб майбутні покоління піддавалися небезпечному для життя випромінюванню, що тропічні ліси, які постачали нам кисень, вирубуються, щоб звільнити місце для промислового зростання, а пустелі зрошуються, щоб рівень ґрунтових вод опускався на родючих територіях, які потім, своєю чергою, стають пустелями. Все це результат арійського генія, без якого воно не існувало б – генія, який не був залучений до побудови кращого світу для наших дітей та онуків, а лише до задоволення людської жадібності сьогодення, до забезпечення приємного життя зараз, не зважаючи на майбутнє. Ця фатальна тенденція, яка за стандартами природного права, безперечно, перетворила індустріалізовані білі країни Заходу на набагато більш дегенеративний стан, ніж будь-яке так зване примітивне суспільство третього світу, жорстоко підтримується правими, які, здається, вважають, що все було б добре, якби лише чорношкірих, євреїв та «людей-човнів» вигнали. Ми знаємо, що саме по собі це нічого не змінит

Machine Translated by Google

взагалі.

Наша мета — повне духовне відродження, і наша найближча мета — визначити та побудувати основи для цього відродження, що єдине, що може надати расовій боротьбі будь-якого сенсу. І цю боротьбу слід розуміти не як боротьбу проти інших рас, а як невпинну боротьбу проти занепаду нашої власної раси. Ізольоване звернення до Раси як основи нового суспільства є безглуздим, якщо ми не зможемо подолати цей занепад і знайти шлях назад до Природних цінностей. Якщо наша раса може вижити лише в контексті сучасної системи, ми не хочемо, щоб вона вижила, бо тоді вона являтиме собою не що інше, як найгрубішу форму антиприродного виродження. Претензія на «Білу Силу» може набути сенсу лише тоді, коли під цим ми маємо на увазі бажання реактивувати силу Природи, яка приховано лежить у генії Білої людини, чий обов'язок — використовувати цю силу для підтримки самого принципу життя.

Звісно, це не означає, що ми підтримуємо будь-який вид мультирасизму. Раса є одним із наріжних каменів природного порядку, і тому її потрібно захищати, як і всі інші природні принципи.
Це, звичайно, не означає, що білий колір шкіри обов'язково є ознакою людської якості. Біла раса дозволила світу скотитися на межу катастрофи, і якщо її не змусять усвідомити, що якість життя можна покращити, замінивши матеріалістичне споживацьке суспільство – що є найвищою метою як марксизму, так і лібералізму – природними та духовними цінностями, вона приречена і лише знищить усю планету в процесі свого абсолютного занепаду.

Звичайно, націонал-соціалісти не вважають, що нам слід повертатися до печер кам'яного віку, але ми вважаємо, що ніколи не слід брати з природи більше, ніж ми їй повертаємо. Якість життя повинна значити для нас більше, ніж кількість матеріальних благ.

У сучасному розчарованому суспільстві дедалі більше людей усвідомлюють це і, більше того, протестують проти панівного порядку. Однак вони не стають націонал-соціалістами з однієї простої причини: вони не усвідомлюють, що націонал-соціалізм – і тільки націонал-соціалізм! – може вирішити вирішальні проблеми сьогодення. Натомість вони дозволяють своїм протестним рухам захопити...

Machine Translated by Google

Марксисти, які краще за нас вміють продавати свій продукт, попри те, що жоден марксистський уряд ніколи не робив найменшої спроби вирішити ці проблеми – просто тому, що сама концепція марксизму є матеріалістичною і жодним чином не пов'язана з природними цінностями. Марксисти просто використовують народне невдоволення істеблішментом для просування марксизму. Самі незадоволені люди зовсім не є марксистами.

Поки націонал-соціалісти бігають навколо, намагаючись завоювати на свій бік невеликі маргінальні групи традиційних правих з усіма їхніми політичними та релігійними зацикленнями, горезвісною мегаломанією та відсутністю відданості справі – що є результатом їхньої постійної оборонної позиції, намагаючись врятувати те, що має зникнути – марксисти закріплюються серед небайдужих громадян, які відмовляються від безмежного матеріалізму з ідеалістичної турботи про майбутнє нашої планети. Здебільшого ці люди не усвідомлюють, що збереження Природного порядку вимагає більш далекосяжних заходів, ніж контроль забруднення та скасування ядерної енергії та атомної бомби. Вони не бачать, що це також вимагає расового розділення та загального духовного відродження, яке може повернути Людину до джерел життя. Однак вони також можуть навчитися цьому – чи, радше, вони не можуть не бачити цього – якщо їм нададуть необхідну інформацію та розуміння, а не залишать їх під винятковим впливом безглуздих марксистських вчень. Ці люди ідеалістичні та за природу, і тому вони справді належать нам — і вони, як правило, набагато цінніші як бійці, ніж чимало розчарованих молодих людей, які називають себе націонал-соціалістами, намагаючись підняти своє его та приховати особисті проблеми й невпевненість за самопроголошеною формою, безглуздими званнями та титулами. Але екологів не приваблюють штурмовики чи пропаганда ненависті, все це лише підтверджує їхнє негативне враження від націонал-соціалізму. Також не допомагає говорити з ними про значення раси, бо вони ще не зайшли так далеко у своєму розвитку, щоб побачити актуальність расового питання. До них потрібно звертатися там, де вони є, і з питань, які хвилюють їх тут і зараз. Для цього необхідно створити якісний матеріал про екологічну політику.

Machine Translated by Google

проблеми з точки зору націонал-соціалістів, та звертатися до груп, де ці люди збираються на знак протесту проти ядерної зброї, забруднення та ядерної війни. Ми не можемо очікувати, що екологи прийдуть до нас, бо вони не мають жодного способу зрозуміти, що таке націонал-соціалізм; і якщо нам не вдасться з ними зв'язатися, вони будуть втрачені для марксистів, в руках яких вони ніколи не усвідомлять усіх наслідків власної позиції.

Ці нові протестувальники вороже налаштовані до нас – просто через десятиліття ворожої пропаганди, яка не лише відчужила здорових та розумних людей від будь-якого руху, що відкрито виражає ідеї націонал-соціалізму, але й успішно залучила до нашого руху велику кількість людей, які надто добре відповідають цьому пропагандистському образу націонал-соціалізму, і які приходять до нас просто тому, що хочуть відповідати цьому образу. Вони хочуть бути такими ж кровожерливими, кровожерливими звірами, якими вони знайомі з незліченних голлівудських постановок та розповідей жовтої преси про жахливих «нацистів».

Занадто довго ми вітали таких психопатів у наших лавах і занадто довго не могли дистанціюватися від інших організацій, які роблять те саме. Те, що люди називають себе націонал-соціалістами та розмахують свастикою, не робить їх нашими товаришами! Багато організацій досі цього не усвідомлюють, і доки вони цього не зроблять, вони приречені – і,

На жаль, ми також, якщо не скористаємося кожною нагодою, щоб публічно засудити їх. Часто кажуть, що не слід «прати брудну білизну» перед ворогами, а всі «внутрішні чвари» слід тримати всередині себе.

власні стіни. Однак це не наша білизна і це точно не «внутрішня сварка» – це необхідна операція з прибирання, і її потрібно проводити публічно.

Наші найгірші вороги — не євреї чи комуністи, а саме ті люди, які, називаючи себе націонал-соціалістами, своєю поведінкою принижують фундаментальні концепції націонал-соціалістичної філософії, тим самим підтверджуючи спотворене враження про нашу Ідею, яке поширює серед громадськості наш ворог.

Дійсно, ми не можемо відчувати жодної лояльності до таких людей і жодної

Machine Translated by Google

дружба. Навпаки, ми повинні позбутися будь-якого зв'язку з ними та всіма силами показати людям, що вони нам не належать. Понад усе, ми повинні докладати всіх зусиль, щоб робити саме те, чого від нас не очікують. Ми
очікується, що ми підтримаємо майже будь-якого правого, який розмахує свастикою – і нас точно не слід зустрічати деінде з лівими, просто тому, що людям знову і знову повторювали, що ми праві. Отже, ми повинні навмисно показати їм, що їх дезінформували. Ефект несподіванки, ймовірно, змусить принаймні деяких людей прислухатися до того, що ми маємо сказати. Крім того, це змусить людей двічі подумати про те, що їм кажуть про націонал-соціалізм, коли вони усвідомлять, що їм одного разу збрехали з цього питання.

У зв'язку з цим слід зазначити, що ми не є історичним об'єднанням. Багато націонал-соціалістів, здається, думають, що ми збираємося відродити націонал-соціалістичну Німеччину та пересадити її в інші частини світу. Саме так наш ворог хотів би нас представити, але це не так! Націонал-соціалістична Німеччина є спробою — і не зовсім успішною спробою! —
організувати націонал-соціалістичну громаду в певний час і в певному історичному контексті. Це може надихати нас, і ми можемо з цього вчитися – але ми не можемо її відродити – і нам ніколи не слід намагатися. Це був експеримент, розроблений для вирішення низки проблем, які хвилювали німецький народ у той час, але які не обов'язково вважаються однаково важливими людьми сьогодні.

Коли Гітлер близько 60 років тому розпочав свою історичну місію з реорганізації Німеччини, вся німецька нація була на колінах в економічному, військовому та політичному плані. Після поразки у Першій світовій війні Німеччина втратила не лише всі свої колонії, а й величезну частину своєї європейської території, заселену кількома мільйонами німців, які опинилися відрізаними від своєї батьківщини, живучи жалюгідним життям як меншини в іноземних країнах, які лише хотіли їх знищити. Те, що залишилося від Німеччини, було повністю...

Machine Translated by Google

демілітаризована, а тягар обурливих вимог щодо репарацій, висунутих завойовниками, спричинив найжахливішу інфляцію у світовій історії та знищив будь-яку можливість економічного відновлення. У цій ситуації невелика меншість єврейських іммігрантів зі Сходу поступово отримала контроль над зруйнованою економікою, а також над усім культурним та політичним життям країни.
Порівняно з цією ситуацією, всі розмови про нинішню економічну кризу є абсурдними. Матеріально будь-яка країна Заходу та більшість комуністичних країн перебувають у набагато кращому становищі, ніж Німеччина у 20-х роках. Сьогодні йдеться про продаж сімейного автомобіля та, можливо, переїзд до дешевшої квартири. У Німеччині це було просто питанням виживання.

Однак у моральному плані ми стикаємося з набагато серйознішою загрозою, ніж була Гітлер. Його Німеччина все ще була досить однорідною країною, де більшість людей поділяли спільні цінності та норми, а також спільну віру в культурні традиції нації. Вони хотіли повернути собі колишню могутність – вони хотіли бути сильними та шанованими іншими народами. Гітлеру не потрібно було казати їм любити свій народ та свою расу. Він міг вважати само собою зрозумілим, що вони це роблять. Їхні цінності та норми не обов'язково повністю відповідали філософії націонал-соціалізму, але вони були міцною основою, на якій можна було побудувати націонал-соціалістичну державу без особливих труднощів, і таким чином Гітлер міг зосередити свою політичну пропаганду на більш буденних речах.

Він жив у справді революційні часи, коли потреба в роботі та їжі мала першорядне значення, і він знав, що програма, яка могла б забезпечити ці речі, дала б йому підтримку виборців і таким чином дозволила б йому здобути владу, щоб він міг спробувати реалізувати своє політичне бачення, яке, звичайно, виходило набагато далі, ніж нагальна потреба в матеріальних речах.
Однак, як ми всі знаємо, націонал-соціалізм був не єдиною революційною силою в Німеччині на той час. Комуністи мали точно такі ж переваги, як і Гітлер: голодне населення, готове спробувати майже все, щоб вижити. Вони також мали

Machine Translated by Google

перевагу над Гітлером, яку вони могли вказати на успішну революцію в Росії. Гітлер не мав нічого подібного, з чим він міг би пов'язати свою боротьбу. І варто зазначити, що він не пов'язував свій рух з жодною з потужних правих ідеологій минулого, таких як монархія чи церква. Його підхід був повністю лівим і однаково протилежним як істеблішменту, так і Комуністичній партії. Коли, нарешті, він переміг комуністів, то не змусивши їх замовкнути, а позбавивши їхньої підтримки, взявшись за ті ж проблеми, що й комуністи, і вказавши на краще рішення – і все це

переконав німецького робітника, що він може бути кращим і більш компетентнішим лідером, ніж був би Тельманн, який очолював Комуністичну партію Німеччини. Він розмовляв з людьми про те, що їх хвилювало, мовою свого часу та перейняв військовий стиль, популярний у країні, повній колишніх військовослужбовців, які мали будь-які підстави почуватися зрадженими урядом, і який також був корисним у ситуації, коли доводилося боротися з численними комуністичними бандами вбивць, які використовували дуже схожий стиль і мову з Гітлером.

Намагатися наслідувати стиль Гітлера сьогодні було б політичним самогубством. Фактично, це був кінець кожної групи, яка досі це намагалася. Ви також не можете запозичити пропагандистські матеріали Гітлера. Перекладати це, передруковувати чи імітувати в іншому контексті як щось інше, окрім історичного навчального матеріалу, смішно. Гітлер обслуговував німецькі маси 1930-х років. Окрім усього іншого, ми повинні усвідомити та прийняти, що в сучасній ситуації немає способу завоювати маси. Сьогодні ми шукаємо невелику кількість ідеалістів. Щоб їх знайти, нам потрібно звернути нашу увагу...

увага до проблем, які стосуються саме того типу людей, яких ми шукаємо: забруднення, ядерна загроза, прокляття багатонаціонального капіталізму тощо. Більшість із цих проблем були невідомі сучасникам Гітлера, але це не привід не вирішувати їх! Наш світ став набагато складнішим, ніж був 50 років тому, і будь-який політичний рух, який не враховує цього, зводиться до анахронічного викопного стану.

Ми повинні визнати, що загалом ми схильні говорити та писати забагато про націонал-соціалістичну Німеччину. Незважаючи на все

Machine Translated by Google

Добре, що ми можемо показати, що Гітлер зробив для Німеччини, але люди, яких ми шукаємо сьогодні, насправді не дуже цікавляться тим, що сталося 50 років тому. Вони стурбовані своїм часом – і майбутнім.

Коли ми так відчайдушно чіпляємося за минуле, одна з причин, звичайно, полягає в тому, що націонал-соціалістична Німеччина є єдиним прикладом застосованого націонал-соціалізму, який коли-небудь бачив світ, і що ці 12 коротких років представляють єдину славу та успіх, яких коли-небудь досяг наш Рух. Це зрозуміло. Нам це потрібно в ці важкі часи приниження та переслідувань. Нам це потрібно, щоб показати собі, що націонал-соціалізм колись переміг – попри всі негаразди. Однак надзвичайно небезпечно, коли ця повага та захоплення минулим, замість того, щоб бути продуктивним натхненням, перетворюється на ностальгічну фіксацію на минулій епосі, сліпу любов до атрибутики НСДАП, форми, символіки, звань, зачісок і навіть до мовного стилю 30-х років. Важлива не зовнішня зовнішність, а внутрішня ідея, і ми повинні рухатися далі. Як і Гітлер, ми повинні уникати потрапляння в пастку історії. Іншими словами, ми повинні показати, як націонал-соціалізм може вирішити проблему безробіття сьогодні –

не лише те, як Гітлер вирішив це питання у 1933 році.

Ідея націонал-соціалізму виходить за рамки Гітлера та самого націонал-соціалізму. Гітлер застосував її до попереднього часу та місця; ми повинні застосувати її до нашого власного. Вона позачасова, бо представляє той самий принцип, за яким живе та творить Природа. Вона існує з початку часів і існуватиме вічно, доки існує Всесвіт, незалежно від того, чи існує арійська раса – або людство як таке, зрештою – чи ні.

Людина відмовилася від цього принципу, і наше завдання — показати їй, що вона не може робити це безкарно, і що всі її нинішні проблеми спричинені божевільною вірою в те, що людина піднесена над Природою. Роблячи це, ми повинні бути так само мало пов'язані з націонал-соціалістичною Німеччиною, як інші ліві пов'язані з Радянським Союзом.

Machine Translated by Google

Нам також слід багато чого навчитися з того, як організовані інші ліві групи. Поширеною є думка, що марксистські організації складаються з людських відходів. Звичайно, це може бути правдою щодо послідовників деяких груп, але ядро серйозних марксистських організацій організоване за принципами, які гарантовано забезпечать якість та відданість. Члени дуже часто отримують десятину, і від них вимагається проводити певну кількість вечорів щотижня, займаючись ідеологічною підготовкою та практичною діяльністю. Загалом,
Вимоги, що ставляться до марксиста, набагато перевищують усе, що ми коли-небудь наважувалися очікувати від наших членів. Це дещо говорить про якість, а також пояснює, чому марксисти досягають набагато кращих результатів, ніж ми, – попри те, що те, що вони проповідують, є повною нісенітницею.

Однак серед націонал-соціалістів, займаючи позиції чи використовуючи методи, які зазвичай вважаються марксистськими, вони, здається, стикаються з великим побоюванням бути «забрудненими» марксизмом. Вони стверджують, що це дасть нам погану репутацію як серед друзів, так і серед ворогів. Що ж, у нас вже є погана репутація – чесно кажучи, гірше вже навряд чи стане. Але оскільки нас не дуже хвилює переконання традиційних консерваторів, яке це має значення? Якщо вони не можуть відрізнити комунізм від націонал-соціалізму, то це їхня проблема, а не наша!

У такому разі вони демонструють брак інтелекту, що робить їх для нас марксистами в будь-якому разі. Ми не можемо дозволити нашим ворогам визначати, що є націонал-соціалістичною точкою зору, а що ні, і ми, звичайно, не можемо залишати всі добрі справи марксистам, лише щоб догодити людям, які все одно виявилися для нас абсолютно марними. Ми вже робили це надто довго — і це ще одна причина, чому марксисти були такими успішними та мають...
змогли захопити величезні сегменти нашої культури та інтелектуального життя, тоді як націонал-соціалісти дозволили собі відчувати себе зобов'язаними сказати «так» НАТО, Європейському спільному ринку, бомбі, капіталізму, необмеженому «вільному підприємництву» тощо. Настав час це змінити! Не продовжуймо робити те, чого від нас очікують люди. Давайте робити те, чого нас вчить націонал-соціалізм, а не те, чого, на думку людей, він повинен нас навчити.

У зв'язку з цим сумна правда полягає в тому, що багато націонал-соціалістів у своєму традиційному мисленні стали жертвами найгіршого ґатунку.

Machine Translated by Google

правої, антикомуністичної пропаганди. Головна загроза людству, безумовно, виходить не з Москви, Пекіна чи Гавани. Абсолютно неможливо звинувачувати комуністів у жалюгідному стані сучасного світу — у наркоманії, злочинності, порнографії, ядерному переозброєнні, расовій інтеграції, забрудненні тощо. Винна наша власна нинішня система правління — ні комуністи, ні євреї! Ми повинні усвідомити, що ці лиха були створені нашими власними корумпованими та морально зіпсованими політиками та біржовими маклерами, і що ми, арійські народи світу, самі дозволили їй стати так погано. Не іноземний уряд, а ця нинішня система є загрозою для існування планети, і без цієї системи не було б жодного Радянського Союзу чи будь-якої іншої комуністичної держави сьогодні. Комунізм був би знищений під час Другої світової війни, якби Захід не надав Радянському Союзу необхідну зброю та технології. Навіть сьогодні всі комуністичні держави миттєво розпалися б, якби їх постійно не підтримували західні уряди та банкіри, які заробляють статки на торгівлі з цими країнами – і на позичанні їм грошей. Комуністи, безумовно, це знають, і в них більш ніж достатньо роботи, щоб тримати Східну Європу в узді та забезпечувати, щоб комуністичний режим в Афганістані становив серйозну загрозу для Заходу. Цікаво, що ті самі транснаціональні корпорації, які отримують величезні прибутки від торгівлі з комуністичним блоком, заробляють ще один статок на виробництві зброї, яку наші політики намагаються переконати нас, що вона необхідна для захисту від комуністів – ніби можна захистити що завгодно, знищивши все живе в ядерній війні. Це, звичайно, абсолютно абсурдно, але тим не менш, це політична та фінансова система, яку так енергійно підтримують праві.

Безсумнівно: комунізм, безумовно, був би дуже неприємною річчю, але це не був би кінець світу.

Християнська ліберальна демократія, найімовірніше, так і буде! У Східній Європі расова чистота набагато вища, ніж будь-де на Заході – просто тому, що їхня неефективна економічна система не приваблює масштабної імміграції з країн третього світу; та расова свідомість росіян, які є домінуючою нацією в

Machine Translated by Google

Радянський Союз, безумовно, обіцяє кращі перспективи для виживання арійської раси, ніж бачення ліберальних та консервативних американських політиків. Звичайно, це правда, що комунізм теоретично не підтримує расові принципи, але з комунізмом теорія та практика – це дві дуже різні речі. Безсумнівно, матеріалізм, запропонований Заходом, є більш привабливим тут і зараз, але за цим приємним життям, швидше за все, піде потоп, який цілком може знищити все життя на землі. Однак, за наявності здорової політичної системи на Заході, комуністичні держави не змогли б існувати. Вони просто не змогли б вижити самостійно, а їхнє голодне населення повстало б. Майже те саме сталося б, якби комуністи захопили Захід — їхній режим недовго б проіснував.

У цей момент хтось може наважитися запитати, чи не варто нам тоді відмовитися від усіх розмов про націонал-соціалізм та свастику та замаскуватися під «справжніх» лівих з новою ідеєю, яку можна легко продати людям під іншим ім'ям. Звичайно, це неможливо. Намагатися такого підходу — значить недооцінювати наших ворогів. Їм насправді байдуже ні назва, ні символ.

Їх непокоїть сама ідея, і ви не зможете приховати її до невпізнання. Наш ворог завжди буде протистояти всьому доброму. для наших людей, і вони – справедливо! – стверджували б, що ми просто «нацисти». Тоді нам довелося б докласти багато зусиль, щоб «довести», що це не так. Це було б смішно. Багато організацій пробували це зробити, але жодна з них ніколи не досягла успіху.

Є лише складний шлях: довести, що націонал-соціалізм — це не те, чим його вважають люди, і що це єдиний спосіб забезпечити виживання життя на цій планеті. Ми знаємо, що перебуваємо у слабкому становищі, але, чесно кажучи, нам варто радіти, що нам не потрібно турбуватися про захоплення влади прямо тут і зараз. Ми просто не змогли б з цим впоратися. Це один із неприємних фактів, який багато націонал-соціалістів — і люди, які називають себе націонал-соціалістами — здається, повністю ігнорують. Нам було б мало користі завойовувати маси завтра, коли...

Machine Translated by Google

У нас немає необхідної кількості експертів-націонал-соціалістів, щоб націонал-соціалістична держава працювала. Нам потрібні економісти, юристи, адміністратори, біологи тощо, які також є націонал-соціалістами. Влада ніколи не повинна бути самоціллю. Ми хочемо створити Новий Порядок, бо хочемо кращого світу, але кращий світ не може бути створений просто з ясного неба. Для виконання такого завдання потрібно багато відданих людей з ґрунтовною освітою: і зараз важливіше завоювати прихильність кількох із цих людей, ніж вести програшну битву на вулицях, щоб справити враження на кількох фанатиків та невдах.

Знову ж таки, націонал-соціалістична Німеччина надає нам дуже повчальний приклад. Одна з причин, чому експеримент зі створення націонал-соціалістичного ладу з самого початку не міг бути завершений, а нова держава не могла витримати тиску зовнішнього світу, полягала в тому, що Адольф Гітлер мусив покладатися на велику кількість експертів, які відчували лише зневагу до націонал-соціалізму. У нього просто не було часу навчати та виховувати достатню кількість націонал-соціалістів, бо він мусив зосередитися на завоюванні народу, перш ніж комуністи зможуть захопити владу. Ми повинні бути вдячні, що у нас немає таких турбот. Ми все одно ніколи не змогли б здобути революційну перемогу за нинішніх обставин, тому зосередимося на створенні міцної основи для майбутнього масового руху.

Однак, будьмо реалістами. Це також може бути програшною битвою. У нас немає жодної гарантії, що ми колись переможемо. Якщо бути відвертим, у нас немає нічого, крім дуже туманної надії, яка б підтримувала віру в те, що ми можемо перемогти. Однак сама Природа може стерти людство з поверхні землі, бо вона знехтувала законами Всесвіту. Можливо, саме це нас і чекає. Ми, націонал-соціалісти, однак вирішили не приймати такий розвиток подій без бою – навіть попри всі труднощі! Але ми не хочемо бути мучениками за програну справу – і саме такими ми станемо, якщо будемо дотримуватися старих методів. Як Рух, ми досі були помітно невдалими. Настав час прокинутися та усвідомити справжнє значення наших ідей. Перший крок – стати революційними професіоналами. Ми повинні залишити позаду всі напівзлісні праві погляди та усвідомити, що ми ліві...

Machine Translated by Google

крайні бійці. Крім того, нам слід перестати звинувачувати інших у наших стражданнях. Ми самі були своїми найгіршими ворогами в усіх відношеннях, і нам не потрібні цапи-відбувайли! Будь-які зміни, яких ми прагнемо, мають починатися зі зміни базового ставлення нашого народу. Це важке завдання, але думка про те, що станеться, якщо ми не переможемо, робить спробу вартим того!